

ทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

พฤษภาคม 2556

ทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

พฤษภาคม 2556

ลิขสิทธิ์เป็นของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง

บทคัดย่อ
ของ
นวรรตน์ โฉมงาม

เสนอต่อบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษา
ตามหลักสูตรปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

พฤษภาคม 2556

นวรรตน์ โจนงาม. (2556). *ทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง*. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. คณะกรรมการควบคุม: อาจารย์ ดร.สุวพร ตั้งสมวรวงษ์, อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคู.

การวิจัยครั้งนี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง 3 ด้าน คือ ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านการส่งเสริมค่านิยมของสังคมไทย และด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย จำแนกตามเพศ ระยะเวลาในการเป็นสมาชิกชมรม และชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมที่สังกัด กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ เป็นนักศึกษาชมรมด้านศิลปวัฒนธรรม จำนวน 5 ชมรม ได้แก่ ชมรมดนตรีไทยและนาฏศิลป์ ชมรมวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น ชมรมดนตรีลูกทุ่งสุโขทัย ชมรมพุทธศาสตร์และวัฒนธรรมไทย และชมรมศิลปะการแสดง รวมทั้งสิ้น 276 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ จำนวน 45 ข้อ มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.95 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าคะแนนเฉลี่ย ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบที และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว

ผลการวิจัยพบว่า

1. นักศึกษามีทัศนะต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในแต่ละด้านและโดยรวมในระดับมาก
2. นักศึกษาทั้งชายและหญิงมีทัศนะต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีระยะเวลาในการเป็นสมาชิกชมรมต่างกันมีทัศนะต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรม และโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง
4. นักศึกษาที่สังกัดชมรมต่างกันมีทัศนะต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน

STUDENTS' OPINIONS TOWARD ARTS AND CULTURAL ACTIVITIES
AT RAMKHAMHAENG UNIVERSITY

Presented in Partial Fulfillment of the Requirements for the
Master of Education Degree in Higher Education
at Srinakharinwirot University

May 2013

Nawarat Chomngam. (2013). *Students' Opinions Toward Arts and Cultural Activities at Ramkhamhaeng University*. Master thesis, M.Ed.(Higher Education). Bangkok: Graduate School, Srinakharinwirot University. Advisor Committee: Dr.Suwaporn Tungsomworapongs, Dr.Jaruwan Skulku.

The purposes of this research were to study and to compare students' opinions toward arts and cultural activities at Ramkhamhaeng University in three aspects: having a knowledge of understanding Thai arts and culture, supporting Thai social value and preservation of Thai arts and culture. It was classified by gender, period of being a member club, and a club of arts and culture that students belong to. The samples were 276 students of arts and culture for 5 clubs; a club of Thai musical and dancing art, a club of local traditional and cultural, a club of Sukhothai country music, a club of Buddhism and Thai culture and a club of performing arts. The instrument used for data collection was five rating scale questionnaires with the reliability of 0.95. Arithmetic mean, standard deviation, t-test, one way analysis of variance and Scheffe' method were statistically utilized for data analysis.

The research finding revealed that:

1. Students participate in art and culture in each and overall aspects were at a high level.
2. Male and female students showed no significant differences in art and culture participation in each and overall aspect.
3. There were significant differences in the opinions between the students with different period of being a member club in overall aspect and the aspect of having a knowledge of understanding Thai arts and culture, except the aspect of supporting Thai social value and preservation of Thai arts and culture.
4. Students with different club belonging have no significant differences to participate in arts and culture at Ramkhamhaeng University in each and overall aspects.

ปริญญานิพนธ์

เรื่อง

ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ของ

นวรรตน์ โนมงาม

ได้รับอนุมัติจากบัณฑิตวิทยาลัยให้นับเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตร

ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการอุดมศึกษา

ของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย

(รองศาสตราจารย์ ดร.สมชาย สันติวัฒน์กุล)

วันที่.....เดือน.....พ.ศ.2556

คณะกรรมการควบคุมปริญญานิพนธ์

คณะกรรมการสอบปากเปล่า

.....ประธาน

.....ประธาน

(อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมวรพงษ์)

(อาจารย์ ดร.ชนัย วรรณะลี)

.....กรรมการ

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคุ)

(อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมวรพงษ์)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคุ)

.....กรรมการ

(อาจารย์ ดร.ราชันย์ บุญธิมา)

ประกาศคุณูปการ

ขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.สุพร ตั้งสมวรพงษ์ ประธานกรรมการควบคุม
ปริญญาโท อาจารย์ ดร.จารุวรรณ สกุลคู กรรมการควบคุมปริญญาโท ที่ให้ความกรุณา
ในการให้คำปรึกษาและคำแนะนำต่าง ๆ ตลอดจนความห่วงใยและเป็นกำลังใจ รวมทั้งปรับปรุง
และให้คำแนะนำเพื่อแก้ไขปริญญาโทฉบับนี้ให้มีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ
ด้วยความเคารพยิ่ง

ขอขอบคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา สุธรรมรักษ์ อาจารย์ ดร.อรรณพ โพธิสุข
และอาจารย์ ดร.สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์ ที่ได้กรุณาสละเวลาให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะเพิ่มเติม
แม้จะมีภารกิจมากมายก็ตาม รวมทั้งเป็นผู้เชี่ยวชาญในการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเครื่องมือ
สำหรับงานวิจัยฉบับนี้ และขอกราบขอบพระคุณ อาจารย์ ดร.ชนัย วรรณะลี ที่ให้ความกรุณา
เป็นกรรมการสอบเพิ่มเติมภายนอก

ขอขอบคุณคณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษาทุกท่านที่ให้ข้าพเจ้าสัมภาษณ์เพื่อนำ
ข้อมูลประกอบการทำวิจัย รวมถึงการกรอกแบบสอบถามด้วยความเต็มใจเป็นอย่างยิ่ง ทำให้
การทำวิจัยในครั้งนี้เป็นไปอย่างราบรื่นและลุล่วงไปได้ด้วยดี

ขอกราบขอบพระคุณ คณาจารย์สาขาวิชาการอุดมศึกษาทุกท่านที่ให้ความอนุเคราะห์
ในการถ่ายทอดวิชาความรู้ และให้คำปรึกษาตลอดระยะเวลาที่ทำการศึกษา รวมไปถึงเพื่อน ๆ
พี่ๆ นักศึกษาปริญญาโท เอกการอุดมศึกษา ที่ให้กำลังใจ และช่วยเหลือในด้านต่าง ๆ อยู่เสมอ

ท้ายสุดนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณบิดา มารดา ผู้ให้การอบรมเลี้ยงดูข้าพเจ้าจน
ประสบผลสำเร็จในการศึกษาต่อปริญญาโท เป็นผู้ให้กำลังใจอันสำคัญยิ่งในการทำปริญญาโท
ฉบับนี้ คุณค่าของปริญญาโทฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณบิดา มารดา อาจารย์
และบุคคลที่เคารพรักทุกท่าน

นวรรตน์ โฉมงาม

สารบัญ

บทที่	หน้า
1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	5
ความสำคัญของการวิจัย	5
ขอบเขตของการวิจัย	5
นิยามศัพท์เฉพาะ	6
สมมติฐานในการวิจัย	8
2 เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา	9
ปรัชญากิจกรรมนักศึกษา	10
ความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา	11
วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา	15
ประเภทของกิจกรรมนักศึกษา	17
ความหมายและความสำคัญของศิลปวัฒนธรรม	18
บทบาทและการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมใน สถาบันอุดมศึกษา	20
ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	27
กิจกรรมศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง	30
3 วิธีดำเนินการวิจัย	39
การกำหนดกลุ่มประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง	39
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	40
การเก็บรวบรวมข้อมูล	41
การวิเคราะห์ข้อมูล	42
สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	42
4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	44
การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล	44

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4 (ต่อ)	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	45
5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	58
ความมุ่งหมายของการวิจัย	58
วิธีดำเนินการวิจัย	58
การวิเคราะห์ข้อมูล	58
สรุปผลการวิจัย	59
การอภิปรายผล	59
ข้อเสนอแนะ	64
บรรณานุกรม	67
ภาคผนวก	73
ภาคผนวก ก หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย	74
ภาคผนวก ข รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม	76
ภาคผนวก ค เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย	78
ภาคผนวก ง ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับและค่าอำนาจจำแนกรายข้อ ของแบบสอบถาม	84
ประวัติย่อผู้วิจัย	86

บัญชีตาราง

ตาราง	หน้า
1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชมรมด้านศิลปวัฒนธรรม.....	39
2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา.....	45
3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงในแต่ละด้านและโดยรวม.....	46
4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทย เป็นรายชื่อ.....	47
5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านการส่งเสริมค่านิยมของสังคมไทย เป็นรายชื่อ.....	49
6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย เป็นรายชื่อ.....	50
7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามเพศ.....	51
8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามระยะเวลาในการเป็นสมาชิกชมรม.....	52
9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามชมรมที่สังกัด.....	53
10 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามเพศ.....	54
11 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยรามคำแหงในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามระยะเวลาในการเป็นสมาชิกชมรม.....	54

บัญชีตาราง (ต่อ)

ตาราง	หน้า
12 การทดสอบความแตกต่างของทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทย จำแนกตามระยะเวลาในการเป็นสมาชิกชมรม เป็นรายคู่.....	55
13 การทดสอบความแตกต่างของทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยรวม จำแนกตามระยะเวลาในการเป็นสมาชิกชมรม เป็นรายคู่.....	56
14 การเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามชมรมที่สังกัด.....	56

บทที่ 1

บทนำ

ภูมิหลัง

แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาฉบับที่ 10 (พ.ศ.2550-2554) ได้กำหนดเป้าหมายให้สถาบันอุดมศึกษาผลิตบัณฑิตที่มีคุณภาพ มุ่งตอบสนองของผู้เรียนในวัยเรียน วัยทำงาน และวัยสูงอายุเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงในรูปแบบต่างๆ รวมทั้งการเรียนรู้ตลอดชีวิต และสามารถปรับตัวสำหรับงานที่เกิดขึ้นตลอดชีวิต มีคุณธรรม มีความรับผิดชอบ นำไปสู่การพัฒนาประเทศในกระแสโลกาภิวัตน์ได้ จึงเป็นหน้าที่หลักของสถาบันอุดมศึกษาที่ต้องจัดระบบการศึกษาเพื่อผลิตบัณฑิตอันพึงประสงค์ (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2551: 30) สถาบันอุดมศึกษาเป็นองค์กรที่ต้องสนใจกับการพัฒนานิสิตนักศึกษาเป็นพิเศษเพื่อให้อยู่รอดในสังคมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว (วิจิตร สินสิริ. 2534: 22) และจำเป็นต้องมีการปรับปรุงระบบการศึกษาให้สอดคล้องกับสภาพสังคม ศาสนา และวัฒนธรรม เพื่อเป็นทรัพยากรที่มีค่า และสามารถทำประโยชน์แก่สังคม (สำนักงานปฏิรูปการศึกษา. 2544: 108) ซึ่งเยาวชน นักศึกษารวมทั้งบัณฑิตในอนาคต นอกจากจะต้องมีความเชี่ยวชาญเฉพาะศาสตร์แล้ว ยังต้องมีความสามารถที่สำคัญไม่ยิ่งหย่อนเกี่ยวกับทักษะการสื่อสาร การทำงานเป็นหมู่คณะ การแก้ปัญหา การรับความเสี่ยง การออกแบบ และความคิดสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและผู้อื่น การเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง การบริหารจัดการตนเอง รวมไปถึงจริยธรรม (สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. 2551: 7) เช่นเดียวกับจรัส สุวรรณเวลา (2551: 68) ที่กล่าวว่า บัณฑิตต้องมีความรู้รอบและรอบรู้ ตลอดจนมีความสามารถในการทำงานเป็นที่ร่วมกับผู้อื่นได้ นอกจากนี้ การเรียนรู้กว้างที่ข้ามสาขาวิชาก็เป็นสิ่งที่จำเป็น

วินสตัน และมาสซารอ (มโนส นิลสวัสดิ์. 2547: 2; อ้างอิงจาก Winston; & Massaro. 1987: 169) ได้กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นรูปแบบหนึ่งของกระบวนการทางการศึกษานอกชั้นเรียนที่มีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการได้รับประสบการณ์ทางการศึกษาของนักศึกษา ได้แก่ การพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษา การพัฒนาทักษะด้านการจัดการ และทักษะการตัดสินใจทางอาชีพ ซึ่งสอดคล้องกับซิคเกอร์ และริชเชอร์ (มโนส นิลสวัสดิ์. 2547: 2; อ้างอิงจาก Chickering; & Raiser. 1993: 468) ที่กล่าวว่า กิจกรรมนักศึกษามีส่วนสำคัญในการให้นักศึกษาได้รับประโยชน์ในด้านการรู้จักตนเอง การสร้างความมั่นใจในตนเอง พัฒนาการด้านทักษะมนุษยสัมพันธ์ ทักษะความเป็นผู้นำ ความเข้าใจโลกของการทำงาน ความเข้าใจในธรรมชาติและ ความแตกต่างของมนุษย์ ความเข้าใจในบทบาทหน้าที่ของผู้นำและผู้ตาม การรู้จักรับผิดชอบต่อตนเองและผู้อื่น ซึ่งสอดคล้องกับ วิโรจน์ ธีรคุณ (2543: 89) ที่กล่าวว่า สังคมในรั้วมหาวิทยาลัยมีความหลากหลายแตกต่างกันไป ส่วนหนึ่งเป็นผลมาจากองค์กรนักศึกษา สโมสร ชมรม หรือคลับ ที่มีการจัดการเพื่อเป็นการรวมกลุ่มทำกิจกรรมให้เกิดความสามัคคี ใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ การทำงาน

ร่วมกันเป็นหมู่คณะ การเรียนรู้ และปรับตัวของนักศึกษา ดังนั้นสำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย (2546: 117) จึงมีการส่งเสริมกิจกรรมนักศึกษาเพื่อเติมเต็มให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์เพียบพร้อมไปด้วยความรู้ ความสามารถ มีวิจรรณญาณ เสียสละ มีคุณธรรมจริยธรรม และสุขภาพพลานามัยที่ดี

จากการวิเคราะห์สังคมในปัจจุบัน วัฒนธรรมต่างชาติที่หลั่งไหลเข้ามาพร้อมกับกระแสโลกาภิวัตน์ รวมทั้งการนำวิทยาการและเทคโนโลยีสมัยใหม่มาใช้ในการผลิตและดำรงชีวิตที่ขาดการกลั่นกรองและเลือกใช้ประโยชน์จากวัฒนธรรมต่างชาติ ทำให้เกิดความเสื่อมถอยทางด้านศีลธรรม คุณธรรม ค่านิยม และคุณลักษณะที่พึงประสงค์ตามวิถีชีวิตของคนไทย นอกจากนี้ยังละเลยไม่เห็นคุณค่าความสำคัญของศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545: 28-35) ดังนั้นสิ่งสำคัญของคนไทยในปัจจุบันคือ การรักษาค่านิยมของคนไทยไม่เปลี่ยนไปตามกระแสสังคมชาติอื่น โดยการสร้างความสมดุลของกระแสสากลกับภูมิปัญญาท้องถิ่นของวัฒนธรรมไทย (จรัส สุวรรณเวลา. 2545: 52) ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมจึงเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างคุณลักษณะของบัณฑิต การเข้าใจเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมของตนเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความสุนทรีย์ให้กับชีวิต เมื่อสังคมเปลี่ยนแปลงเร็ว มีความวุ่นวายสับสนจากวิถีชีวิตใหม่ ๆ จึงต้องสร้างภูมิคุ้มกันให้กับนักศึกษาให้เข้าใจเตรียมจิตใจให้หนักแน่น และการรู้จักที่จะผ่อนคลายด้วยศิลปวัฒนธรรม (สุชาติ กิระนันท์. 2552: 143) นอกจากนี้ยังเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวให้คนในชาติเดียวกันเกิดความรู้สึกเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน เกิดความสามัคคีและความมั่นคงของชาติ (สำเนา ขจรศิลป์. 2538: 117) สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีการกำหนดพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษาในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีหน่วยงานสถาบันวัฒนธรรมขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางในการดำเนินพันธกิจด้านนี้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย เช่นเดียวกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษาที่ต้องส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมโดยมีการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม (วิจิตร สินสิริ. 2534: 33) การจัดกิจกรรมได้แก่ การจัดแสดงสาธิตจัดนิทรรศการหรือกิจกรรมทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรี การละเล่นพื้นเมือง การจัดกิจกรรมตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทยและท้องถิ่น (สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. 2546: 118) จากการวิจัยเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เป็นกรรมการบริหารชมรมต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์ โดยธารณี สุขจิตต์ (2544: 65) พบว่านักศึกษาที่เป็นกรรมการบริหารชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมมีความเห็นว่าเป็นกิจกรรมที่มุ่งส่งเสริม เผยแพร่ ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมตลอดจนมีโอกาสศึกษาและปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะ ซึ่งกิจกรรมส่วนใหญ่มุ่งเน้นการแสดงผลทางบุคลิกภาพสูง นอกจากนี้คณะทำงานจัดทำแนวทางการทำกิจกรรมนอกหลักสูตรเพื่อเรียนรู้คุณธรรมและจริยธรรม โครงการพัฒนาบัณฑิตอุดมศึกษาไทย สำนักมาตรฐานอุดมศึกษาได้กล่าวถึงกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมว่าเป็นส่วนช่วยส่งเสริมในการพัฒนาบัณฑิตที่พึงประสงค์ในด้านคุณธรรมและจริยธรรมทั้งทางตรงได้แก่ กิจกรรมที่จัดโดยชมรมศาสนาต่าง ๆ และทางอ้อมได้แก่ กิจกรรมชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมแขนงต่าง ๆ

มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้รับการสถาปนาเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐโดย พระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ. 2514 กำหนดให้มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็น สถาบันการศึกษาและวิจัยแบบตลาดวิชา กล่าวคือ ให้เปิดรับสมัครบุคคลเข้าเป็นนักศึกษาโดยไม่จำกัดจำนวนและไม่มีการสอบคัดเลือกนับตั้งแต่ได้รับการสถาปนาขึ้นในปีพ.ศ. 2514 จนถึงปัจจุบัน ได้ปฏิบัติภารกิจหลัก 4 ประการของสถาบันอุดมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล คือ การจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม นอกจากนี้ยังเพิ่มภารกิจที่ 5 คือ มุ่งผลิตบัณฑิตที่มี “ความรู้คู่คุณธรรม” การจัดการเรียนการสอน ในปัจจุบันมีทั้งสิ้น 12 คณะ รวมทั้งบัณฑิตวิทยาลัย (มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2553: 23-29) มีการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาศักยภาพนักศึกษาโดย การควบคุมดูแลขององค์กรนักศึกษาแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมด้านกีฬา กิจกรรมด้านวิชาการ และ กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มีการจัดตั้งประธานและคณะกรรมการชมรมจากการเลือกตั้งของ สมาชิกบริหารกิจการชมรมจัดทำโครงการพัฒนานักศึกษา (มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2547: 5) จากการวิจัยเรื่อง แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยสุพรรณิ อินทรบุญสม (2551: 86 - 88) พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษา เพราะกิจกรรมนักศึกษาช่วยในการสร้างความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มเพื่อนในมหาวิทยาลัย รู้จักการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม การปรับตัวเข้ากับสังคม มีการพัฒนาตนเองตามด้านทักษะ ความรู้ นอกเหนือจากการเรียนในชั้นเรียนซึ่งเป็นทักษะที่ผู้เรียนเลือกเองตามความสนใจ และ ด้านการช่วยเหลือสังคมเช่น การออกค่ายพัฒนาชุมชนต่าง ๆ เป็นต้น แสดงให้เห็นถึงความสนใจ ของนักศึกษาในการเข้าร่วมกิจกรรม ในส่วนกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มีการส่งเสริมค่านิยม ในตัวนักศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และเอกลักษณ์อันดีงามของ ชาติ ตามวัตถุประสงค์ของการจัดกิจกรรมนักศึกษา เพื่อพัฒนานักศึกษาให้มีความภาคภูมิใจใน ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสืบสานศิลปวัฒนธรรมให้ยั่งยืน (มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2551: 44) จากการศึกษาเอกสารรายงานการประเมินแผนปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2553 (มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2553) ได้ข้อสรุปจำนวนโครงการโดยจำแนกตามประเภท จำนวนโครงการ และจำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการดังนี้

1. กิจกรรมด้านวิชาการ	192 โครงการจำนวน 5,871 คน
2. กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์และรักษาสิ่งแวดล้อม	67 โครงการจำนวน 1,246 คน
3. กิจกรรมด้านกีฬาและส่งเสริมสุขภาพ	54 โครงการจำนวน 1,098 คน
4. กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม	26 โครงการจำนวน 1,952คน

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้สนับสนุนงบประมาณในการสนับสนุนกิจกรรมส่งเสริมด้านวิชาการมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 56 ของกิจกรรมทั้งหมด ซึ่งต่างจากกิจกรรมส่งเสริมด้านศิลปวัฒนธรรม คิดเป็นร้อยละ 8 ของกิจกรรมทั้งหมด ถึงแม้ นักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมจะมีจำนวนเป็นอันดับที่สองรองจากกิจกรรม ด้านวิชาการ แต่จำนวนที่นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมก็มีจำนวนน้อย คิดเป็น

ร้อยละ 19 ของจำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมทั้งหมด จากการสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมด้านศิลปวัฒนธรรม เจ้าหน้าที่สถาบันศิลปวัฒนธรรม และอดีตประธานชมรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้แสดงความคิดเห็นเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมโครงการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง สรุปได้ 3 ด้าน คือ

1. ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทย จากการสัมภาษณ์อาจารย์ที่ปรึกษาชมรมวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น (สุพรรณณี อินทรบุญสม. 2552: สัมภาษณ์) ให้ความเห็นว่า กิจกรรมชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมต้องใช้ความสามารถเฉพาะด้าน มีความรู้เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมอย่างลึกซึ้งถึงจะเข้าใจและสามารถถ่ายทอดความรู้ออกเป็นรูปแบบการแสดงต่าง ๆ ได้ โดยต้องใช้ระยะเวลาในการศึกษาและฝึกฝนเพื่อพัฒนาความสามารถ ความรู้ที่ได้รับต้องได้รับการถ่ายทอดจากผู้เชี่ยวชาญที่มีประสบการณ์ ถ่ายทอดด้วยการปฏิบัติเพื่อเป็นแบบอย่าง นอกจากนี้ผู้ศึกษาต้องหมั่นศึกษาด้วยตัวเองจากแหล่งการเรียนรู้อื่น ๆ ซึ่งความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมจะมีอยู่จำกัดมาก นอกจากนี้อาจารย์ที่ปรึกษาต้องมีความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมพอสมควรเพื่อแนะนำแนวทางและให้คำปรึกษาที่ถูกต้อง ถึงแม้มหาวิทยาลัยจะสนับสนุนให้มีการจัดตั้งชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมโดยมีการจัดสรรงบประมาณเพื่อทำโครงการต่าง ๆ แต่ทรัพยากรบุคคลที่จะมาถ่ายทอดความรู้ให้แก่นักศึกษาของชมรมในปัจจุบันเป็นการถ่ายทอดความรู้จากรุ่นพี่รุ่นน้อง จึงทำให้ความรู้ที่ได้รับไม่เพียงพอต่อความต้องการ และมีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมน้อย ซึ่งสอดคล้องกับความคิดเห็นของสมาชิกชมรมวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น (วรัญญา อุ๋นวงศ์. 2552: สัมภาษณ์) ที่กล่าวว่า การพัฒนาความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมต้องอาศัยความสนใจเฉพาะบุคคลประกอบกับการได้รับการถ่ายทอดความรู้จากบุคคลที่เชี่ยวชาญ จึงจะพัฒนาความรู้ความสามารถของนักศึกษาได้จะขาดอย่างใดอย่างหนึ่งไม่ได้

2. ด้านการส่งเสริมค่านิยมของสังคมไทย จากการสัมภาษณ์เจ้าหน้าที่สถาบันศิลปวัฒนธรรม (ปัทมาภรณ์ ภูมรารสสุนทร. 2554: สัมภาษณ์) กล่าวว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีพฤติกรรมทางด้านค่านิยมที่เปลี่ยนไป มีการเลียนแบบพฤติกรรมทางภาษา การแต่งกาย และการบริโภคอาหารของชาติอื่น จนเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมไทยลดลง เช่น นิยมแต่งกายตามแฟชั่นต่างชาติ การใช้ภาษาในการพูดมักใช้ภาษาไทยผสมกับภาษาต่างชาติ และการนิยมรับประทานอาหารตามห้างสรรพสินค้าเช่น อาหารญี่ปุ่น อาหารเกาหลี อาหารฝรั่งเศส ฯลฯ ทำให้มีวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตที่เปลี่ยนไปจากเดิม ความสนใจเกี่ยวกับการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมจึงเป็นเรื่องที่ล้าสมัย

3. ด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย จากการสัมภาษณ์อดีตประธานชมรมด้านศิลปวัฒนธรรม (นิติวุฒิ ทองคำ; และกรกช จดแดง. 2552: สัมภาษณ์) กล่าวถึงปัญหาการรวมกลุ่มของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง เนื่องจากนักศึกษาส่วนใหญ่สนใจเรื่องการเรียนรู้และมีเวลาที่ไม่ตรงกันซึ่งเกิดจากระบบการเรียน หรือบางกลุ่มเรียนด้วยทำงานด้วยเนื่องจากสภาพเศรษฐกิจ จึงไม่มีเวลาว่างในการเข้าร่วมกิจกรรมที่ทางชมรมจัดขึ้น ได้แก่ การฝึกซ้อมเพื่อพัฒนาความสามารถเฉพาะบุคคล การทำโครงการเพื่อจัดแสดงสาธิตต่าง ๆ และการออก

ค่ายเพื่อการอนุรักษ์และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมสู่ชุมชน เป็นต้น ถึงแม้จำนวนนักศึกษาที่เข้าร่วมกิจกรรมจะเป็นสมาชิกชมรมจะอยู่ในเกณฑ์ที่สูงแต่เวลาทำกิจกรรมแต่ละครั้งมีเพียงคณะกรรมการดำเนินกิจกรรมเท่านั้น

จากสภาพการณ์ดังกล่าวข้างต้น ผู้วิจัยในฐานะที่เคยเป็นสมาชิกเข้าร่วมกิจกรรมชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยรามคำแหง เคยเข้าร่วมการจัดแสดงสาธิต จัดนิทรรศการหรือกิจกรรมชมรมวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่นเป็นระยะเวลา 3 ปีในช่วงที่ศึกษาต่อในระดับปริญญาตรี ผู้วิจัยเห็นว่าจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องศึกษาทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ทั้งนี้เพื่อนำผลของการวิจัยนี้ไปใช้เป็นแนวทางในการวางแผนการปรับปรุงแก้ไข และเสนอแนะแนวทางในการจัดกิจกรรมเพื่อบรรลุตามวัตถุประสงค์ในการพัฒนานักศึกษา และดำเนินกิจกรรมอย่างมีประสิทธิภาพ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง 3 ด้าน คือ ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านการส่งเสริมค่านิยมของสังคมไทย และด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ ระยะเวลาในการเป็นสมาชิกชมรม และชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมที่สังกัด

ความสำคัญของการวิจัย

ผลจากการทำวิจัยในครั้งนี้สามารถนำข้อมูลไปใช้ประกอบการพิจารณาเพื่อปรับปรุงและส่งเสริมการเข้าร่วมกิจกรรมโครงการชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ตามนโยบายหลักด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมจากพันธกิจของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ในการเสริมสร้างความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทย ค่านิยมของสังคมไทย และการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยของนักศึกษาต่อไป

ขอบเขตของการวิจัย

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2554 ชมรมด้านศิลปวัฒนธรรม จำนวน 5 ชมรม ได้แก่ ชมรมดนตรีไทยและนาฏศิลป์ ชมรมวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น ชมรมดนตรีลูกทุ่งสุโขทัย ชมรมพุทธศาสตร์และวัฒนธรรมไทย และชมรมศิลปะการแสดง รวมทั้งสิ้น 835 คน

ตัวแปรที่ศึกษา

1. ตัวแปรอิสระ ได้แก่

1.1 เพศ แบ่งเป็น

1.1.1 ชาย

1.1.2 หญิง

1.2 ระยะเวลาในการเป็นสมาชิกชมรม แบ่งเป็น

1.2.1 1-2 ปี

1.2.2 3-4 ปี

1.2.3 มากกว่า 4 ปี ขึ้นไป

1.3 ชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมที่สังกัด แบ่งเป็น

1.3.1 ชมรมดนตรีไทยและนาฏศิลป์

1.3.2 ชมรมวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น

1.3.3 ชมรมดนตรีลูกทุ่งสุโขทัย

1.3.4 ชมรมพุทธศาสตร์และวัฒนธรรมไทย

1.3.5 ชมรมศิลปะการแสดง

2. ตัวแปรตาม ได้แก่ ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง 3 ด้าน คือ ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจ เรื่องศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านการส่งเสริมค่านิยมของสังคมไทย และด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. นักศึกษา หมายถึง นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ระดับปริญญาตรี ผู้ที่เป็นสมาชิกชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมที่ผ่านการเข้าร่วมโครงการตั้งแต่ 1 ปีขึ้นไปใน 5 ชมรม ได้แก่ ชมรมดนตรีไทยและนาฏศิลป์ ชมรมวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น ชมรมดนตรีลูกทุ่งสุโขทัย ชมรมพุทธศาสตร์และวัฒนธรรมไทย และชมรมศิลปะการแสดง ของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

2. ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม หมายถึง ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ที่แต่ละชมรมได้จัดขึ้นในแต่ละปีการศึกษา โดยได้รับการสนับสนุนโครงการจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงให้จัดกิจกรรมทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้แก่ การจัดแสดงสาธิต จัดนิทรรศการหรือกิจกรรมทางด้านนาฏศิลป์ การแสดง ดนตรี การละเล่นพื้นเมือง และการจัดกิจกรรมอื่นๆตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทย และท้องถิ่น เพื่อเป็นการสืบทอดและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไทย โดยแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้

2.1 ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทย หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเข้าใจเรื่องศาสตร์หรือพื้นฐานความรู้เรื่องศิลปวัฒนธรรมอย่างต้องแท้จากบุคคล ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญ ครูที่ปรึกษาชมรม และรุ่นพี่หรือสมาชิกชมรม หรือจากแหล่งสืบค้นต่าง ๆ ได้แก่ ห้องสมุด การจัดการแสดง การจัดนิทรรศการ พิพิธภัณฑ์ จนสามารถนำความรู้ที่ได้รับฝึกปฏิบัติให้เกิดความชำนาญ ซึ่งนักศึกษาโดยส่วนรวมต้องมีความรู้ความเข้าใจดีพอ จึงจะเห็นคุณค่าในการอนุรักษ์ส่งเสริมฟื้นฟู และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่เป็นเอกลักษณ์ประจำชาติไทย

2.2 ด้านการส่งเสริมค่านิยมของสังคมไทย หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการเห็นคุณค่า ตระหนัก ความรู้สึกหรือ ความคิดเห็นของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม เกี่ยวกับการเห็นคุณค่า และตระหนักถึงความเชื่อหรือความยึดมั่นที่คนส่วนใหญ่ในสังคมไทยยอมรับ ได้แก่ การแต่งกาย ภาษา วัฒนธรรมการกิน และวัฒนธรรมในการดำรงชีวิตอย่างพอเพียง

2.3 ด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย หมายถึง ความคิดเห็นเกี่ยวกับการรักษาและเผยแพร่จากการถ่ายทอดความรู้ทั้งทางทฤษฎีและปฏิบัติในรูปแบบต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์มากที่สุด ได้แก่ จัดการแสดงสาธิต จัดนิทรรศการหรือกิจกรรมทางด้านนาฏศิลป์ การแสดง ดนตรี และการละเล่นพื้นเมือง รวมถึงการเข้าร่วมกิจกรรม และชักชวนผู้อื่นให้เข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย

3. สมาชิกชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยรามคำแหง หมายถึง นักศึกษาที่เป็นสมาชิกชมรมศิลปวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยรามคำแหงทั้งที่เป็นคณะกรรมการ และสมาชิกชมรม เพื่อปฏิบัติกิจกรรมชมรมนอกหลักสูตรของนักศึกษา

4. ชมรมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม หมายถึง กลุ่มนักศึกษาที่ทำหน้าที่จัดกิจกรรมนอกหลักสูตรตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าด้วยกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง เป็นกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมด้วยความสมัครใจโดยไม่มีคะแนนเข้าไปเกี่ยวข้อง มีวัตถุประสงค์เพื่อการใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ สร้างความพึงพอใจ ความกระตือรือร้นแก่นักศึกษา ส่งเสริม ค่านิยมในตัวนักศึกษา ทางด้านศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ เป็นชมรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดแสดงสาธิต จัดนิทรรศการหรือกิจกรรมทางด้านนาฏศิลป์ การแสดง ดนตรี การละเล่นพื้นเมือง การจัดกิจกรรมตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทยและท้องถิ่น ดังนี้

- 4.1 ชมรมดนตรีไทยและนาฏศิลป์
- 4.2 ชมรมวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น
- 4.3 ชมรมดนตรีลูกทุ่งสุโขทัย
- 4.4 ชมรมพุทธศาสตร์และวัฒนธรรมไทย
- 4.5 ชมรมศิลปะการแสดง

สมมติฐานในการวิจัย

1. นักศึกษาชายและหญิง มีทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
2. นักศึกษาที่มีระยะเวลาในการเป็นสมาชิกชมรมต่างกัน มีทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่สังกัดชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมต่างกัน มีทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวมและในแต่ละด้านแตกต่างกัน

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยเรื่อง ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้วิจัยเสนอแนวความคิดและหลักการสำคัญตามลำดับดังนี้ ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา ปรัชญากิจกรรมนักศึกษา ความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา ประเภทของกิจกรรมนักศึกษา ความหมายและความสำคัญของศิลปวัฒนธรรม บทบาทและการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษา ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา และกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

ความหมายของกิจกรรมนักศึกษา

นักวิชาการการศึกษาหลายท่านได้ให้ความหมายกิจกรรมนักศึกษาในลักษณะของการพัฒนาบุคลิกภาพและศักยภาพของบุคคลเพื่อให้นักศึกษามีความพร้อมในทุก ๆ ด้านอย่างสมบูรณ์ กิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วนหนึ่งที่จะช่วยส่งเสริมเติมเต็มให้นักศึกษาเป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์เพียบพร้อมไปด้วยความรู้ ความสามารถ เสียสละ มีวิจรรย์ญาณ มีคุณธรรม จริยธรรม และสุขภาพพลานามัยแข็งแรงหรืออีกประการหนึ่งคือ เป็นคนที่สมบูรณ์ทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ (ทววงมหาวิทยาลัย. 2545: 6) เพื่อสร้างความสนุกสนาน เพิ่มพูนความรู้ และส่งเสริมพัฒนาการในด้านต่าง ๆ เปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถและความสามารถ โดยอยู่ในความควบคุมแนะนำของสถานศึกษา การจัดกิจกรรมต้องอยู่บนรากฐานหรือแนวทางที่จะดำเนินการไปสู่เป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ที่วางไว้ (สุริรัตน์ จินพงษ์. 2548:11; อ่างอิงจาก Good. 1973. 12) เช่นเดียวกับ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530: 145) ที่กล่าวว่ากิจกรรมนักศึกษาจัดขึ้นเพื่อการพัฒนานักศึกษาในด้านต่าง ๆ นอกเหนือจากสิ่งที่บังคับให้เรียนในชั้นเรียน กิจกรรมดังกล่าวไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของคะแนนในวิชาใด ๆ ทำด้วยความสมัครใจ กิจกรรมที่เกิดขึ้นเกิดจากการจัดกิจกรรมที่มหาวิทยาลัยจัดให้นักศึกษาและนักศึกษาได้จัดขึ้นเองโดยการนิเทศและดูแลจากอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมต่าง ๆ เพื่อให้นักศึกษาได้รับประสบการณ์ชีวิตในรั้วมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538: 120) ยังให้ความเห็นตรงกันในเรื่องของการจัดกิจกรรมนักศึกษาว่า เป็นกิจกรรมที่ไม่เกี่ยวกับกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนโดยตรงแต่นักศึกษาร่วมกันจัดขึ้นเพื่อตอบสนองความต้องการของนักศึกษา กิจกรรมนักศึกษาดังกล่าวล้วนแล้วแต่มีประโยชน์ต่อนักศึกษาทั้งสิ้น ดังที่สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา ทววงมหาวิทยาลัย (2543: 7) ให้ความหมายกิจกรรมนักศึกษาว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นกิจกรรมที่นักศึกษาร่วมกันจัดขึ้นนอกเหนือจากที่หลักสูตรกำหนด เพื่อให้เกิดการเรียนรู้และอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุข พัฒนานักศึกษาด้านต่าง ๆ ได้แก่ การพัฒนาด้านความรู้ ความคิด

ทัศนคติ ค่านิยม การเข้าใจกฎระเบียบ และประสบการณ์อันจะส่งเสริมทั้งในด้านการศึกษาและการดำเนินชีวิตอันก่อให้เกิดประโยชน์แก่ตนเองและสังคม

สรุปได้ว่ากิจกรรมนักศึกษา หมายถึง กิจกรรมที่พัฒนาความรู้ความสามารถของนักศึกษา นอกเหนือจากหลักสูตรในชั้นเรียน ให้เพียบพร้อมและสมบูรณ์ ทั้งด้านสติปัญญา ร่างกาย อารมณ์ สังคม และจิตใจ โดยนักศึกษารวมกลุ่มกันดำเนินการจัดกิจกรรมอย่างเป็นระบบตามความต้องการเฉพาะของแต่ละบุคคลด้วยความสมัครใจ ซึ่งสถาบันมีหน้าที่ในการอำนวยความสะดวกและสนับสนุนการทำกิจกรรมของนักศึกษาในด้านต่าง ๆ อย่างต่อเนื่อง

ปรัชญากิจกรรมนักศึกษา

วินสตัน และมิลเลอร์ (มนัส นิลสวัสดิ์. 2547: 13; อ้างอิงจาก Winston; & Miller. 1994: 3) กล่าวถึงปรัชญากิจกรรมนักศึกษาว่า กิจกรรมนักศึกษาเป็นหน้าที่หลักของสถาบันอุดมศึกษา ในการพัฒนาความรู้ด้านต่าง ๆ ควบคู่กับหลักสูตร อาจกล่าวได้ว่ากิจกรรมนักศึกษานั้น เปรียบเสมือนเป็นกิจกรรมร่วมหลักสูตรของนักศึกษา ในส่วนของปรัชญากิจกรรมนักศึกษานั้น มุ่งเน้นพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่สมบูรณ์ทั้งทางร่างกาย อารมณ์ สติปัญญา และมีความรับผิดชอบทั้งต่อตนเองและสังคมนั้น จำเป็นอย่างยิ่งที่จะต้องอาศัยกระบวนการจากการศึกษา อย่างเป็นทางการในชั้นเรียนปกติควบคู่ไปกับการให้ประสบการณ์นอกชั้นเรียน เช่นเดียวกับ วิจิตร ศรีสอาด (2529: 1-6) ที่กล่าวว่า ภารกิจหลักประการสำคัญที่สุดของสถาบันอุดมศึกษา ทั้งสถาบันการศึกษาของรัฐหรือเอกชน ต้องมีการกำหนดคุณลักษณะของบัณฑิตในแต่ละสถาบัน ให้ชัดเจนเพื่อการกำหนดกิจกรรมนักศึกษาให้เหมาะสมกับการพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ของแต่ละสถานศึกษา ดังที่ วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา (2530: 50) กล่าวว่า สถาบันอุดมศึกษาควรกำหนดแนวปรัชญาเพื่อใช้เป็นหลักในการดำเนินงานของสถาบัน โดยมีแนวคิดของปรัชญากิจกรรมนักศึกษา ดังนี้

1. ส่งเสริมให้นักศึกษารู้จักตนเองมากขึ้น โดยเข้าร่วมกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการเรียน วิชาการ สังคม ร่างกาย จิตใจ บุคลิกภาพ และวุฒิภาวะ สู่วิทยฐานะเป็นผู้ใหญ่ที่สมบูรณ์มากขึ้น
2. ส่งเสริมและช่วยเหลือให้นักศึกษาจัดตั้งกลุ่มหรือชมรมที่มีความสนใจในเรื่องเดียวกัน โดยไม่คำนึงถึงเพศ เชื้อชาติ ศาสนา ความแตกต่างทางด้านการเมือง
3. เปิดโอกาสให้นักศึกษามีประสบการณ์การทำงานร่วมกันเป็นทีม สามารถเสนอความคิดเห็น กล้าแสดงตน พัฒนาความเป็นผู้นำ เสริมสร้างความสามัคคีระหว่างหมู่นักศึกษารู้จักการอยู่และทำงานร่วมกับผู้อื่น ฝึกหัดการทำงานอย่างเป็นระบบ และฝึกความคิด ตัดสินใจอย่างมีเหตุผล
4. อำนวยความสะดวกในการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาในด้านต่าง ๆ เช่น

4.1 จัดหาสถานที่เพื่อจัดกิจกรรมสำหรับประชุม อุปกรณ์ต่าง ๆ เพื่อการพิมพ์
อัดสำเนา การจัดทำป้ายประกอบต่าง ๆ

4.2 ประสานงานกับภาควิชาหรือหน่วยงานอื่น ๆ ในสถาบันเพื่อสนับสนุนหรือ
อำนวยความสะดวกให้นักศึกษาจัดกิจกรรมต่าง ๆ เพื่อช่วยในทางต่าง ๆ ดำเนินไปด้วยความ
เรียบร้อย

4.3 จัดหาอาจารย์ที่ปรึกษากิจกรรมที่มีประสบการณ์ด้านกิจกรรมนั้น ๆ เพื่อ
ช่วยเหลือให้แนวคิด หรือแนะแนวการจัดกิจกรรมให้สามารถจัดได้อย่างเหมาะสม

5. ส่งเสริมให้นักศึกษารักความเป็นไทย มีความภาคภูมิใจในเอกลักษณ์ของชาติ
ชื่นชมศิลปวัฒนธรรม ระเบียบประเพณี ดนตรีนาฏศิลป์ไทย

6. พัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีบุคลิกภาพ มีความสามัคคี มีความประพฤติที่
ดีงามสอดคล้องกับลักษณะของวัฒนธรรมไทย

7. ช่วยให้นักศึกษาสามารถปรับตัวเข้ากับสภาพการเรียนการสอนและสามารถใช้
กิจกรรมเป็นเครื่องมือผ่อนคลายความเครียดจากการศึกษาเล่าเรียน

สรุปได้ว่า ปรัชญากิจกรรมนักศึกษาเป็นไปเพื่อพัฒนานักศึกษาให้เป็นบัณฑิต
อันพึงประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษาทั้งกิจกรรมในหลักสูตรและกิจกรรมร่วมหลักสูตร
ซึ่งสถาบันอุดมศึกษาและบุคลากรในสถาบันต้องมีการกำหนดนโยบาย และจัดกระบวนการ
จัดการเรียนรู้ที่ส่งเสริมและสนับสนุนในการดำเนินกิจกรรมของนักศึกษาทั้งในและนอกชั้นเรียน

ความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมนักศึกษาเป็นการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษาในทุก ๆ ด้าน และเน้น
หลักการทำงานจากการปฏิบัติอย่างเป็นขั้นตอนและทำงานร่วมกันเป็นทีม ให้ได้บัณฑิตที่
เพียบพร้อมด้วยคุณลักษณะและคุณสมบัติที่สมบูรณ์ รู้จักปรับตัวและปฏิบัติหน้าที่ในการทำงาน
อย่างเต็มประสิทธิภาพ เพื่อการพัฒนาประเทศชาติให้เจริญก้าวหน้าต่อไป ดังที่สำนักมาตรฐาน
อุดมศึกษา ทบวงมหาวิทยาลัย (2543: 9-10) กล่าวว่า ผู้เรียนในระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะใน
มหาวิทยาลัยหรือสถาบันอุดมศึกษาส่วนใหญ่จะมีอายุ 18 - 24 ปี เป็นวัยผู้ใหญ่ตอนต้น เป็นวัย
ที่กำลังปรับปรุงเปลี่ยนแปลงความเชื่อ ทศนคติ และค่านิยมต่าง ๆ เริ่มต้นเข้ามาสู่รั้วมหาวิทยาลัย
ด้วยความสับสน ยุ่งยาก และลังเลใจ ประกอบกับการดำเนินชีวิตในขณะกำลังศึกษาอยู่ใน
มหาวิทยาลัย ส่วนใหญ่จะมีอุดมคติสูง มีความปรารถนาอยู่ในสังคมที่ดีกว่า เชื่อกลุ่มเพื่อน
ดังนั้นกระบวนการพัฒนาที่เหมาะสมและถูกต้องในรั้วมหาวิทยาลัยจะทำให้บัณฑิตที่สำเร็จ
การศึกษามีบุคลิกภาพเป็นตัวของตนเอง และมีความรับผิดชอบมากขึ้น มหาวิทยาลัยมีอิทธิพลมาก
ต่อการพัฒนาบุคลิกภาพของนักศึกษาในช่วงเวลาที่ศึกษาอยู่ในสถาบันการศึกษา การเรียนรู้
อาจจะเกิดจากการได้ยิน ได้ฟังจากประสบการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นทั้งในและนอก ชั้นเรียน
ปฏิกิริยาตอบโต้กับอาจารย์ เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานต่าง ๆ การติดต่อพบปะสังสรรค์กับกลุ่มเพื่อน

ค่านิยมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นยึดถือปฏิบัติโดยได้รับอิทธิพลจากกลุ่มเพื่อนนักศึกษา และสภาพการในสถาบันและสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ เหล่านี้มีผลต่อการหล่อหลอมคุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษา กล่าวได้ว่านักศึกษาอยู่ในกระบวนการที่ถูกพัฒนาและสามารถที่จะมีการพัฒนาพฤติกรรมด้านคุณธรรมและจริยธรรม เป็นการเสริมสร้างคุณลักษณะที่พึงปรารถนามาก กิจกรรมนักศึกษาจึงเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตนักศึกษาที่มีความสำคัญต่อการพัฒนานักศึกษา เพราะงานด้านกิจกรรมเป็นการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้แสดงความสามารถ เช่น การทำงานร่วมกับผู้อื่น มีโอกาสได้ตัดสินใจ ประสานสัมพันธ์ ฯลฯ เพื่อปรับปรุงบุคลิกภาพด้านจริยธรรม รู้จักการเป็นผู้นำและการเป็นผู้ตามที่ดีในสังคม นักศึกษาที่ได้รับประสบการณ์ในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา จะเกิดความมั่นใจในตัวเองจากการฝึกทักษะ ฝึกการทำงานเป็นกลุ่มการแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้า การใช้เหตุผลในเชิงจริยธรรม การควบคุมอารมณ์ การเข้าถึงชุมชน เป็นการพัฒนาตนเองให้เกิดความมั่นใจ เป็นสมาชิกที่ดีในสังคม ปกครองตนอยู่ในระเบียบวินัย มีคุณธรรมจริยธรรมอันจะนำไปสู่ความสำเร็จ ความก้าวหน้าในการดำเนินชีวิต

นอกจากนี้ สำเนา ขจรศิลป์ (2538: 121-124) กล่าวถึง กิจกรรมนักศึกษาว่ามีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนานักศึกษา ซึ่งพอสรุปได้ดังนี้

1. **ความสำคัญต่อนักศึกษา** นักศึกษาทั่วไปเป็นคนหนุ่มสาวที่มีพลังกำลังทั้งทางร่างกายและความคิด มีความอยากรู้อยากเห็น และเป็นผู้ที่มีความหวังดีต่อสังคมด้วยใจที่บริสุทธิ์ กิจกรรมนักศึกษาจะช่วยตอบสนองความสนใจและความต้องการของนักศึกษา คือ
 - 1.1 กิจกรรมนักศึกษาด้านต่าง ๆ ที่ตอบสนองความต้องการของนักศึกษาด้านร่างกายและความสนใจ โดยช่วยให้นักศึกษาได้มีโอกาสใช้พลังร่างกายและความคิดกระทำในสิ่งที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองและสังคม
 - 1.2 ความหลากหลายของกิจกรรมนักศึกษา ช่วยให้นักศึกษาสามารถค้นหาอาชีพงานอดิเรก และกิจกรรมการพักผ่อนหย่อนใจที่เหมาะสมกับตนเองได้
 - 1.3 กิจกรรมนักศึกษา ทำให้เกิดความสมดุลในด้านความรู้และความสนใจของนักศึกษา เช่น นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิทยาศาสตร์สามารถทำกิจกรรมศิลปวัฒนธรรม จึงทำให้นักศึกษามีความรู้และความสนใจ ทั้งในด้านวิทยาศาสตร์และศิลปวัฒนธรรม
 - 1.4 การทำกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสเปลี่ยนบรรยากาศและอิริยาบถ ทำให้นักศึกษาได้ผ่อนคลายความตึงเครียดจากการที่ต้องศึกษาเล่าเรียนอย่างหนัก
 - 1.5 การทำกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสพัฒนาตนเองทั้งทางด้านสติปัญญา สังคม อารมณ์ ร่างกาย และจิตใจ
 - 1.6 การทำกิจกรรมทำให้นักศึกษาได้มีโอกาสเสริมสร้างประสบการณ์ในการทำงานด้านต่าง ๆ
 - 1.7 การทำกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ต่อสังคมทำให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของตนเอง และเกิดความรู้สึกนึกคิดที่ดีต่อตนเอง

2. ความสำคัญต่อสถาบันอุดมศึกษา กิจกรรมนักศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่สำคัญของสถาบันอุดมศึกษา ที่ใช้พัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความสมบูรณ์ในทุก ๆ ด้านทำให้สถาบันบรรลุเป้าหมายในการจัดการศึกษา การทำงานร่วมกันระหว่างอาจารย์และนักศึกษาในการทำกิจกรรมของนักศึกษา ทำให้นักศึกษาเกิดความอบอุ่น เกิดการเรียนรู้ มีความเข้าใจต่ออาจารย์และสถาบันอุดมศึกษาดียิ่งขึ้น สถาบันอุดมศึกษาที่เน้นด้านวิชาชีพลายแห่งอาจทำหน้าที่ในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมน้อยมาก การจัดกิจกรรมของนักศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นการช่วยทำให้สถาบันอุดมศึกษาได้ทำหน้าที่ในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมได้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น นอกจากนี้กิจกรรมนักศึกษายังมีส่วนในการเผยแพร่ชื่อเสียงและเกียรติคุณของสถาบันอุดมศึกษาได้เป็นอย่างดี

3. ความสำคัญต่อประเทศ ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2500 เป็นต้นมา ในแต่ละปีมีนักศึกษาเป็นจำนวนมากออกค่ายอาสาพัฒนาชนบทในถิ่นทุรกันดารยากไร้ ได้สร้างถาวรวัตถุหลายอย่าง เช่น โรงเรียน สะพาน ฝายน้ำล้น และถังเก็บน้ำฝน เป็นต้น นอกจากนี้นักศึกษายังได้ช่วยแนะนำประชาชนในชนบทให้มีความรู้เกี่ยวกับเกษตรกรรมแผนใหม่ การสาธารณสุขและการศึกษา เพื่อช่วยให้ชาวชนบทมีความเป็นอยู่ดีขึ้น กิจกรรมศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษาได้มีบทบาทอันสำคัญในการทำนุบำรุง พัฒนา และเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของชาติ กิจกรรมด้านกีฬาได้ช่วยให้นักศึกษาซึ่งเป็นเยาวชนของชาติ มีร่างกายที่แข็งแรง และที่สำคัญคือ กิจกรรมนักศึกษาเป็นกระบวนการทางการศึกษาที่ช่วยพัฒนานักศึกษาในทุก ๆ ด้านอย่างสมบูรณ์ ทำให้เป็นเยาวชนที่มีคุณภาพ สามารถที่จะพัฒนาประเทศให้มีความเจริญยิ่งขึ้น กิจกรรมนักศึกษาจึงนับว่ามีความสำคัญต่อประเทศเป็นอันมาก

นอกจากนี้ ธีธารัตน์ บุญนุษ (2543: 3-6) ได้กล่าวถึงความสำคัญในด้านของผลที่เกิดขึ้นจากการที่นักศึกษาร่วมกันทำกิจกรรม ได้แก่

1. ด้านวิชาการและสติปัญญา กิจกรรมนักศึกษาเป็นส่วนเสริมสนับสนุนการเรียนในชั้นเรียน ถ้ามีการจัดกิจกรรมให้ดีแล้วก็จะสามารถนำเอาความรู้จากชั้นเรียนมาประยุกต์เข้ากับสภาพแวดล้อมนอกชั้นเรียนได้ เช่น นักศึกษาสาขาวารสารศาสตร์อาจจัดทำหนังสือพิมพ์ของสถาบัน นักศึกษาสาขาดนตรีก็จัดกิจกรรมประเภทดนตรี เป็นต้น ตัวอย่างเหล่านี้เป็นการนำการเรียนหรือความรู้จากห้องเรียนไปประยุกต์กับกิจกรรมนอกชั้นเรียน กิจกรรมแบบนี้จะช่วยให้นักศึกษาได้ความรู้ที่แตกฉานและได้ประสบการณ์มากยิ่งขึ้น รวมทั้งทำให้เข้าใจบทเรียนในชั้นได้ดียิ่งขึ้น ด้วยกิจกรรมบางอย่างยังเป็นการผสมผสานความรู้หลาย ๆ ด้านของนักศึกษา เช่น ถ้านักศึกษาจะออกสิ่งพิมพ์ด้วยนิเวศน์วิทยา นักศึกษาจะต้องนำความรู้ด้านภาษาหนังสือพิมพ์และวิทยาศาสตร์มาประยุกต์เข้าด้วยกัน

2. ด้านสังคม กิจกรรมนักศึกษาจะช่วยสอนและฝึกทักษะพิเศษในการติดต่อกันในสังคมให้แก่นักศึกษา จะช่วยนักศึกษให้เกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้งถึงความเกี่ยวพันกันในสังคม ช่วยให้นักศึกษารู้จักปรับตัวและหาโลกของตนเองได้ การแข่งขันในสังคมนั้นสามารถเรียนได้

ทั้งจากในและนอกชั้นเรียน แต่โอกาสที่จะสัมผัสจริง ๆ กับการแข่งขันนั้นจะมีได้มากกว่าโดย การทำกิจกรรม กิจกรรมเป็นห้องปฏิบัติการที่มีค่ายิ่งของการใช้ชีวิตในสังคมเพราะกิจกรรมช่วยให้ นักศึกษาเข้าใจถึงอิทธิพลและแรงผลักดันของสังคมและวัฒนธรรมต่อทัศนคติ คุณธรรม และ การแสดงออกของแต่ละคนและของกลุ่มนักศึกษาในสังคมมหาวิทยาลัย นอกจากนี้ความต้องการ พื้นฐานด้านการสนับสนุนคุ้นเคย การคบหาสมาคม และความปรารถนาดีต่อกันยังเป็นสิ่งที่พบ ได้ในกิจกรรมนักศึกษา

3. ด้านการอยู่ร่วมกัน กิจกรรมช่วยให้นักศึกษาได้มีปฏิสัมพันธ์กันเอง ช่วยให้นักศึกษาได้เรียนรู้ถึงการอยู่ร่วมกัน ทำงานร่วมกัน ประชุมร่วมกัน ฝึกหัดประสานงานกัน และเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกัน นอกจากนี้กิจกรรมยังช่วยให้นักศึกษามีความรับผิดชอบ ในฐานะสมาชิกของกลุ่ม เมื่ออยู่ในกลุ่มนักศึกษาจะลดความห่างเหิน จะพัฒนาความเข้าใจต่อ คนอื่นที่ลึกซึ้งขึ้น และยังเกิดความพอใจที่รู้สึกว่าเป็นคนของกลุ่มด้วย

4. ด้านการพัฒนาในตัวนักศึกษา กิจกรรมเป็นสิ่งที่ช่วยให้ทางด้านพัฒนาการใน ตัวนักศึกษาบรรลุผล จากการทำทราบลักษณะและภูมิหลังของนักศึกษาเกี่ยวกับความสนใจ สุขภาพ ร่างกาย และพื้นฐานทางสังคม ก็สามารถที่จะจัดกิจกรรมให้สอดคล้องกับการพัฒนา ของนักศึกษาในแต่ละชั้นได้ เพราะนักศึกษาแต่ละคนมีระดับวุฒิภาวะทางสังคมต่างกัน มีพัฒนาการ ด้านร่างกายและคุณธรรมต่างกัน ความเจริญทางสมองที่ต่างกัน ความต้องการก็แตกต่างกันด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้นักศึกษาแต่ละคนมีพัฒนาการแตกต่างกันออกไป ถ้านักศึกษามีโอกาสได้ แสดงออกก็จะช่วยให้เกิดพัฒนาการทางด้านบุคลิกภาพแล้ว นักศึกษายังได้พัฒนาคุณธรรมด้วย เพราะคุณธรรมเกิดขึ้นได้จากการเรียนรู้และประสบการณ์ภายนอกชั้นเรียน และจากการประยุกต์ กับสภาพการณ์บางประการ สิ่งเหล่านี้ล้วนได้มาจากกิจกรรม เพราะฉะนั้นกิจกรรมจึงช่วยให้ ผู้เรียนได้ปรับตนเอง ฝึกฝนตนเองเพื่อชีวิตในอนาคต

5. ฝึกการเป็นผู้นำและการใช้ชีวิตในระบบประชาธิปไตย จุดมุ่งหมายของการศึกษาก็คือ การสร้างพลเมืองที่ดีของประเทศ กิจกรรมก็มีส่วนช่วยในเรื่องนี้ คือ ช่วยเตรียมนักศึกษา เพื่อการมีชีวิตในสังคมระบอบประชาธิปไตย ช่วยให้นักศึกษาได้เรียนรู้ว่าการเป็นพลเมืองดีนั้น เป็นอย่างไร ให้โอกาสได้พัฒนาความเป็นผู้นำและผู้ตาม ช่วยพัฒนาความกล้าหาญที่มีคุณธรรม ประกอบและรู้จักรักษากฎและระเบียบต่าง ๆ

6. เกิดความรักสถาบันและรักการให้บริการชุมชน กิจกรรมนักศึกษาเปิดโอกาส ให้เกิดการรวมตัวกันเป็นเอกภาพในสถาบัน จากการได้ติดต่อกันฉันท์เพื่อนระหว่างศิษย์และ บุคลากรอื่นๆในสถาบัน ทำให้เกิดความเป็นน้ำหนึ่งใจเดียวกัน กิจกรรมช่วยให้นักศึกษาได้รู้จัก ที่จะมีส่วนให้แก่สถาบันหรือชุมชนที่ตนอยู่ร่วมกัน ซึ่งจะนำไปสู่การให้กับสังคม หรือบริการแก่ สังคมต่อไปด้วย

7. ระบายพลังของนักศึกษา การเรียนในมหาวิทยาลัยนั้นต่างจากโรงเรียนมัธยม นักศึกษามีเวลามากขึ้นและอาจจะใช้เวลาว่างไปในทางที่ไร้ประโยชน์และเป็นโทษต่อตนเองและสังคมได้ กิจกรรมนักศึกษาจะช่วยให้นักศึกษาใช้เวลาว่างไปในทางสร้างสรรค์ ได้รู้จักใช้พลังที่มีอยู่ในตนเองไปในทางที่ถูกต้อง

อาจสรุปได้ว่า กิจกรรมนักศึกษาที่มีความสำคัญยิ่งในการพัฒนานักศึกษาให้ครบทุกด้าน จากประสบการณ์ตรงในการทำงานร่วมกันเป็นกลุ่ม ทำให้เกิดการพัฒนาทั้งในด้านความคิด เจตคติ ทักษะ ทักษะ พฤติกรรม ร่างกาย และจิตใจ ตลอดจนความรู้ความสามารถ จริยธรรมคุณธรรม จากการบำเพ็ญประโยชน์เพื่อส่วนรวม พัฒนาให้เป็นบัณฑิตที่เป็นคนเก่งและคนดี สามารถใช้ชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข และสามารถพัฒนาสังคมรวมทั้งประเทศชาติให้มีความเจริญรุ่งเรือง

วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา

กิจกรรมทำให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ ทักษะ ประสบการณ์ อย่างมากมาย ซึ่งทักษะ และประสบการณ์หลายอย่างไม่สามารถเรียนได้ในชั้นเรียน กิจกรรมนักศึกษาจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการของนักศึกษา เฟรดเดอริค (พรชูลี อาชาวำรุง. 2525: 121-122; อ้างอิงจาก Frederick. 1959: n.d.) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษาไว้ ดังนี้

1. เป็นการเตรียมตัวนักศึกษา สำหรับการดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย
2. ส่งเสริมความมีระเบียบวินัยในตนเอง
3. ให้นักศึกษารู้จักวิธีการทำงานร่วมกัน
4. เพิ่มพูนความสนใจของนักศึกษาให้กว้างขวางขึ้น
5. ให้เกิดความสำนึกในการปฏิบัติตามข้อบังคับและระเบียบแบบแผนต่าง ๆ
6. นักศึกษามีโอกาสในการพัฒนาความสามารถพิเศษ
7. ส่งเสริมแรงขับที่เป็นพื้นฐานสำคัญในการศึกษา
8. พัฒนาความสามัคคีในสถาบัน

โดยทั่วไปวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษา มีเพียงบางประเด็นที่แตกต่างกัน เนื่องจากมีขอบข่ายกว้างขวาง แต่ส่วนใหญ่จะคล้ายคลึงกัน ซึ่งกรรณิกา พิริยะจิตรา (2549: 122) ได้กล่าวถึงวัตถุประสงค์ของสถาบันอุดมศึกษาในประเทศไทยไว้ดังนี้

1. เพื่อเสริมสร้างทักษะ ความรู้ และประสบการณ์ทางด้านวิชาการให้แก่นักศึกษา
2. เพื่อพัฒนา ร่างกาย จิตใจ อารมณ์ ในการที่จะอยู่ในสังคมและสิ่งแวดล้อมอย่างมีความสุข
3. เพื่อให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และเพิ่มพูนความสนใจในการทำกิจกรรม
4. เพื่อพัฒนาความสัมพันธ์ระหว่างนักเรียนด้วยกันในการทำงานร่วมกับผู้อื่น

5. เพื่อพัฒนาความสามารถของนักศึกษาที่ได้นำความรู้และประสบการณ์ไปประยุกต์ใช้ในงานกิจกรรมนักศึกษา ก่อให้เกิดประโยชน์แก่สังคม

6. เพื่อส่งเสริมให้นักศึกษาได้เห็นคุณค่า รู้จักทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทย

7. เพื่อเสริมสร้างความสามัคคีในหมู่นักศึกษา

8. เพื่อเตรียมนักศึกษาให้พร้อมที่จะไปประกอบอาชีพและดำเนินชีวิตในสังคมประชาธิปไตย ดังนั้น ทบวงมหาวิทยาลัย (2545: 7) ได้มีการส่งเสริมและสนับสนุนการทำกิจกรรมของนักศึกษาสถาบันอุดมศึกษา โดยได้กำหนดวัตถุประสงค์โดยรวมไว้ ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาตัวนักศึกษา

2. เพื่อให้นักศึกษาใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ โดยการเข้าร่วมกิจกรรมเสริมหลักสูตร ทั้งในด้านบำเพ็ญประโยชน์ ศิลปวัฒนธรรม จริยธรรม กีฬา และสัมนาเพื่อพัฒนากิจกรรมนักศึกษา

3. เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม และรักษาไว้ซึ่งค่านิยมในตัวนักศึกษาทางด้านอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียมประเพณี และเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ

4. เพื่อให้นักศึกษานำความรู้ทางด้านวิชาการและบริการไปสร้างสรรค์ และพัฒนาสังคมให้มีความเจริญก้าวหน้าทั้งในด้านการวัตถุและการดำเนินชีวิตของประชาชน รวมทั้งเสริมความสัมพันธ์อันดีระหว่างนักศึกษา ประชาชน และหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

5. เพื่อให้นักศึกษาได้เรียนรู้และมีประสบการณ์ตรงในสภาพที่เป็นจริงของสังคม อันจะก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจ สามารถปรับตัวเข้ากับสภาพการเปลี่ยนแปลงของเศรษฐกิจและสังคม โดยมีจิตสำนึกที่ถูกต้องดีงาม และตระหนักถึงความรับผิดชอบที่มีต่อสังคม

6. เพื่อเสริมสร้างค่านิยมด้านความร่วมมือ สามัคคี รับผิดชอบ และเสียสละเพื่อส่วนรวม ฝึกการเป็นผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักวางแผน การกำหนดวิธีการและขั้นตอนการทำงานร่วมกัน เป็นหมู่คณะ

7. เพื่อส่งเสริมพละนาถมิยและพัฒนากุณภพ

8. เพื่อเผยแพร่อชื่อเสียงและเกียรติคุณของมหาวิทยาลัย

สรุปได้ว่า วัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษาจัดดำเนินการขึ้นเพื่อพัฒนาให้นักศึกษาให้เป็นบัณฑิตที่พึงประสงค์ ส่งเสริมให้ได้รับการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ได้แก่ ด้านสติปัญญา ด้านร่างกาย ด้านอารมณ์ ด้านจิตใจ ด้านสังคม ด้านบุคลิกภาพ โดยเฉพาะด้านคุณธรรม จริยธรรมซึ่งเป็นสิ่งสำคัญในการอยู่ร่วมกันของคนในสังคมปัจจุบัน การพัฒนาในด้านต่าง ๆ นั้น เกิดจากการทำกิจกรรมจากประสบการณ์ตรงตามสภาพความเป็นจริงเพื่อเป็นการปูพื้นฐานการเรียนรู้ก่อนการทำงานจริงในอนาคต เรียนรู้การทำงานร่วมกับผู้อื่น สามารถเป็นได้ทั้งผู้นำและผู้ตามที่ดี รู้จักเสียสละเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เป็นบุคคลที่ดีที่สามารถพัฒนาท้องถิ่นและประเทศชาติของตน

ประเภทของกิจกรรมนักศึกษา

สถาบันอุดมศึกษาต้องส่งเสริมสนับสนุนให้นักศึกษาร่วมกันจัดกิจกรรม โดยปาคาร์ส (พรชูลี อาชวอำรุง. 2525: 123; อ้างอิงจาก Prakash. 1969: n.d.) ได้แบ่งกิจกรรมนักศึกษาในต่างประเทศโดยแบ่งตามเนื้อหากิจกรรม ดังนี้

1. กิจกรรมด้านส่งเสริมการติดต่อสื่อสาร เช่น ปาฐกถา การอภิปราย การโต้วาที เป็นต้น
2. กิจกรรมเพื่อการแสดง เช่น การแสดงละคร เป็นต้น
3. กิจกรรมทางสังคมต่าง ๆ เช่น จัดงานรื่นเริง เต้นรำ และทัศนอาจร เป็นต้น
4. กิจกรรมทางด้านกีฬา และดนตรี
5. ชุมนุมทางวิชาการ เช่น ชุมนุมวิทยาศาสตร์ คณิตศาสตร์ และภาษา เป็นต้น
6. กิจกรรมด้านสังคมสงเคราะห์ เช่น ช่วยเหลือชุมชน การช่วยเหลือผู้ตกทุกข์ได้ยาก และผู้ประสบภัย เป็นต้น

สถาบันอุดมศึกษาโดยทบวงมหาวิทยาลัย (2541: 10) ได้แบ่งประเภทของกิจกรรมนักศึกษา ดังนี้

1. กิจกรรมส่วนกลาง อันได้แก่ องค์การนักศึกษา หรือสโมสรนักศึกษา
 2. กิจกรรมวิชาการ อันได้แก่ ชมรม หรือชุมนุมทางวิชาการ เช่น ชมรมภาษาอังกฤษ และชมรมคอมพิวเตอร์
 3. กิจกรรมกีฬา อันได้แก่ ชมรมกีฬาประเภทต่าง ๆ เช่น ชมรมฟุตบอล และชมรมกรีฑา เป็นต้น
 4. กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม อันได้แก่ ชมรมศิลปะหรือชมรมวัฒนธรรม เช่น ชมรมดนตรีไทย และชมรมอีสาน เป็นต้น
 5. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ อันได้แก่ ชมรมกิจกรรมเพื่อการช่วยเหลือสังคม เช่น ชมรมค่ายอาสาพัฒนา และชมรมอนุรักษ์ เป็นต้น
 6. กิจกรรมนันทนาการ อันได้แก่ กิจกรรมเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน เช่น การสร้างสรรค์ การออกกำลังกาย การเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ และการเล่นกีฬาเฮฮา เป็นต้น
- ซึ่งคล้ายคลึงกับ สำเนา ขจรศิลป์ (2538: 127) ได้แบ่งกิจกรรมออกเป็น 7 ประเภท ดังนี้

1. กิจกรรมส่วนกลาง
2. กิจกรรมวิชาการ
3. กิจกรรมกีฬา
4. กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม
5. กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์
6. กิจกรรมนันทนาการ
7. กิจกรรมการเมือง

สรุปได้ว่า การจัดกิจกรรมหลัก ๆ มีดังนี้ กิจกรรมส่วนกลาง กิจกรรมวิชาการ กิจกรรมกีฬา กิจกรรมศิลปะและวัฒนธรรม กิจกรรมบำเพ็ญประโยชน์ กิจกรรมนันทนาการ กิจกรรมการเมือง เป็นต้น เป็นกิจกรรมที่มีความหลากหลายแต่มุ่งเน้นพัฒนานักศึกษาทั้งด้านวิชาการและวิชาชีพ โดยการจัดกิจกรรมร่วมกันเป็นกลุ่ม เป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพของบัณฑิต เพื่อพัฒนาสังคมและประเทศชาติ

ความหมายและความสำคัญของศิลปวัฒนธรรม

ความหมายของคำว่า ศิลปวัฒนธรรม

ศิลปวัฒนธรรมคือวัฒนธรรมในเชิงศิลปะ ศิลปะคือส่วนหนึ่งของวัฒนธรรม เป็นผลพวงหรือภาพสะท้อนของวัฒนธรรม ศิลปะอาจเป็นวัตถุหรือเป็นปรากฏการณ์อย่างใดอย่างหนึ่งที่เหลือตกทอดอยู่ หลังจากที่วัฒนธรรมสามารถเปลี่ยนแปลงได้ตลอดเวลา ศิลปะจึงเป็นสิ่งที่มีความค่าอย่างหนึ่งในสังคม ในอันที่จะสืบค้นจากศิลปวัตถุหรือศิลปะที่เป็นปรากฏการณ์ เพื่อแสวงหาความรู้สึกรู้สึกนึกคิดและวิถีการดำเนินชีวิตในสังคมแต่ละช่วงเวลา (วิรุณ ตั้งเจริญ. 2548: 46)

ศิลปวัฒนธรรม เป็นคำที่ประกอบด้วย คำว่า“ศิลปะ” และคำว่า“วัฒนธรรม” มีความหมายดังนี้

นักวิชาการหรือศิลปินหลายท่านให้ความหมายเกี่ยวกับศิลปะที่แตกต่างกัน ดังนี้ เฮอร์เบิร์ต รีด (กิติมา อมรทัต. 2530: 18; อ้างอิงจาก Herbert Read. 1931. n.d.) ให้ความหมายของศิลปะว่า เป็นการพยายามที่จะสร้างสรรค์รูปลักษณะความพึงพอใจขึ้นมา และรูปลักษณะนั้นก่อให้เกิดอารมณ์ รู้สึกในความงาม ซึ่งเกิดเป็นความพึงพอใจได้ก็ต่อเมื่อประสาทสัมผัสของเรา รู้สึกชื่นชมในเอกภาพ ส่วนพีระพงษ์ กุลพิศาล (2546: 35) กล่าวว่า ศิลปะในภาษาอังกฤษเขียนว่า art มาจากคำว่า arti arte ในสมัยฟื้นฟูศิลปวิทยาของอิตาลี คำว่า arti หมายถึง สำนักช่าง (Craft guild) Arte หมายถึงความมีฝีมือ มีความรู้ในวัสดุต่าง ๆ ที่ศิลปินใช้ เช่น การผสมสี การรองพื้น คำนี้ยังหมายรวมถึงความชำนาญในการใช้วัสดุต่าง ๆ เพื่อผลิตให้เกิดเป็นภาพลักษณะขึ้นมา ให้ใกล้เคียงธรรมชาติ ในขณะที่ชูลูด นิมเสมอ (2531: 1) ให้ความหมายว่าศิลปะคือ สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นไม่ได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ เช่นเดียวกับ จิตรัชช อรธบักร์ (2548: 9) ให้ความหมายว่า ศิลปะ คือ สิ่งที่มนุษย์สร้างสรรค์ขึ้นในรูปลักษณะต่าง ๆ ให้ปรากฏซึ่งสุนทรีย์ภาพ ความประทับใจ ความสะเทือนใจ ตามทักษะของแต่ละคน เพื่อความงามและความพอใจ

อาจสรุปได้ว่า ศิลปะ คือ สิ่งที่มนุษย์สร้างขึ้นเพื่อให้เกิดอารมณ์และความรู้สึกทางประสาทสัมผัส เกิดเป็นความสุนทรีย์ภาพ ความงาม ความประทับใจ และความสะเทือนใจ ศิลปะจึงไม่ได้เกิดขึ้นเองตามธรรมชาติ

ส่วนคำว่าวัฒนธรรม ที่ประชุมนานาชาติเกี่ยวกับนโยบายวัฒนธรรมซึ่งองค์การศึกษา วิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมแห่งสหประชาชาติ (UNESCO) จัดขึ้นที่เม็กซิโกซิตี้ในปี พ.ศ.2525 ให้คำนิยามของวัฒนธรรมว่า เป็นผลรวมของลักษณะอันเด่นชัดในทางจิตใจ วัตถุ ปัญญา และ

อารมณ์ ซึ่งเป็นคุณลักษณะของสังคมหนึ่ง วัฒนธรรมไม่ได้ครอบคลุมเฉพาะศิลปะและวรรณคดีเท่านั้น แต่ยังคงไปถึงวิถีดำเนินชีวิต สิทธิพื้นฐานของมนุษย์ ระบบค่านิยม ขนบธรรมเนียม ประเพณีและความเชื่อของมนุษย์ด้วย (ก๊อ สวัสดิ์พาณิชย์. 2530: 5) นอกจากนี้บาร์นาว (วิเชียร รักการ. 2529: 28; อ้างอิงจาก Barnouw. 1963: 2) ได้ให้ความหมายเกี่ยวกับวัฒนธรรมว่าเป็นวิถีชีวิตของชนกลุ่มหนึ่ง เป็นรูปแบบทั้งสิ้นของกระบวนการของการเรียนรู้ที่ค่อนข้างจะมีลักษณะเป็นพิมพ์เดียวกัน ซึ่งถ่ายทอดจากคนรุ่นหนึ่งไปยังคนรุ่นหนึ่งโดยอาศัยภาษาและการเลียนแบบเป็นสื่อ ทำนองเดียวกับ สำเนา ขจรศิลป์ (2538: 189) ที่ให้ความหมายวัฒนธรรมว่าเป็นวิถีชีวิตของคนในสังคม เป็นแบบแผนการประพฤติปฏิบัติและการแสดงออกซึ่งความรู้สึกนึกคิดในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่สมาชิกในสังคมเดียวกันสามารถเข้าใจซาบซึ้ง ยอมรับ และเข้าใจการปฏิบัติร่วมกัน นำไปสู่การพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนในสังคมนั้น ๆ ในขณะที่ วิเชียร รักการ (2529: 26) ให้ความหมายว่าเป็นสิ่งที่แสดงความเป็นชาติ และเป็นเอกลักษณ์ที่ได้รับการตกทอดจากบรรพบุรุษ ทำให้สังคมไทยแตกต่างจากชนชาติอื่น เช่น ภาษาที่ใช้ นิสัยใจคอ ความรู้สึกนึกคิดของคนในสังคม เป็นต้น

อาจสรุปได้ว่า วัฒนธรรม คือ สิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ของสังคมใดสังคมหนึ่งซึ่งแต่ละสังคมจะมีความแตกต่างทางวัฒนธรรมอย่างชัดเจน เป็นที่ยอมรับของคนในสังคมนั้นให้เป็นแบบแผนการประพฤติปฏิบัติ ครอบคลุมวิถีชีวิตทุกอย่างในการดำรงอยู่ของสังคมนั้น ๆ

ความสำคัญของการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษา

วัฒนธรรมเป็นวิถีชีวิต จิตวิญญาณ และความดีงามที่ผสมผสานสัมพันธ์กับธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม ทรัพยากร ภูมิปัญญา ความเชื่อ และทุนต่าง ๆ ในชุมชนและสังคม วัฒนธรรมเป็นคุณค่าเชิงนามธรรมที่มีมิติซับซ้อนและมีพลวัต มีศิลปะ ประเพณี พิธีกรรม เป็นภาพสะท้อนที่มีคุณค่าในเชิงรูปธรรม (วิรุณ ตั้งเจริญ. 2546: 19) ดังนั้นศิลปะจึงเป็นเครื่องสร้างสุนทรียภาพ ช่วยให้ผู้หลุดพ้นจากวงเวียนของวัตถุ ผู้ที่ได้รับการศึกษาดีหรือศึกษาดี ควรมีสุนทรียภาพในความคิด การกระทำ และการแสดงออก อุดมศึกษาที่ขาดศิลปะจะทำให้ผู้รับการศึกษาติดอยู่กับองค์ความรู้ และการใช้ความรู้ โดยต่อการเห็นภาพรวม หรือเป้าหมาย หรือผลสัมฤทธิ์ และผลกระทบในวงกว้าง อุดมศึกษาจึงขาดศิลปศึกษาไม่ได้ ทำนองเดียวกันกับการขาดจริยศึกษาไม่ได้ (จรัส สุวรรณเวลา. 2545: 85) หน้าที่ของการศึกษาจึงถือว่าการถ่ายทอดวัฒนธรรมของสังคมไปสู่เยาวชน เนื้อหาของหลักสูตรแทบทั้งหมดเป็นเรื่องของวัฒนธรรมหรือเป็นการประมวลความรู้ที่สังคมต้องการผนวกเข้ากับวัฒนธรรมเพื่อทำให้เยาวชนเป็นผู้รอบรู้ มีความเจริญเติบโตและพัฒนาการหลายทางตามที่สังคมต้องการ อีกทั้งเป็นการสร้างค่านิยม และทำให้นักศึกษาซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรมของชาติ (ก๊อ สวัสดิ์พาณิชย์. 2530: 29)

อาจสรุปได้ว่า ศิลปวัฒนธรรม คือความงามในสังคมทั้งด้านรูปธรรมและนามธรรม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษาช่วยสร้างให้นักศึกษาเกิดสุนทรียภาพอันดีงามทั้งด้านความคิด การกระทำ และการแสดงออก ที่สังคมตนยอมรับ นักศึกษาที่เห็นคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมจะเป็นผู้ที่มีวิชาความรู้ และรอบรู้หลายด้านเหมาะจะเป็นผู้พัฒนาสังคม

บทบาทและการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษา

บทบาทของมหาวิทยาลัยในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นภารกิจของทุกคน ทุกสาขาวิชา ทั้งการสืบทอดผ่านชีวิตที่มีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ทำงานร่วมกัน ผ่านกระบวนการศึกษา ผ่านการเผยแพร่วัฒนธรรมเป็นฐานหลักของทุกศาสตร์ การพัฒนาทุกศาสตร์จึงจำเป็นต้องพัฒนาฐานของวัฒนธรรม เป็นประการสำคัญ (วิรุณ ตั้งเจริญ. 2546: 19) ดังนี้

1. มหาวิทยาลัยต้องปรับวิสัยทัศน์และความเข้าใจกับประชาคมมหาวิทยาลัยในเรื่องของศิลปวัฒนธรรม ให้มองเห็นวัฒนธรรมที่เป็นคุณค่า วิถีชีวิต และภูมิปัญญา ที่มีปฏิสัมพันธ์กับบริบทต่าง ๆ มองเห็นภาพสะท้อนหรือปรากฏการณ์ทางวัฒนธรรม มองเห็นแก่นหรือสาระที่ตะซึ่งล้วนแต่มีคุณค่าที่หลากหลายแตกต่างกัน รวมทั้งมีภารกิจ และสร้างทุนทางวัฒนธรรมร่วมกัน

2. มหาวิทยาลัยต้องสร้างวัฒนธรรมองค์กร (corporate culture) วัฒนธรรมของสังคมแห่งการเรียนรู้ การค้นคว้าวิจัย การแสวงหาความรู้ วัฒนธรรมของศาสนธรรมและจริยธรรม วัฒนธรรมของการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพบนรากฐานทางสังคม ชุมชน และภูมิปัญญา วัฒนธรรมของรสนิยมและสุนทรียะในการดำรงชีวิต วัฒนธรรมในทางสุขภาพพลานามัย เพื่อให้มหาวิทยาลัยเป็นแบบแผนและทางเลือกที่มีคุณค่าทางวัฒนธรรม

3. มหาวิทยาลัยต้องผลักดันการค้นคว้าวิจัยทางด้านศิลปวัฒนธรรม ที่สัมพันธ์กับความเป็นจริง ชุมชน สิ่งแวดล้อม วัฒนธรรมและศิลปะในมุมมองกว้าง มิติซ้อนและพลวัตของวัฒนธรรม การวิจัยทางวัฒนธรรมที่เป็นฐานเชื่อมโยงกับศาสตร์และองค์ความรู้ต่าง ๆ การวิจัยที่เป็นมรรคเป็นผล ทั้งการสร้างองค์ความรู้ การสืบทอดภูมิปัญญา และการสะท้อนกลับไปสู่การพัฒนาชุมชนที่เข้มแข็ง (civil society)

4. กระบวนการเรียนรู้ในมหาวิทยาลัย ควรพัฒนาไปสู่กระบวนการเรียนการสอนที่ผสานสัมพันธ์กับวัฒนธรรมองค์กร วัฒนธรรมชุมชน และวัฒนธรรมหลักในสังคม ให้สังคมไทย และวัฒนธรรมไทยยืนอย่างสง่างามในสังคมโลก

5. กระบวนการเรียนรู้ทางวัฒนธรรมในมหาวิทยาลัย ต้องผ่านการเรียนรู้ทั้งในระบบนอกระบบ และกิจกรรมต่าง ๆ ที่ผสานสัมพันธ์กับวัฒนธรรมในชุมชนและสังคม

6. สถาบันวิจัยศิลปวัฒนธรรม ต้องทำหน้าที่เป็นแม่ข่ายในงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยพัฒนาเครือข่ายการทำงานร่วมกับคณะวิชาต่าง ๆ สังคม และชุมชน เป็นงานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมที่มีวิสัยทัศน์เข้าใจสาระัตถะของวัฒนธรรม กระบวนการอนุรักษ์ สืบสาน และสร้างสรรค์อย่างคมชัด

หากพิจารณาเรื่องการศึกษาทั่วไปที่จะมีบทบาทเกี่ยวกับความเป็นไทยคงต้องจัดการให้เกิดผลในนักศึกษาและบัณฑิตในหลายชั้น หลายลักษณะ (จรัส สุวรรณเวลา. 2545: 87-88) ดังนี้

1. สร้างความตระหนักและมุ่งมั่นในการเรียนรู้และเข้าใจความเป็นไทย เห็นความสำคัญและบทบาทที่พึงมีในการใช้ชีวิตในปัจจุบัน และอนาคต

2. ใช้ความรู้ความเข้าใจในความเป็นไทยในชีวิตของตนด้านต่าง ๆ สามารถใช้ประกอบและปรับการใช้ความรู้และวิชาชีพของตนให้เหมาะสมกับสภาพความเป็นไทยในสังคมได้ คือการคิดเป็น ทำเป็น และแก้ปัญหาเป็น ต้องทำได้จริงในสภาพแวดล้อมอย่างไทย

3. ต้องปรับเปลี่ยนเจตคติ (attitude) มุมมองความเป็นไทยในชีวิตประจำวัน

นอกจากนี้ พรชูลี อาชวอำรุง และคณะ (2543: 5) ได้ศึกษาวิจัยเรื่อง แนวทางการปฏิรูปโครงสร้างและการบริหารจัดการอุดมศึกษา รูปแบบการจัดกลุ่มอุดมศึกษาที่สอดคล้องกับศักยภาพปัจจุบัน ในหัวข้อศักยภาพของสถาบันอุดมศึกษา ที่เกี่ยวกับด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของสถาบันอุดมศึกษา ดังนี้

1. มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้ตระหนัก มีจิตสำนึก มีความภูมิใจในความเป็นไทย ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทย และศิลปวัฒนธรรมของชาติ เพื่อยกระดับอารยธรรมของประเทศ

2. บูรณาการความรู้ที่มีอยู่ในบุคคล ความรู้ระหว่างบุคคล ความรู้ที่เชื่อมโยงระหว่างบุคคลกับสังคม ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย โดยการประยุกต์ใช้ความรู้และภูมิปัญญาเหล่านี้ไว้ในกระบวนการเรียนการสอน

3. สร้างสรรค์และปลูกฝังค่านิยมที่เกี่ยวกับวัฒนธรรมที่ดีงาม ทั้งวัฒนธรรมไทยและวัฒนธรรมอันเป็นสากล เพื่อให้คนไทยเป็นผู้ที่มีวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิต

4. ร่วมกับหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ในสังคม ในการจัดการศึกษา อบรม การแสวงหาข้อมูลข่าวสาร ความรู้ และเลือกสรรภูมิปัญญาและวิทยาการต่าง ๆ เพื่อพัฒนาชุมชนและสังคมให้สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการ

การดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไทยเป็นการจัดแสดง สาธิต จัดนิทรรศการ หรือกิจกรรมทางด้านนาฏศิลป์ ดนตรีไทย การละเล่นพื้นเมือง การจัดกิจกรรมตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทยและท้องถิ่น การจัดกิจกรรมในวันสำคัญต่าง ๆ เช่น วันสงกรานต์ วันลอยกระทง วันเข้าพรรษา ฯลฯ และกิจกรรมอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องับศิลปวัฒนธรรมและประเพณีไทย (วิทยากร เขียงกุล. 2546: 118)

จากการสัมมนาวิชาการในการพัฒนาศักยภาพนักศึกษากับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยฝ่ายพัฒนาศักยภาพนักศึกษา และโครงการบริการวิชาการชุมชน มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (2550: 84-96) ได้รวบรวมทฤษฎีจากผู้บริหารระดับสูงของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ เกี่ยวกับเรื่อง การกำหนดยุทธศาสตร์ในการดำเนินการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในยุคโลกาภิวัตน์ หรือกระแส วัฒนธรรมข้ามชาติ ดังนี้

มหาวิทยาลัยมหิดล

มหาวิทยาลัยมหิดลเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่มีการกำหนดยุทธศาสตร์ในการบริหาร ดังนี้ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2550: 84-86)

1. กำหนดยุทธศาสตร์ในการศึกษา

1.1 มหาวิทยาลัยต้องศึกษาให้รู้ว่ากระแสการคุกคามจากศิลปวัฒนธรรมข้ามชาติ ไร้พรหมแดน ภายใต้ระบบทุนนิยม โลกาภิวัตน์ที่วุ่นนั้นมีลักษณะเป็นอย่างไร เช่น ตัวตนของ กระแสศิลปวัฒนธรรม พลังของกระแสมีมากน้อยอย่างไร รูปแบบ ชนิด ประเภทของศิลปะ ดังกกล่าว เป็นต้น

1.2 ต้องวิเคราะห์สังเคราะห์ให้เห็นเหตุผลอย่างชัดเจนว่าที่กระแสศิลปะดังกกล่าว เป็นอย่างไร เป็นเพราะอะไร มีอะไรเป็นเงื่อนไขปัจจัยกระบวนการให้เกิดขึ้น หรือเข้ามา มีอิทธิพล มีขั้นตอนอย่างไรต้องศึกษาให้เห็นเหตุผลอย่างชัดเจน

1.3 ต้องศึกษาให้ชัดเจนว่า ผลกระทบที่เกิดขึ้นต่อศิลปวัฒนธรรมไทย มีลักษณะ ใด อย่างไร เกิดกับใคร เกิดเมื่อไหร่ เกิดที่ไหน และกระทบต่อลักษณะทางเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อมและทรัพยากรธรรมชาติด้วยหรือไม่

1.4 ศึกษาแนวทางความเป็นไปได้ในการแก้ปัญหาผลกระทบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นว่า ควรจะแก้ปัญหาด้วยวิธีอย่างไร

2. กำหนดยุทธศาสตร์ในการนำเอาผลการศึกษาวางแผนแม่บท หมายถึง การวางแผน แม่บทในการตั้งรับและดำเนินการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้เกิดความเข้มแข็ง ดังนี้

2.1 นำผลการศึกษามาเป็นรากฐานกำหนดนโยบายดำเนินการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมของรัฐให้ชัดเจน

2.2 นำแนวทางความเป็นไปได้ในการแก้ปัญหา ผลกระทบต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในข้อ ที่ 1 มากำหนดแนวทางการดำเนินงานทางทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมตามนโยบายของรัฐให้ชัดเจน พร้อมทั้งแนวทางการใช้จ่ายงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ ตามนโยบาย

2.3 นำเงื่อนไข ปัจจัย กระบวนการ อิทธิพล ที่ศึกษาได้ในข้อที่ 1 มาให้หน่วยงาน องค์การต่าง ๆ ทั้งภาครัฐและภาคเอกชน นำไปใช้วางแผนการดำเนินงานตามนโยบายอย่างจริงจัง เช่น เงื่อนไขของวัฒนธรรมตะวันตกที่เข้ามาในประเทศ เงื่อนไขที่วัฒนธรรมของไทยอ่อนแรงลง เป็นต้น

2.4 กำหนดให้หน่วยงานภาครัฐนำเอาแนวทางที่ศึกษาได้ในข้อที่ 1 มาวางแผน ส่งเสริมหรือทำหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดำเนินการทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรมโดยตรง ภาครัฐเป็นเพียงผู้หนุนเสริมเท่านั้น

2.5 ให้ทุกระบบและกลไกภาครัฐที่เกี่ยวข้องจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปี พร้อมทั้งกำหนดงบประมาณค่าใช้จ่าย และเป้าหมายที่ต้องการบรรลุให้ชัดเจน

3. กำหนดยุทธศาสตร์การดำเนินการตามนโยบาย และแผนแม่บทที่กำหนดไว้ หมายถึง การดำเนินงานในการตั้งรับและทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้เกิดความเข้มแข็งขึ้น ดังนี้

3.1 กำหนดให้องค์กรภาครัฐปฏิบัติตามนโยบาย แผนแม่บทและแผนปฏิบัติการที่กำหนดไว้อย่างต่อเนื่องจริงจัง

3.2 กำหนดมาตรการการดำเนินงานที่เป็นสากลและให้มีการใช้งบประมาณ สนับสนุนที่เพียงพอต่อความต้องการของแผนหรือโครงการนั้น ๆ

3.3 สร้างกระบวนการบูรณาการในการดำเนินงานเพื่อลดความซ้ำซ้อนและส่งเสริมให้เกิดความเป็นเจ้าของวัฒนธรรมแก่ทุกฝ่ายที่ร่วมกันดำเนินงาน

3.4 คืบความรู้ ความสำเร็จ ความภาคภูมิใจ ความเป็นเกียรติยศ ที่เกิดขึ้นแก่ ชุมชน สังคมไปพร้อมๆ กับการดำเนินงาน ลดความเป็นราชการและรัฐบาลให้หมดไป

4. กำหนดยุทธศาสตร์ประกันคุณภาพการดำเนินงานโดยการติดตามประเมินผล การดำเนินงาน หมายถึง การติดตามผลการดำเนินงานของโครงการทั้งผลในเชิงกระบวนการ และผลในเชิงของโครงการแบบติดตามตลอดเวลา ดังนี้

4.1 ให้องค์กรภายนอกติดตามประเมินผล และนำผลคืนแก่ชุมชนหรือผู้ดำเนินการ ตลอดเวลา เพื่อการแก้ไขปรับปรุงการดำเนินงานให้เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

4.2 ต้องประกาศมาตรฐานการดำเนินงานด้านนี้ให้ชัดเจน มีการให้รางวัลยกย่อง เชิดชูเกียรติ และลงโทษหากกระทำให้เกิดความเสียหาย

4.3 ให้มีการสร้างค่านิยม ความเชื่อ ทัศนคติ ต่อบุคคล องค์กร ที่ดำเนินงาน เรื่องนี้ว่าเป็นผู้มีคุณค่าความดีงาม เป็นแบบอย่างแก่สังคม เป็นต้น

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด

สภาพสังคมและวัฒนธรรมปัจจุบันของสังคมไทยได้รับเอาศิลปวัฒนธรรมต่างประเทศ เข้ามาอย่างมากมาย เนื่องจากปัจจุบันในยุคโลกาภิวัตน์เทคโนโลยีและสื่อต่าง ๆ เป็นสิ่งที่มีอยู่มากมาย เช่น สื่อโทรทัศน์ อินเทอร์เน็ต เป็นต้น ทำให้เกิดการพบเห็นวัฒนธรรมจากต่างประเทศได้โดยง่าย การที่วัฒนธรรมต่างชาติถูกเผยแพร่ไปทั่วโลกนั้นเป็นสิ่งปกติ เนื่องจากแต่ละประเทศต่างก็อยากส่งเสริมเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมของตนให้ชาวโลกรับรู้ เช่นเดียวกับประเทศไทยที่ต้องการอยากจะประชาสัมพันธ์ประเทศโดยการโฆษณาตามสื่อต่าง ๆ ให้นักท่องเที่ยวทั่วโลกมาเที่ยวประเทศไทยก็เพื่อที่จะได้ทำให้โลกรู้ว่าวัฒนธรรมไทยเป็นวัฒนธรรมที่งดงามและยังเป็นการเพิ่มศักยภาพของการท่องเที่ยวอีกด้วย

มหาวิทยาลัยราชภัฏร้อยเอ็ด เป็นสถาบันอุดมศึกษาที่นอกจากจะมุ่งเน้นในด้านวิชาการยังมีภารกิจอีกด้านหนึ่งคือ การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้อยู่คู่กับสังคมไทยตลอด ส่วนการกำหนดยุทธศาสตร์ในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมนั้นได้กำหนดไว้ ดังนี้ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2550: 88)

1. การจัดทำโครงการต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เช่น การจัดทำโครงการฝึกซ้อมดนตรีพื้นบ้าน หรือแม้แต่การจัดทำโครงการต่าง ๆ ที่มีความสำคัญตลอดทั้ง 12 เดือน ทั้งนี้เพื่อให้นักศึกษาได้ตระหนักและสำนึกถึงวัฒนธรรมที่สั่งมาของตนเอง
2. ส่งเสริมและปลูกฝังวัฒนธรรมที่ถูกต้องของตนเอง โดยมีการทำกุศโลบายให้นักศึกษา เช่น การประกวดการแต่งกายแบบไทยที่ถูกต้อง การประกวดเกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมในด้านต่าง ๆ เป็นต้น

มหาวิทยาลัยหัวเฉียวเฉลิมพระเกียรติ

ยุคนี้เป็นยุคโลกไร้พรมแดน การทะลักเข้ามาของศิลปวัฒนธรรมต่างชาติมีมาก ทั้งดีและไม่ดี สถาบันการศึกษาจะอย่างไรที่จะให้เยาวชนไทยมีภูมิคุ้มกันที่จะเลือกรับสิ่งที่ดี ในขณะที่เดียวกันต้องรักและหวงแหนศิลปวัฒนธรรมไทยด้วย แนวทางที่จะนำไปสู่การตั้งรับและดำเนินการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมให้มีความเข้มแข็งประกอบด้วย (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2550: 94)

1. การสร้างสิ่งแวดล้อมภายในสถาบันให้สะท้อนถึงความเป็นไทย เช่น
 - 1.1 ลักษณะของอาคารอาจมีบางส่วนคงรูปทรงไทยไว้ โดยเฉพาะอาคารของศูนย์ศิลปวัฒนธรรม ภายในอาจมีการแสดงนิทรรศการวิถีชีวิตของคนไทยในภาคต่าง ๆ ที่สถาบันตั้งอยู่
 - 1.2 การสร้างสวนไม้ไทย รวมไปถึงการปลูกสมุนไพรไทย
 - 1.3 จัดให้มีลานกิจกรรมการเล่นไทย
2. การส่งเสริมวัฒนธรรมไทยในสถานศึกษา ดังได้กล่าวแล้วในเรื่องการพัฒนาศักยภาพนักศึกษา
3. ส่งเสริมให้มีการจัดกิจกรรมในเทศกาลสำคัญ ๆ ของไทย ได้แก่ วันมาฆบูชา วันอาสาฬหบูชา วันสงกรานต์ วันเข้าพรรษา วันออกพรรษา วันลอยกระทง วันสงท่ายปีเก่าต้อนรับปีใหม่แบบไทย เป็นต้น
4. สนับสนุนและชื่นชมนักศึกษาที่มีบุคลิกภาพไทย ให้มีโอกาแสดงออกและเป็นตัวแทนสถาบันในโอกาสต่าง ๆ
5. สถาบันการศึกษาจัดงบประมาณสนับสนุนกิจกรรมการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมไทยมากขึ้น

วิทยาลัยเซนต์หลุยส์

สถาบันการศึกษา ต้องดำเนินการปลูกกระแสความรักศิลปวัฒนธรรมของชาติไทยให้เกิดขึ้นในกลุ่มนักศึกษา และแผ่ขยายไปในสังคมให้ได้ โดยใช้กลยุทธ์ต่าง ๆ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ต้องอาศัยสื่อและหลักการโฆษณาประชาสัมพันธ์ ซึ่งสถาบันศึกษามีบุคลากรที่มีความสามารถในด้านนี้อยู่แล้วพร้อม ๆ กับการดำเนินการอื่น ได้แก่ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2550: 95)

1. กำหนดระเบียบในการดำเนินชีวิตของนักศึกษาอย่างเข้มงวด เช่น การแต่งกาย ความประพฤติ โดยปลูกฝังตั้งแต่เริ่มเข้าเรียน และมีการติดตามอย่างต่อเนื่อง
2. สร้างบรรยากาศในสถาบันการศึกษาให้เอื้อต่อการใช้วัฒนธรรมไทย
3. จัดกิจกรรมส่งเสริมศิลปะไทยในสถาบันการศึกษา และให้ความร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชนภายนอกสถาบันอย่างสม่ำเสมอ
4. ทุกสถาบันควรมีเอกลักษณ์ของตนเอง หรือเรียกว่าวัฒนธรรมองค์กร เช่น เรื่องการทักทายกันด้วยการไหว้ซึ่งกันและกัน ไม่ว่าจะเป็นผู้บริหาร อาจารย์ เจ้าหน้าที่ทุกฝ่าย เพื่อการเป็นแบบอย่างที่ดีแก่นักศึกษา อีกทั้งควรปลูกฝังให้นักศึกษาทักทายกันด้วยการให้รૂนห้องไหว้รૂนพี่ และผู้ที่ได้รับการไหว้ต้องรับไหว้
5. ควรให้อาจารย์ และเจ้าหน้าที่แต่งกายด้วยผ้าไทย อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 วัน เพื่อเป็นการบ่งบอกถึงความเป็นไทย
6. เน้นเรื่องการแต่งกายที่ถูกต้องตามกาลเทศะ
7. จัดกิจกรรมในวันสำคัญต่าง ๆ ตามประเพณี และวัฒนธรรมไทย เช่น การประกวดมารยาทไทย การแต่งกายงามตามแบบไทย
8. การจัดกิจกรรมที่แสดงให้เห็นถึงการมีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่
9. การสร้างตัวอย่างบุคคลที่มีชื่อเสียง ซึ่งปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทยและชื่นชอบศิลปะของไทย
10. การให้ความสำคัญ โดยการยกย่องการเชิดชูศิลปวัฒนธรรมในทุกโอกาสที่สามารถทำได้ในกิจกรรมของสถาบันการศึกษา

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

ยุทธศาสตร์ที่กำหนดไว้คือ ส่งเสริม ทำนุบำรุงศาสนา ศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น เพื่อสร้างสรรค์ความเข้มแข็งทางวัฒนธรรม การดำเนินงานนั้นควรมีเป็นแผนงานด้านต่าง ๆ ดังนี้ (มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. 2550: 89)

1. แผนงานอนุรักษ์ด้านเอกลักษณ์ไทย เพื่อเป็นการสร้างความภาคภูมิใจแก่นักศึกษาและประชาชน จึงควรให้มีการอนุรักษ์สิ่งที่เป็นเอกลักษณ์ของไทยไว้ เช่น การใช้ภาษาไทย และตัวเลขไทย มารยาทไทย อาหารไทย ประเพณีไทย ดนตรีไทย นาฏศิลป์ไทย และสถาปัตยกรรมไทย

2. แผนงานพัฒนาคุณธรรม จริยธรรม และค่านิยมของคนไทย เพื่อให้หลักธรรมทางศาสนาเป็นแนวทางในการดำเนินชีวิตและพัฒนาวิถีชีวิต พัฒนาค่านิยมจากวัฒนธรรมบริโภคนิยม วัตถุนิยม ไปสู่การมีคุณธรรม จริยธรรม มนุษยธรรม และมีจิตสำนึกต่อหน้าที่ให้แต่ละคนสามารถทำงานและดำรงชีวิตในสังคมได้อย่างมีความสุข

3. แผนงานส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่นและวัฒนธรรมพื้นบ้าน เพื่อส่งเสริมให้มีการศึกษา รวบรวมองค์ความรู้ของภูมิปัญญาไทย วัฒนธรรมพื้นบ้านกลุ่มต่าง ๆ แล้วเผยแพร่ด้วยวิธีการต่าง ๆ รวมทั้งให้บรรจุไว้ในหลักสูตร ให้มีการศึกษาวัฒนธรรมท้องถิ่น เพื่อให้ให้นักเรียน นักศึกษา ตลอดจนประชาชนได้เข้าใจ เห็นคุณค่า และยอมรับซึ่งกันและกัน มีการเลือกสรร และปรับปรุงไปใช้ในชีวิตปัจจุบันและอนาคต

4. แผนงานส่งเสริมศักยภาพบุคคล ครอบครัว และชุมชนโดยใช้การวิจัยอย่างมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาศักยภาพของประชาชนให้เรียนรู้บริบทของชุมชนตนเอง รู้จุดดี จุดด้อย รู้โอกาส และปัญหาอุปสรรคของชุมชนตนเอง เพื่อหาทางแก้ปัญหาและพัฒนาชุมชนของตนเอง ไปอย่างถูกต้อง เป็นการพัฒนาอย่างยั่งยืน และนำไปสู่ความรัก ความภูมิใจในท้องถิ่น ไม่ทิ้งถิ่น ไปสร้างความแออัดในสังคมเมืองต่อไป

5. แผนส่งเสริมวัฒนธรรมกับการท่องเที่ยว เพื่อส่งเสริมให้มีการนำความรู้และวิถีคิด ตลอดจนแบบแผนวิถีชีวิตไทย เป็นฐานในการพัฒนาการท่องเที่ยว ให้สามารถผลิตผลิตภัณฑ์ OTOP เพื่อจำหน่ายสร้างรายได้ให้แก่ครอบครัวและชุมชน อันเป็นการส่งเสริม การท่องเที่ยว

6. แผนการลงทุนทางวัฒนธรรมและสร้างเครือข่ายทางวัฒนธรรม เพื่อขยายขอบเขตการมีส่วนร่วมในการดำเนินงานด้านศิลปวัฒนธรรม โดยร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและเอกชน โดยเฉพาะสภาวัฒนธรรมจังหวัดจันทบุรี เทศบาล และวัดต่าง ๆ ในการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรม ตลอดจนการลงทุนด้านการจัดสร้างพิพิธภัณฑ์วัฒนธรรมท้องถิ่นเพื่อการศึกษาเรียนรู้ของนักศึกษา

อาจสรุปได้ว่า บทบาทและการดำเนินงานด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษาถือเป็นภารกิจอีกด้านหนึ่งที่ทุกมหาวิทยาลัยต้องให้ความสำคัญ แต่จะกำหนดเป็น ยุทธศาสตร์ลักษณะไหนขึ้นอยู่กับการบริหารจัดการของแต่ละมหาวิทยาลัยแต่มีความสอดคล้อง และคล้ายคลึงกัน คือ ทุกมหาวิทยาลัยมีการจัดหน่วยงานที่ส่งเสริมด้านศิลปวัฒนธรรม มีการจัดสรรงบประมาณเพื่อการสนับสนุนโครงการต่าง ๆ ทั้งเรื่องของการจัดสภาพแวดล้อมทาง วัฒนธรรมของมหาวิทยาลัย การส่งเสริมให้ผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา ตระหนักถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรม ค่านิยม และภูมิปัญญาไทย ทั้งภายในและภายนอก นอกจากนี้ยังมีการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมไปยังองค์กร หรือชุมชนอื่น ๆ โดยรอบ

ตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา

เพศ

เพศ เป็นตัวแปรที่มีอิทธิพลต่อนักศึกษาในเรื่องของความแตกต่างด้านพื้นฐานทางกายภาพและสภาวะทางอารมณ์ อาจส่งผลต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาที่แตกต่างกันได้ เช่น สมัคร ภูมิเขต (2551: 71) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นักศึกษาชายและหญิง มีความพึงพอใจต่อการเข้าร่วมกิจกรรมโดยรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาชายและนักศึกษาหญิง มีความแตกต่างกันโดยพื้นฐานทางกายภาพและสภาวะทางอารมณ์อยู่แล้ว และรวมทั้งวัยของนักศึกษาที่กำลังอยู่ในวัยรุ่นเต็มตัว มีความเป็นตัวของตัวเองสูง จึงอาจส่งผลต่อการเข้าถึงประโยชน์ที่แท้จริงของกิจกรรมที่เข้าร่วมได้แตกต่างกัน เช่น ในด้านเสริมสร้างความรู้และวิชาการ นักศึกษาชายอาจเข้าถึงและได้รับประโยชน์จากกิจกรรมที่เข้าร่วมได้น้อยกว่านักศึกษาหญิง เพราะโดยธรรมชาติแล้วนักศึกษาชายจะมีความละเอียดและอดทนน้อยกว่า ในขณะที่นักศึกษาหญิงจะมีความพยายาม ความมุ่งมั่นในการเรียนรู้ทางวิชาการและอดทนต่อการเรียนรู้มากกว่านักศึกษาชาย ในด้านมนุษยสัมพันธ์และการอยู่ร่วมกัน นักศึกษาหญิงอาจมีความละเอียดอ่อนในอารมณ์และเข้าใจความรู้สึกของผู้อื่นได้มากกว่านักศึกษาชาย ซึ่งมักจะมีความมุกะลุโลดโผน ขาดความยับยั้งชั่งใจ ขาดความอดทนและละเอียดที่จะเอาใจใส่ดูแลความรู้สึกผู้อื่นเพียงพอ ในขณะที่ด้านนันทนาการ นักศึกษาชายอาจมีความพึง-พอใจ มีความสนุกสนาน เพลิดเพลิน เข้าถึงกิจกรรมและได้รับประโยชน์จากกิจกรรมได้มากกว่านักศึกษาหญิง เป็นต้น นอกจากนี้ฉนิชาพัทธ์ วงศ์สุวรรณ (2553: 54) ที่ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี พบว่า นักศึกษาชายและหญิง มีความคิดเห็นต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ อาจเป็นเพราะลักษณะนิสัย ความสนใจและการใช้ชีวิตของนักศึกษาชายและหญิงต่างกัน เช่น นักศึกษาชายชอบการต่อสู้ มีภาวะความเป็นผู้นำมีความพร้อมทางร่างกายที่เอื้อต่อการปฏิบัติในบางกิจกรรมมากกว่านักศึกษาหญิง ส่วนนักศึกษาหญิงมีจิตใจที่อ่อนโยน มีระเบียบ สามารถปฏิบัติตนอยู่ในกรอบวัฒนธรรมได้เป็นอย่างดีกว่า อย่างไรก็ตามมีงานวิจัยที่พบว่า เพศไม่ส่งผลต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม ดังที่ มาณิตา พรพรวราภา (2552: 64-65) ได้ทำการศึกษาเรื่อง การเข้าร่วมกิจกรรมชมรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า เพศไม่มีความสัมพันธ์กับการเข้าร่วมกิจกรรมชมรม ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่า นักศึกษาทั้งชายและหญิงต่างก็มองว่าการเข้าร่วมกิจกรรมชมรมนั้น จะทำให้นักศึกษาได้พัฒนาทักษะ และเกิดการพัฒนาในด้านต่างๆ ให้เกิดกับตัวนักศึกษาเอง อีกทั้งกิจกรรมชมรมเป็นกิจกรรมที่ต้องอาศัยความร่วมมือร่วมใจระหว่างนักศึกษาด้วยกัน ไม่ว่าจะ เป็นนักศึกษาชายหรือหญิง อีกทั้งมีองค์กร 65 กิจกรรมที่หลากหลายให้สามารถเลือกเข้าร่วมได้ตามความถนัด และความสนใจโดยไม่จำกัดว่าจะเป็นเพศชายหรือเพศหญิง

ระยะเวลาในการเป็นสมาชิกชมรม

ระยะเวลาในการเป็นสมาชิก เป็นตัวแปรที่เกี่ยวข้องในเรื่องของระยะเวลาที่นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมที่ชมรมจัดขึ้นเพื่อรับประสบการณ์การเรียนรู้ในการทำกิจกรรมนอกชั้นเรียน ซึ่งระยะเวลาในการเป็นสมาชิกที่ต่างกันอาจส่งผลต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษาที่แตกต่างกัน เช่น ธาริณี สุขจิตต์ (2544: 66) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เป็นกรรมการบริหารชมรม ต่อการได้รับประโยชน์ จากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นักศึกษาที่เป็นกรรมการบริหารชมรมที่มีประสบการณ์ในการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน ต่างก็มีความคิดเห็นต่อการได้รับประโยชน์ จากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในแต่ละด้านโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ โดยนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการดำเนินกิจกรรมนักศึกษามากกว่า 3 ปี มีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการดำเนินกิจกรรมนักศึกษา 3 ปี ในด้านประสบการณ์การทำงาน ด้านพัฒนาบุคลิกภาพ และด้านพัฒนาคุณธรรมจริยธรรม ทั้งนี้ เนื่องจาก นักศึกษามีวุฒิภาวะมากกว่าและได้ฝึกฝนและมีประสบการณ์ในด้านการทำงานร่วมกับผู้อื่น ยอมรับและเคารพในกติกาในระบอบประชาธิปไตย รู้จักการเป็นผู้ฟังที่ดี รู้จักขั้นตอนและวิธีในการทำงาน มีทักษะในการบริหารเวลา รู้จักควบคุมอารมณ์ตนเอง มีความรับผิดชอบต่องาน มีความพร้อมที่จะเผชิญต่อปัญหาและอุปสรรค มีความสามารถในการจำแนกความถูกต้องและไม่ถูกต้อง ซึ่งนักศึกษาที่ได้ฝึกในเรื่องเหล่านี้จะได้รับประโยชน์มาก อย่างไรก็ตามมีงานวิจัยที่พบว่า ระยะเวลาในการเป็นสมาชิก หรือระยะเวลาของประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ไม่ส่งผลต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม ดังที่พระมหาสุวัฒน์ ปรีอปรัง (2548: 70) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ทักษะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่มีต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา พบว่า ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ อาจเป็นเพราะว่า การจัดดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา เป็นกิจกรรมที่จัดโดยกองกิจการนักศึกษาร่วมกับคณะวิชา การจัดกิจกรรมทุกครั้งออกมาในรูปแบบเดิม ๆ มีความสอดคล้องกับนโยบาย และกฎระเบียบของมหาวิทยาลัย หรือมีความสอดคล้องกับความต้องการของนักศึกษา จึงเป็นเหตุให้การจัดดำเนินงานกิจกรรมไม่มีการเปลี่ยนแปลงรูปแบบ สอดคล้องกันกับ ฐัญญชนก เฟิงผา (2548: 70) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษาที่มีระยะเวลาการเป็นสมาชิกต่างกันมีความคาดหวังไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะ นักศึกษาอยู่ในสถาบันเดียวกัน อยู่ในสภาพแวดล้อมที่คล้ายคลึงกันและได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ในสถาบันร่วมกัน นักศึกษาไม่ว่าจะอยู่ในวัยใด มีประสบการณ์การทำกิจกรรมมากน้อยเพียงใด ต่างก็ให้ความสำคัญต่อการเข้าร่วมกิจกรรมเท่าๆ กัน

ชมรมที่สังกัด

ชมรมที่สังกัด เป็นลักษณะกิจกรรมเฉพาะตามความสนใจของนักศึกษา ที่นักศึกษาเป็นผู้เลือก การอยู่ชมรมที่ต่างกันอาจส่งผลต่อผลที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม เช่น ธาริณี สุขจิตต์ (2544: 66) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เป็นกรรมการบริหารชมรม ต่อการได้รับประโยชน์ จากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์พบว่า นักศึกษาที่เป็นกรรมการบริหารชมรมที่มีชมรมที่สังกัดต่างกัน ได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมในแต่ละด้านและโดยรวมต่างกัน คือนักศึกษาที่เป็นกรรมการบริหารชมรมด้านกีฬาและวิชาการมีความคิดเห็นแตกต่างจากชมรมศิลปวัฒนธรรมอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ด้านประสบการณ์การทำงาน ด้านการพัฒนาบุคลิกภาพ และโดยรวม ทั้งนี้ อาจเป็นเพราะว่าชมรมด้านกีฬาและชมรมวิชาการ มีลักษณะของการจัดกิจกรรมที่แสดงออกได้ในขอบเขตจำกัด เช่น ชมรมกีฬาจะมุ่งพัฒนาในด้านร่างกาย ทักษะการเล่นกีฬา และความมีน้ำใจของนักกีฬา ส่วนชมรมวิชาการจะมุ่งไปที่ความเพิ่มพูนความรู้และเผยแพร่ความรู้ทางวิชาการเพียงอย่างเดียว ส่วนชมรมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมจะมุ่งส่งเสริม เผยแพร่ขนบธรรมเนียมประเพณีและวัฒนธรรมตลอดจนมีโอกาสศึกษาและปฏิบัติเพื่อให้เกิดทักษะ และมีขอบข่ายในการดำเนินงานที่กว้าง จึงเกิดความแตกต่างของชมรมที่สังกัด อย่างไรก็ตามมีงานวิจัยที่พบว่า ชมรมที่สังกัดไม่ส่งผลต่อประสบการณ์ที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม ดังที่ ธัญญชนก เฟื่องผา (2548: 70) ได้ทำการศึกษาเรื่อง สภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษาที่สังกัดชมรมต่างกันมีความคาดหวังไม่แตกต่างกัน อาจเป็นเพราะ พื้นฐานทางความคิดเกี่ยวกับการรวมกลุ่มและเข้าร่วมกิจกรรมชมรมที่ตนสนใจไม่แตกต่างกันมากจนเกินไป อีกทั้งมหาวิทยาลัยสนับสนุนให้นักศึกษาเข้าร่วมกิจกรรมทุกประเภทอย่างทั่วถึง โดยไม่ได้จัดกิจกรรมที่เน้นเฉพาะนักศึกษาในกลุ่มหนึ่งกลุ่มใด สอดคล้องกับวรวิญญา เทศนา (2547: 63) ที่ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษามหาวิทยาลัยนาฏศิลป์ต่อการร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชานาฏศิลป์ไทย ดุริยางค์ไทย นาฏศิลป์สากล และดุริยางค์สากล มีความคิดเห็นว่าการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ โดยรวมและในแต่ละด้านไม่แตกต่างกัน ซึ่งอาจเป็นเพราะกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์นั้นมีความจำเป็นอย่างยิ่งที่ต้องให้ผู้เข้าร่วมการแสดงที่มาจากหลากหลายสาขาวิชา การแสดงแต่ละครั้งจึงนำนักศึกษาที่ศึกษาในสาขาวิชาที่แตกต่างกันมาเข้าร่วมในกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีตามบทบาทหรือหน้าที่ที่ตนเองได้รับมอบหมาย จากการประกอบกิจกรรมร่วมกันย่อมส่งผลให้นักศึกษามีความคิดเห็นต่อการร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีไม่แตกต่างกัน

กิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

ประวัติความเป็นมา มหาวิทยาลัยรามคำแหง

มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นสถาบันอุดมศึกษาของรัฐ จัดตั้งขึ้นตามพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยรามคำแหง พ.ศ.2514 แรกเริ่มได้รับอนุญาตให้ใช้สถานที่แสดงสินค้านานาชาติที่ตำบลหัวหมาก อำเภอบางกะปิ จำนวน 300 ไร่เศษ เป็นสถานที่ตั้งมหาวิทยาลัย ระยะแรกก็ทำการเปิดสอนได้ใช้อาคารแสดงสินค้าที่มีอยู่เดิมเป็นที่ทำการและห้องเรียนของมหาวิทยาลัย ต่อมาได้มีการก่อสร้างอาคารที่ทำการคณะ สำนัก และสถาบัน รวมทั้งอาคารเรียนรวม ฯลฯ เพิ่มขึ้นแทนอาคารแสดงสินค้า โดยมีจุดมุ่งหมายให้เป็นสถาบันการศึกษาแบบ “ตลาดวิชา” กล่าวคือ ให้เปิดรับสมัครบุคคลเข้าเป็นนักศึกษา โดยไม่จำกัดจำนวน และไม่มีการสอบคัดเลือก มีปรัชญาการดำเนินงานเน้นการเปิดโอกาสและให้ความเสมอภาคทางการศึกษาแก่คนไทย โดยเฉพาะผู้ที่ใฝ่รู้ใฝ่เรียน พากเพียรอดทน เปิดกว้างทางการศึกษาสำหรับทุกคนอย่างเท่าเทียมกันบนพื้นฐานของความสามารถ มหาวิทยาลัยได้ปฏิบัติภารกิจหลักทั้ง 4 ประการของสถาบันอุดมศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล คือการจัดการเรียนการสอน การวิจัย การบริการทางวิชาการแก่สังคม และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม นอกจากนี้มหาวิทยาลัยยังได้เพิ่มภารกิจที่ 5 คือ มุ่งผลิตบัณฑิตที่มี “ความรู้คู่คุณธรรม” มหาวิทยาลัยจัดการศึกษาโดยมีจุดยืนและภารกิจทั้งระดับท้องถิ่น ระดับชาติ และระดับนานาชาติ ยึดหลักการบริการวิชาการที่สอดคล้องกับสังคม มีคุณภาพมาตรฐานสูง และมีความเป็นสากล ผลิตบัณฑิตให้สอดคล้องกับยุคโลกาภิวัตน์ ซึ่งบัณฑิตยุคนี้นอกจากจะต้องเป็นผู้ที่มีความรู้ความสามารถและมีประสบการณ์ควบคู่กับความมีคุณธรรมและจริยธรรมแล้วจำเป็นที่จะต้องมีความวิสัยทัศน์กว้างไกล เข้าใจสังคมและวัฒนธรรมนานาชาติ ต้องมีความสามารถในการใช้สื่อภาษาได้หลายภาษา และมีความสามารถในการติดต่อสื่อสารได้ทุกรูปแบบ อีกทั้งรู้เท่า ก้าวทันกับการเปลี่ยนแปลงสังคมโลก เพื่อให้ทันกับการเปลี่ยนแปลงของสังคมโลกทางการศึกษาในยุคโลกาภิวัตน์ ดังนี้ (มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2551: 32-40)

1. การจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียนที่มหาวิทยาลัย ให้มีการปรับปรุงห้องเรียนให้สะดวกสบาย นำเทคโนโลยีสื่อการสอนที่ทันสมัยมาใช้สำหรับคณะที่มีการเรียนการสอนปฏิบัติการก็ได้จัดให้มีห้องสอนฝึกปฏิบัติการที่สมบูรณ์แบบพร้อมอุปกรณ์เครื่องมือสำหรับทดลองที่ทันสมัย มหาวิทยาลัยได้ผลิตตำราทุกกระบวนวิชาสำหรับนักศึกษาอย่างเพียงพอ ซึ่งจัดพิมพ์และจำหน่ายโดยสำนักพิมพ์ของมหาวิทยาลัย ฯลฯ

2. การจัดการสอนทางไกล ใช้สื่อการสอนผ่านดาวเทียมและเคเบิลใยแก้ว ระบบ Video-Conference แบบสื่อสารสองทาง (Two Way Communication) สอนไปที่สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติทั่วประเทศ บริการสื่ออินเทอร์เน็ต บริการE-Books E-Learning E-Testing Cyber Classroom และ Course on Demand บริการนักศึกษาฟังบรรยายสดทางอินเทอร์เน็ต บริการศูนย์สืบค้นข้อมูล ใช้สื่อวิทยุและโทรทัศน์ จัดโครงการ “มหาวิทยาลัยเคลื่อนที่” ไปทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ บริการการเรียนการสอนผ่านโทรศัพท์มือถือ หรือที่เรียกว่า

“Learning via Mobile Phone” ซึ่งจัดเป็น “โครงการเรียนรู้อัตโนมัติผ่านมือถือ” ฯลฯ นอกจากนี้ยังจัดให้มีห้องสมุดสาขาและห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ที่สาขาวิทยบริการฯทุกแห่งรวมทั้งที่วิทยาเขตบางนาอีกด้วย รวมทั้งยังเป็นมหาวิทยาลัยแห่งแรกของไทยที่ได้นำระบบจัดการเรียนการสอนติดตั้งเป็นโครงข่ายฐานข้อมูลความรู้ ครอบคลุมทุกภูมิภาคของโลก

มหาวิทยาลัยรามคำแหงนับว่ามหาวิทยาลัยได้มีบทบาทในการช่วยพัฒนาการศึกษาและทรัพยากรบุคคลของชาติเป็นอย่างมาก เปิดโอกาสทางการศึกษากับชาวไทยผู้ใฝ่รู้ใฝ่เรียน สมกับคำขวัญของมหาวิทยาลัยที่ว่า “เปลวเทียนให้แสง รามคำแหงให้ทาง”

นโยบายด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

จากพันธกิจของมหาวิทยาลัยรามคำแหงในการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมได้มีการกำหนดนโยบายของมหาวิทยาลัย (มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2551: 33) ดังนี้

1. ส่งเสริมการพัฒนาศูนย์การเรียนรู้และทรัพยากร เพื่อกิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรมให้มีความหลากหลายและสามารถมีบทบาทในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมของชาติ
2. ปลุกฝังให้นักศึกษาและบุคลากรตระหนักถึงคุณค่าของวัฒนธรรมไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น
3. ส่งเสริมให้มีการผสมผสานกิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรมเข้ากับภารกิจด้านอื่น ๆ
4. จัดสภาพแวดล้อมในสถาบัน เพื่อเอื้อต่อการเสริมสร้างบุคลิกภาพและคุณลักษณะทางวัฒนธรรมอื่น ๆ ให้นักศึกษาและเป็นแบบฉบับที่ดีต่อสังคมภายนอก

การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเป็นภารกิจหลักที่สำคัญอีกประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้ตระหนักในความสำคัญของการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมาโดยตลอด ด้วยความเชื่อมั่นว่าวัฒนธรรมอันดีงามจะช่วยปลุกฝังรากฐานอันดีงามของจิตใจ ช่วยเสริมคุณค่าให้บัณฑิตของมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพของชาติต่อไป มหาวิทยาลัยได้จัดตั้ง “สถาบันศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ” ขึ้นเป็นหน่วยงานรองรับภาระหน้าที่หลักนี้ (มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2551: 42)

สถาบันศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ

สถาบันศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง ได้ก่อตั้งขึ้นตั้งแต่ปี พ.ศ.2537 เพื่อจะบริหารงานทางด้านศิลปะและวัฒนธรรมทั้งภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ให้บังเกิดประโยชน์สูงสุดแก่ นักเรียน นักศึกษา คณาจารย์ ข้าราชการ และเจ้าหน้าที่ของมหาวิทยาลัย รวมทั้งเยาวชน และประชาชนทั่วไป สถาบันศิลปวัฒนธรรมฯมีพันธกิจหลักทางด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของมหาวิทยาลัยรามคำแหง ซึ่งเป็นองค์กรทางด้านการศึกษา ที่มีหน้าที่หลักในการอนุรักษ์ สืบทอด พิณฟู เผยแพร่ ศึกษา ค้นคว้า วิเคราะห์ วิจัย ศิลปวัฒนธรรมของชาติและท้องถิ่นทุกด้าน เพื่อรักษาสมบัติของชาติให้คงอยู่เป็นมรดกอันงดงามของคนในชาติตลอดไป (มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2551: 78)

วัตถุประสงค์ของสถาบันวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ มีดังนี้

1. เพื่อเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราชในวโรกาส ทรงครองราชย์เป็นปีที่ 80 ใน พ.ศ.2539
2. เพื่อสนองนโยบายด้านวัฒนธรรมของรัฐบาลด้วยการบริหารงานวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปีรัตนวงค์วัฒนธรรมไทย (พ.ศ.2537) เป็นต้น
3. เพื่อเสริมสร้างเอกลักษณ์ทางวัฒนธรรมให้มั่นคงเป็นพื้นฐานของการดำรงรักษาความเป็นไทย
4. เพื่อปฏิบัติหน้าที่มหาวิทยาลัยด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ให้บรรลุผลในทางปฏิบัติ ปรากฏเป็นพฤติกรรมที่ดีที่ชอบของบุคคลและเป็นรูปธรรมที่ถูกต้องดีงาม เพื่อประโยชน์ในการดำรงชีวิตประจำวันโดยทั่วไป และชีวิตการทำงานของบุคลากรทั้งมวลของมหาวิทยาลัย
5. เพื่อจัดกิจกรรมและให้บริการด้านวิชาการในรูปแบบต่าง ๆ ให้เกิดประโยชน์แก่นักเรียน นิสิต นักศึกษา เยาวชน และปวงชนของสังคมไทย
6. เพื่อเสริมสร้างเกียรติภูมิของมหาวิทยาลัยจากผลของการบริหารสถาบันฯ ให้เป็นที่ยอมรับในวงการวิชาการและสังคมไทยเพิ่มขึ้น

สถาบันวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติได้มีการกำหนดแผนแม่บทการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมและสนับสนุนการจัดกิจกรรมทางวัฒนธรรมของทุกหน่วยงาน ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากร นักศึกษา และหน่วยงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมหลากหลายอย่างมีประสิทธิภาพตลอดปีการศึกษาตลอดมา รวมทั้งเร่งปลูกฝังจิตสำนึกให้นักศึกษาและบุคลากรของมหาวิทยาลัยให้รู้จักคุณค่า รู้จักอนุรักษ์ ทำนุบำรุง และสืบทอดศิลปวัฒนธรรมไทย ซึ่งเป็นเอกลักษณ์และมรดกที่ล้ำค่าของชาติ

สถาบันวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติได้จัดทำแผนปฏิบัติการ และแผนดำเนินการจัดโครงการและกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งในด้านวิชาการ การให้บริการแก่สังคม การทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อปลูกฝังสร้างเสริมจิตสำนึกอันดีงาม จัดกิจกรรมการฝึกอบรม การจัดนิทรรศการ ที่ประสบความสำเร็จตามแผนงานต่าง ๆ เช่น

ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2537 ดำเนินงานโครงการพัฒนานักศึกษาตัวอย่าง ตั้งแต่รุ่นที่ 1-54 ปี พ.ศ. 2546 เริ่มดำเนินงานโครงการไชนารามคำแหง ทั้งในด้านการฝึกซ้อมและการจัดการแสดง ทั้งชุดเล็กและชุดใหญ่ ตามวาระเทศกาลและในโอกาสต่าง ๆ

กิจกรรมศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

มหาวิทยาลัยได้เล็งเห็นความสำคัญของกิจกรรมนักศึกษาควบคู่กับความสำคัญของการศึกษาเล่าเรียนเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ให้นักศึกษาเล่าเรียนเพื่อสร้างเสริมประสบการณ์ให้นักศึกษา จึงได้ส่งเสริมให้นักศึกษาจัดกิจกรรมต่าง ๆ ที่ก่อเกิดประโยชน์แก่นักศึกษาและ

สังคมตลอดปีการศึกษาอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ให้นักศึกษาสามารถบริหารงานตามข้อบังคับมหาวิทยาลัยว่าด้วยกิจกรรมนักศึกษา โดยจัดให้มีสถานศึกษาและองค์การนักศึกษาริหารงานกิจกรรมนักศึกษาต่าง ๆ มหาวิทยาลัยได้จัดสรรงบประมาณสนับสนุนโครงการกิจกรรมนักศึกษาทุก ๆ ปีมาโดยตลอด และให้มีคณาจารย์ดูแลและให้คำปรึกษาการจัดกิจกรรมอย่างใกล้ชิด (มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2551: 44)

วัตถุประสงค์

1. พัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้ที่สนใจใฝ่รู้ และสามารถเรียนรู้ด้วยตนเองเพื่อพัฒนาให้สามารถดำรงอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข
2. พัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย ขยัน อดทน มีความรับผิดชอบต่อตนเองและสังคม
3. พัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้ที่มีความรู้คุณธรรม
4. พัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้มีวิสัยทัศน์ มีความสามารถวิเคราะห์และสังเคราะห์ในเชิงวิทยาศาสตร์
5. พัฒนานักศึกษาให้เป็นผู้ที่มีความรู้ ความสามารถในการสื่อสาร ทั้งด้านการฟัง การเขียน การพูด
6. ส่งเสริมให้นักศึกษามีความภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสืบสานมรดกทางวัฒนธรรมให้ยั่งยืนสืบไป
7. พัฒนานักศึกษาให้สามารถเชื่อมโยงภูมิปัญญาท้องถิ่นเข้ากับความรู้ที่เป็นสากล
8. พัฒนาการให้บริการและสวัสดิการ เพื่อให้นักศึกษามีความพร้อมในการศึกษา
9. ส่งเสริมให้นักศึกษา มีความสมบูรณ์ทั้งร่างกายและจิตใจ
10. พัฒนานักศึกษาให้มีทักษะและความพร้อมในการประกอบอาชีพ

การดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้ดำเนินงานด้านกิจการนักศึกษา ตั้งแต่เริ่มก่อตั้งในปี พ.ศ.2514 ใช้ชื่อ “แผนกกิจการนักศึกษา” สังกัดกองกลาง สำนักงานอธิการบดี โดยดำเนินการด้านการให้บริการวิชาการ สวัสดิการ และกิจกรรมสำหรับนักศึกษา

ต่อมาในปี พ.ศ. 2525 ทบวงมหาวิทยาลัย อนุมัติการแบ่งส่วนราชการในสำนักงานอธิการบดีใหม่ ดังนั้น “กองงานนักศึกษา” จึงมีการเปลี่ยนชื่อใหม่ “กองกิจการนักศึกษา” และมีการปรับปรุงโครงสร้างงานภายในกองกิจการนักศึกษาออกเป็น 1 หน่วยงาน และ 6 งาน ปัจจุบันสำนักคณะกรรมการการอุดมศึกษาได้มีกอรอนุมัติของคณะกรรมการข้าราชการพลเรือนในมหาวิทยาลัยให้แบ่งส่วนราชการกองกิจการนักศึกษา ออกเป็น 9 งาน ดังปรากฏในปัจจุบันคือ

1. งานธุรการ
2. งานกิจกรรมนักศึกษา
3. งานนักศึกษาวิชาทหาร
4. งานบริการสวัสดิการนักศึกษา
5. งานแนะแนว จัดหางานและทุนการศึกษา
6. งานกีฬา
7. งานวินัยนักศึกษา
8. งานแพทย์และอนามัย
9. ศูนย์ปฏิบัติการจัดหางานและฝึกอาชีพ

ส่วนการบริหารกิจกรรมศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง แบ่งเป็น

1. สภานักศึกษา ประกอบด้วย สมาชิกจำนวนทั้งสิ้น 64 คน ซึ่งมาจากการเลือกตั้ง 2 วิธี คือ วิธีระบุตัวบุคคล และวิธีคะแนนเลือกตั้งให้ในนามของพรรคโดยไม่ระบุตัวบุคคล
2. องค์การนักศึกษา คือ องค์การบริหารงานส่วนกิจกรรมนักศึกษา ทำหน้าที่รับผิดชอบในการดำเนินงานกิจกรรมทั้งปวง ตลอดทั้งเป็นตัวแทนของนักศึกษาในการเป็นปาก เป็นเสียงปกป้องผลประโยชน์ของนักศึกษา องค์การนักศึกษามีกรรมการฝ่ายงานทั้งหมด 12 คน ถ้าเปรียบเทียบการทำงานของหน่วยงานที่รับผิดชอบกิจกรรมนักศึกษากับการปกครอง ประเทศ องค์การนักศึกษาเปรียบเสมือนรัฐบาล โดยมีชมรมต่าง ๆ เปรียบเสมือนกระทรวง ทำหน้าที่เป็นฝ่ายบริหารงานด้านต่าง ๆ และสภานักศึกษาเปรียบเสมือนองคมนตรีบัญญัติที่คอยควบคุมดูแลและตรวจสอบการทำกิจกรรมในส่วนของนักศึกษา

คณะกรรมการชมรม

การดำเนินกิจกรรมของแต่ละชมรมนักศึกษา จะต้องมีการคณะกรรมการชมรมและสมาชิกชมรมไม่น้อยกว่า 150 คน จึงจะจัดตั้งชมรมได้โดยสมาชิกภายในชมรมเลือกตั้งคณะกรรมการดำรงตำแหน่ง 1 ปีการศึกษา ซึ่งมีตำแหน่งดังต่อไปนี้

- 1.1 ประธาน
- 1.2 รองประธานคนที่หนึ่ง
- 1.3 รองประธานคนที่สอง
- 1.4 เลขานุการ
- 1.5 เกราะคุ้ม
- 1.6 ปฏิคม
- 1.7 พัสดุ
- 1.8 ประชาสัมพันธ์
- 1.9 นายทะเบียน
- 1.10 กรรมการกลางไม่เกินสามคน

ประเภทของกิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง

กิจกรรมนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหงมุ่งส่งเสริม สนับสนุนการจัดกิจกรรม การบริการและสวัสดิการเพื่อพัฒนานักศึกษาให้เป็นบุคคลที่มีความรู้ความสามารถทั้งด้านวิชาการ และวิชาชีพ พร้อมด้วยคุณธรรม จริยธรรม และความรับผิดชอบต่อสังคม มีความเป็นผู้นำ และ จิตวิญญาณแห่งความเป็นประชาธิปไตย มีความภาคภูมิใจในศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาไทย มีความรู้อันเป็นสากล รวมทั้งมีสุขภาพกายและสุขภาพจิตดี สามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมี ความสุข ตามวิสัยทัศน์ของการบริหารกองกิจการนักศึกษา ซึ่งแบ่งกิจกรรมออกเป็น 4 ด้าน (มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2550) ดังนี้

1. กิจกรรมด้านบำเพ็ญประโยชน์ ประกอบด้วย 11 ชมรม ได้แก่ ชมรมค่ายอาสา พัฒนาอนุรักษ์ธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ศึกษาปัญหาหาเสพติด ผู้บำเพ็ญประโยชน์และบรรเทา สาธารณภัย ศึกษาปัญหาแหล่งเสื่อมโทรม ค่ายอาสาพัฒนารามทักษิณ ค่ายอาสาพัฒนาราม อีสาน ค่ายอาสาพัฒนาราม-ล้านนา ศึกษาพัฒนาชาวไทยภูเขา ศึกษาปัญหาเกษตร และ นักศึกษาวิชาทหาร

ขอบเขตในการดำเนินงาน

- 1.1 ให้นักศึกษาใช้เวลาเพื่อพัฒนาตนเองให้พร้อม เพื่อทำประโยชน์ต่อสังคม
- 1.2 ให้นักศึกษามีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และนำความรู้ที่ได้รับมาใช้ให้เกิด

ประโยชน์

1.3 ปลุกฝังให้นักศึกษาได้ตระหนักในภาระหน้าที่ความรับผิดชอบต่อสังคมที่จะต้องมีการ สังคมอันจะเกิดผลต่อประเทศชาติ

2. กิจกรรมด้านกีฬา ประกอบด้วย 24 ชมรม ได้แก่ กีฬายิงปืน กีฬาตาบอดสากล กีฬาเทควันโด กีฬามวยสากล กีฬายูโด กีฬาอาวุธรูไทย กีฬาซอฟบอลและเบสบอล กีฬาหมากรุก กระดาน กีฬาเทเบิลเทนนิส กีฬารักบี้ฟุตบอล กีฬาแบดมินตัน กีฬาบาสเกตบอล กีฬาทางน้ำ กีฬากรีฑา กีฬาลอนเทนนิส กีฬาตะกร้อ กีฬาฮอกกี้ กีฬาฟุตบอล กีฬาวอลเลย์บอล กีฬายิงธนู กีฬาส่งเสริมสุขภาพและพลานามัย กีฬาเปตอง กีฬาลีลาศ และกีฬาฟุตซอล

ขอบเขตในการดำเนินงาน

- 2.1 ส่งเสริมให้นักศึกษาเล่นกีฬาเพื่อสุขภาพ พลานามัย และพัฒนาบุคลิกภาพ
- 2.2 ส่งเสริมความสัมพันธ์ฉันท์มิตร ความมีน้ำใจนักกีฬาทั้งผู้เล่นและผู้ชม
- 2.3 เพื่อเผยแพร่ความเข้าใจเกี่ยวกับกีฬา เพื่อยกมาตรฐานกีฬาให้สูงขึ้น
- 2.4 จัดให้มีการแข่งขันกีฬาระดับต่าง ๆ เพื่อเพิ่มทักษะในด้านกีฬา

3. กิจกรรมด้านวิชาการ ประกอบด้วย 25 ชมรม ได้แก่ นิติศาสตร์ บัญชี การเงิน และการธนาคาร การตลาด การบริหารทั่วไป การโฆษณาและประชาสัมพันธ์ อุตสาหกรรม การบริหาร ภาษาอังกฤษและภาษาศาสตร์ ภาษาไทยและภาษาตะวันออก ประวัติศาสตร์ บรรณารักษศาสตร์ ภาษาตะวันตก สื่อสารมวลชน จิตวิทยา ภูมิศาสตร์ พลานามัย ศึกษาศาสตร์ เคมี ชีววิทยา ฟิสิกส์ สถิติและคอมพิวเตอร์ คณิตศาสตร์ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ และไอเซค

ขอบเขตในการดำเนินงาน

3.1 เพื่อแสวงหาความรู้ด้านวิชาการ

3.2 ส่งเสริมให้มีความสมดุลในด้านความคิดแง่ต่าง ๆ โดยสมบูรณ์

4. กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดแสดงสาธิต จัดนิทรรศการหรือกิจกรรมทางด้านนาฏศิลป์ การแสดง ดนตรี การละเล่นพื้นเมือง การจัดกิจกรรมตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทยและท้องถิ่น ประกอบด้วย 5 ชมรม ได้แก่ ชมรมดนตรีไทยและนาฏศิลป์ ชมรมวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น ชมรมดนตรีลูกทุ่งสุโขทัย ชมรมพุทธศาสตร์และวัฒนธรรมไทย และชมรมศิลปะการแสดง ขอบเขตในการดำเนินงาน

4.1 เพื่อส่งเสริม เผยแพร่ และรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรม

4.2 เพื่อสนับสนุนนักศึกษาให้ความสนใจและมีโอกาสได้ศึกษาเพื่อให้เกิด

4.3 ความชำนาญ และมีสุนทรีย์ภาพในด้านศิลปะด้านต่าง ๆ อันไม่ขัดต่อวัฒนธรรมอันดี

กิจกรรมชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยรามคำแหง

มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2550: 82) ได้กล่าวว่า การส่งเสริมวัฒนธรรมท้องถิ่นที่หลากหลายภายในมหาวิทยาลัยที่ดำเนินการกลุ่ม ชุม ชมรม ล้วนแสดงบทบาทและคุณค่าของประเพณีแต่ละท้องถิ่น เช่น การจัดงานวันสารทเดือนสิบของกลุ่มนักศึกษาชาวใต้ที่นำเอาประเพณีการกวนข้าวทิพย์ การแสดงหนังตะลุงและโนราเข้ามาจัดการแสดง ได้รับความสนใจ มีผู้รับชมจำนวนมาก หรือการจัดเลี้ยงขันโตกของนักศึกษาชาวเหนือ พาแลงของนักศึกษาชาวอีสาน เป็นการแสดงถึงความเข้มแข็งของวัฒนธรรมชุมชนได้เป็นอย่างดี

ในด้านศิลปะการแสดง มีชมรมและกลุ่มนักศึกษาที่รวมตัวกันด้วยใจรัก สร้างชื่อเสียงให้กับมหาวิทยาลัย เช่น การได้รับรางวัลจากการประกวดดนตรีพื้นบ้านของวงสุพรรณิการ์โปงลาง โดยชมรมศิลปวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น หรือการเข้าร่วมงานดนตรีไทยอุดมศึกษาและงานส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอุดมศึกษา ของชมรมดนตรีไทยและนาฏศิลป์ และในด้านดนตรีสากลนั้น ชมรมดนตรีสากลก็ได้มีโอกาสแสดงฝีมือในกิจกรรมสำคัญของมหาวิทยาลัยหลายครั้ง เช่น งานรวมใจ ฉลองครองราชย์ 60 ปี เป็นต้น

จากการศึกษาเอกสารงบประมาณกิจกรรมนักศึกษาปี 2551 (มหาวิทยาลัยรามคำแหง. 2551) ได้ระบุกิจกรรมชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมที่เกี่ยวข้องกับการจัดแสดงสาธิต จัดนิทรรศการหรือกิจกรรมทางด้านนาฏศิลป์ การแสดง ดนตรี การละเล่นพื้นเมือง การจัดกิจกรรมตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทยและท้องถิ่น มีทั้งสิ้น 5 ชมรม ได้แก่

1. ชมรมดนตรีไทยและนาฏศิลป์ คือ กลุ่มของชมรมนักศึกษาที่หวังจะธำรงรักษาศิลปวัฒนธรรมด้านดนตรีไทยและนาฏศิลป์ไว้ และร่วมกันถ่ายทอดศิลปะแขนงนี้ไม่ให้สูญหายไป แม้ว่าอารยธรรมจากต่างชาติเข้ามามีอิทธิพลในสังคมจนทำให้คนหลงลืมวัฒนธรรมของตนไป

แต่ยังมีนักศึกษาจำนวนไม่น้อยที่ยังให้ความสำคัญในการผดุงรักษาและสืบทอดดนตรีและนาฏศิลป์ไทย ภายในชมรมมีการสอนนาฏศิลป์ และการจัดตั้งวงดนตรีไทยของมหาวิทยาลัยรามคำแหง

การจัดกิจกรรมและโครงการของชมรมประจำปีการศึกษา 2551 ได้แก่

- 1.1 โครงการจัดสอนและฝึกซ้อมดนตรีไทยและนาฏศิลป์
- 1.2 โครงการไหว้ครูครอบครูดนตรีไทยและนาฏศิลป์
- 1.3 โครงการนาฏกรรมไทยสู่ประชาชน
- 1.4 โครงการดนตรีไทย-นาฏศิลป์สัญจร
- 1.5 โครงการนาฏกรรมรามคำแหง

2. ชมรมศิลปวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น คือเป็นศูนย์รวมของนักศึกษาที่มีภูมิลำเนาอยู่ในแต่ละภาค แต่ละท้องถิ่น เป็นศูนย์รวมของศิลปวัฒนธรรมให้นักศึกษาและผู้สนใจได้ศึกษาเป็นแหล่งพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นและช่วยเหลือซึ่งกันและกันในการหาทางบำเพ็ญประโยชน์ให้แก่ชุมชนของตน เพื่อธำรงรักษา ส่งเสริมและเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมโดยเฉพาะทางภาคอีสาน เพื่อกระตุ้นเตือนให้นักศึกษาได้ตระหนักถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมที่มีผลต่อชีวิตความเป็นอยู่

การจัดกิจกรรมและโครงการของชมรมประจำปีการศึกษา 2551 ได้แก่

- 2.1 โครงการอบรมผู้ปฏิบัติงานประจำปี 2551
- 2.2 โครงการอบรมและฝึกปฏิบัติศิลปะการแสดงพื้นบ้าน
- 2.3 โครงการพ้อขุนพาแลง
- 2.4 โครงการมหกรรมวัฒนธรรมสี่ภาค

3. ชมรมดนตรีลูกทุ่งสุโขทัย คือ ชมรมที่ใช้เพลงลูกทุ่งเป็นสื่อกลางในการทำกิจกรรมร่วมกัน เป็นการรวมตัวกันของนักศึกษาที่รักในเพลงลูกทุ่งที่เรียบง่าย ไพเราะ ความเป็นไทย ทั้งในเรื่องของภาษา ทำนอง และการขับร้อง อาจเป็นเพราะเสน่ห์ของมนต์เพลงลูกทุ่งที่มีกลิ่นอายของความสนุกสนาน ความเป็นกันเอง ใช้ภาษาที่เข้าใจกันง่าย ๆ ตรงไปตรงมาทำให้ทั้งเนื้อและทำนองเพลงลูกทุ่งติดหูจนร้องกันติดปากได้ไม่ยาก และเป็นที่น่าสนใจต่อสมาชิกชมรม

การจัดกิจกรรมและโครงการของชมรมประจำปีการศึกษา 2551 ได้แก่

- 3.1 โครงการช่วยเหลือและร่วมมือกับองค์กรภายในมหาวิทยาลัย
- 3.2 โครงการช่วยเหลือและร่วมมือกับองค์กรภายนอกมหาวิทยาลัย
- 3.3 โครงการคัดเลือกนักร้อง นักดนตรี โฆษก ตลก
- 3.4 โครงการเสริมทักษะทางด้านดนตรีและเสียงเพลง
- 3.5 โครงการประกวดนักร้องลูกทุ่งชิงชนะเลิศแห่งมหาวิทยาลัย
- 3.6 โครงการเผยแพร่ผลงานและเปิดแสดงดนตรีภายใน

4. ชมรมพุทธศาสตร์และวัฒนธรรมไทย คือ ชมรมที่ให้ความรู้เกี่ยวกับพุทธศาสนา เนื้อหาสาระทางด้านธรรมะ การใช้ชีวิตอย่างไรให้มีความสุข การเดินสายกลาง โดยมีการเผยแพร่ ข่าวสารการดำเนินงาน กิจกรรม และการบำเพ็ญประโยชน์ต่อส่วนรวมของชมรมพระพุทธศาสนา การประกอบศาสนพิธี ไม่ว่าจะเป็นการแห่เทียน การทำบุญตักบาตร การนั่งสมาธิ การจัดอบรม ให้ทราบประวัติความเป็นมาของพุทธศาสนา หลักธรรม วันสำคัญทางพระพุทธศาสนาของไทย การจัดกิจกรรมและโครงการของชมรมประจำปีการศึกษา 2551 ได้แก่

- 4.1 โครงการไหว้ครู
- 4.2 โครงการนิทรรศการ
- 4.3 โครงการอบรมธรรมทายาทอุปสมบทหมู่ภาคฤดูร้อน
- 4.4 โครงการทำบุญตักบาตร
- 4.5 โครงการปฏิบัติธรรมและปฏิบัติศาสนกิจประจำวัน
- 4.6 โครงการคุณธรรมวันแม่
- 4.7 โครงการธรรมสัญจร
- 4.8 โครงการอบรมผู้นำเยาวชนไทยใส่ใจธรรมะ
- 4.9 โครงการวารสารธรรม
- 4.10 โครงการปล่อยปลา

5. ชมรมศิลปะการแสดง คือ ชมรมที่ส่งเสริมศาสตร์และศิลปะการแสดงในหลายแขนง ไม่ว่าจะเป็น การเต้นรำ การแสดงละครเวที ความรู้ทางการจัดเวที และจาก ความรู้พื้นฐาน ในการเขียนบทละคร โดยมีการแลกเปลี่ยนประสบการณ์ เพื่อเพิ่มความรู้ทางการแสดงให้ กว้างขึ้น เพื่อนำไปประยุกต์ใช้ในอาชีพและชีวิตประจำวันของนักศึกษาต่อไป

การจัดกิจกรรมและโครงการของชมรมประจำปีการศึกษา 2551 ได้แก่

- 5.1 โครงการเผยแพร่ผลงานและแสดงดนตรีภายใน
- 5.2 โครงการไหว้ครู
- 5.3 โครงการอบรมการแสดง
- 5.4 โครงการมหกรรมการแสดง

อาจสรุปได้ว่า กิจกรรมชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่เกี่ยวข้อง กับการจัดแสดงสาธิต จัดนิทรรศการหรือกิจกรรมทางด้านนาฏศิลป์ การแสดง ดนตรี การละเล่น พื้นเมือง การจัดกิจกรรมตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทยและท้องถิ่นนั้น เป็นการส่งเสริมและ สนับสนุนให้นักศึกษาได้เข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมตามความต้องการและความถนัด ของนักศึกษา โดยมหาวิทยาลัยรามคำแหงได้สนับสนุนงบประมาณในปีการศึกษา 2551 ให้มี การจัดกิจกรรมโครงการจำนวนทั้งสิ้น 29 โครงการ เป็นการจัดกิจกรรมเพื่อพัฒนาความรู้ ความสามารถของนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรมจากการปฏิบัติจริง ให้เกิดประสบการณ์ และ ความชำนาญ

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Study) ทศนะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยผู้วิจัยได้ดำเนินการตามลำดับสาระดังนี้ การกำหนดกลุ่มประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยการเก็บรวบรวมข้อมูล การวิเคราะห์ข้อมูล และสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การกำหนดกลุ่มประชากรและการเลือกกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ นักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง ระดับปริญญาตรี ปีการศึกษา 2554 ชมรมด้านศิลปวัฒนธรรม จำนวน 5 ชมรม ได้แก่ ชมรมดนตรีไทยและนาฏศิลป์ ชมรมวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น ชมรมดนตรีลูกทุ่งสุโขทัย ชมรมพุทธศาสตร์และวัฒนธรรมไทย และชมรมศิลปะการแสดง รวมทั้งสิ้น 835 คน

กลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่เป็นสมาชิกกิจกรรมชมรม ซึ่งดำเนินกิจกรรมอยู่ในปีการศึกษา 2554 ได้มาโดยการสุ่มของยามาเน (Yamane, 1967: 886-887) มีค่าระดับความเชื่อมั่น 95% ($\alpha = .05$) ได้จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 276 คน จากนั้นผู้วิจัยได้ใช้วิธีการสุ่มแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) โดยใช้ประเภทชมรมเป็นระดับชั้น (Strata) และมีนักศึกษาแต่ละคนเป็นหน่วยของการสุ่ม (Sampling Unit)

ตาราง 1 จำนวนประชากรและกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามชมรมด้านศิลปวัฒนธรรม

ชมรมด้านศิลปวัฒนธรรม	ประชากร	กลุ่มตัวอย่าง
ชมรมดนตรีไทยและนาฏศิลป์	183	60
ชมรมวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น	164	54
ชมรมดนตรีลูกทุ่งสุโขทัย	111	35
ชมรมพุทธศาสตร์และวัฒนธรรมไทย	305	97
ชมรมศิลปะการแสดง	72	30
รวม	835	276

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถาม มาตรฐานประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับตามแบบของไลเคิร์ต โดยมีขั้นตอนการสร้าง ดังนี้

1. ศึกษาเอกสาร ตำรา วารสาร ผลงานวิจัย และสิ่งพิมพ์ต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมในสถาบันอุดมศึกษาเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแบบสอบถาม

2. ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามมาตรฐานประมาณค่า 5 ระดับ ตามวิธีการของไลเคิร์ต(Likert. 1932: 55)

3. นำข้อมูลจากข้อ 1 และ 2 มาสร้างแบบสอบถามเกี่ยวกับ ทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง 3 ด้าน รวมทั้งสิ้น 48 ข้อ ได้แก่ ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรม ไทยจำนวน 24 ข้อ ด้านการส่งเสริม ค่านิยมของสังคมไทย จำนวน 12 ข้อ และด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยจำนวน 12 ข้อ

4. นำแบบสอบถามที่สร้างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่านตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา(Content Validity) ความครอบคลุมด้านเนื้อหาและความถูกต้องด้านภาษา เพื่อปรับปรุงแก้ไขข้อคำถามให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

5. นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอประธานกรรมการและกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อตรวจสอบอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำไปทดลองใช้ (Try-Out) กับนักศึกษาจำนวน 30 คน จากนั้นนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ โดยใช้ร้อยละ 25 ของกลุ่มสูงและร้อยละ 25 ของกลุ่มต่ำ โดยทำการทดสอบที (t-test) วิเคราะห์หาค่าอำนาจจำแนกเพื่อคัดเลือกข้อที่มีค่าอำนาจจำแนก ตั้งแต่ 1.761 ขึ้นไป (Ferguson. 1981: 521) ไว้เป็นเครื่องมือในการวิจัย ได้ข้อคำถามทั้งสิ้นจำนวน 45 ข้อ

6. หาค่าความเชื่อมั่น(Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับโดยวิธีหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา(Alpha - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1984: 169) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับเท่ากับ .95

7. นำแบบสอบถามที่ตรวจสอบคุณภาพเรียบร้อยแล้วเสนอต่อคณะกรรมการควบคุมปริญญาโท เพื่อปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างต่อไป

ลักษณะของแบบสอบถาม

แบบสอบถามที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นแบบสอบถามเพื่อสำรวจทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง แบ่งออกเป็น 2 ตอน คือ ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามรายละเอียดส่วนตัวของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามที่เกี่ยวกับทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยรามคำแหงแบบสอบถามเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ตามแบบของไลเคิร์ต(Likert. 1932: 55) เกี่ยวกับทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง 3 ด้าน คือ ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านการส่งเสริมค่านิยมของสังคมไทย และด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย ผู้วิจัยกำหนดค่าน้ำหนักคะแนนของตัวเลือกในแบบสอบถาม ดังนี้

คะแนน 5 หมายถึง นักศึกษาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง นักศึกษาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง นักศึกษาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง นักศึกษาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง นักศึกษาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมในระดับน้อยที่สุด

ผู้วิจัยได้กำหนดเกณฑ์ในการแปลความหมายค่าคะแนนเฉลี่ยของแบบสอบถาม ดังนี้ ค่าคะแนนเฉลี่ย 4.51 – 5.00 หมายความว่า นักศึกษาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าคะแนนเฉลี่ย 3.51 – 4.50 หมายความว่า นักศึกษาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับมาก

ค่าคะแนนเฉลี่ย 2.51 – 3.50 หมายความว่า นักศึกษาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.51 – 2.50 หมายความว่า นักศึกษาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับน้อย

ค่าคะแนนเฉลี่ย 1.00 – 1.50 หมายความว่า นักศึกษาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลตามขั้นตอน ดังนี้

1. ขอลงหนังสือแนะนำตัวจากบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ เพื่อขอความอนุเคราะห์จากอธิการบดีมหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อขออนุญาตแจกแบบสอบถามและ

เก็บรวบรวมแบบสอบถามจากนักศึกษาชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยรามคำแหง
จำนวน 5 ชมรม

2. นำหนังสือแนะนำตัวพร้อมแบบสอบถาม ไปทำการเก็บข้อมูลกับนักศึกษาชมรม
ด้านศิลปวัฒนธรรมแต่ละชมรม

3. นำแบบสอบถามที่ได้กลับคืนมาตรวจสอบความสมบูรณ์ และให้คะแนนตามเกณฑ์ที่
กำหนดไว้ แล้วนำข้อมูลไปวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการ ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่ และ
หาค่าร้อยละ

2. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการ
เข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง 3 ด้าน คือ ด้านการได้รับความรู้
ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านการส่งเสริมค่านิยมของสังคมไทย และด้านการอนุรักษ์
ศิลปวัฒนธรรมไทย โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard
Deviation)

3. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อ
การเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวมและในแต่ละด้าน
จำแนกตาม เพศ โดยใช้การทดสอบที (t - test) ส่วนตัวแปรระยะเวลาในการเป็นสมาชิกชมรม
และชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมที่สังกัด ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way
Analysis of Variance)

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สถิติพื้นฐาน

1.1 หาค่าความถี่

1.2 หาค่าร้อยละ

1.3 หาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) (Ferguson. 1981: 49)

1.4 หาค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) (Ferguson. 1981: 68)

2. สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของแบบสอบถาม

2.1 หาค่าอำนาจจำแนกของแบบสอบถามเป็นรายข้อ (Discrimination Power)
(Ferguson. 1981: 521)

2.2 หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม โดยใช้วิธีหาค่าความสอดคล้องภายใน
แบบสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha - Coefficient) ของครอนบาค (Cronbach. 1984: 169)

3. สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมติฐาน

3.1 การทดสอบสมมติฐานที่เปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม โดยใช้การทดสอบที (t - test) แบบ Independent Sample (Ferguson. 1981: 178)

3.2 การทดสอบสมมติฐานที่เปรียบเทียบความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่างมากกว่า 2 กลุ่ม โดยวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) (Ferguson. 1981: 190-299) ในกรณีที่พบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ จึงทำการทดสอบความแตกต่างเป็นรายคู่ โดยวิธีการของเชฟเฟ (Scheffe' Method)

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมายเพื่อศึกษาและเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง เพื่อให้การสื่อความหมายเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

n	แทน	จำนวนคนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{X}	แทน	ค่าคะแนนเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน t – distribution
F	แทน	ค่าที่ใช้พิจารณาใน F–distribution
SS	แทน	ผลรวมยกกำลังสอง (Sum of Squares)
MS	แทน	ค่าเฉลี่ยของผลรวมยกกำลังสอง (Mean Squares)
df	แทน	ระดับชั้นของความเป็นอิสระ (Degrees of Freedom)
p	แทน	ความน่าจะเป็นที่มีค่าสถิติที่ใช้ทดสอบจะตกอยู่ในช่วงปฏิเสธสมมติฐาน
*	แทน	มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

การเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอเป็น 3 ตอน คือ

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การศึกษาทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง 3 ด้าน คือ ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านการส่งเสริมค่านิยมของสังคมไทย และด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวมและในแต่ละด้าน จำแนกตามเพศ โดยใช้ การทดสอบที(t - test) ส่วนตัวแปรระยะเวลาในการเป็นสมาชิกชมรม และชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมที่สังกัด ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยได้นำเสนอตามลำดับ ดังนี้
ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา โดยการแจกแจงความถี่และหาค่าร้อยละ ดังแสดงในตาราง 2

ตาราง 2 จำนวนและค่าร้อยละของกลุ่มตัวอย่าง จำแนกตามตัวแปรที่ศึกษา

ตัวแปรที่ศึกษา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
1. เพศ		
1.1 ชาย	164	59.42
1.2 หญิง	112	40.58
รวม	276	100.00
2. ระยะเวลาในการเป็นสมาชิกชมรม		
2.1 1-2 ปี	126	45.66
2.2 3-4 ปี	104	37.68
2.3 มากกว่า 4 ปี ขึ้นไป	46	16.66
รวม	276	100.00
3. ชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมที่สังกัด		
3.1 ชมรมดนตรีไทยและนาฏศิลป์	60	21.74
3.2 ชมรมวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น	54	19.57
3.3 ชมรมดนตรีลูกทุ่งสุโขทัย	35	12.68
3.4 ชมรมพุทธศาสตร์และวัฒนธรรมไทย	97	35.14
3.5 ชมรมศิลปะการแสดง	30	10.87
รวม	276	100.00

จากตาราง 2 แสดงว่า นักศึกษาที่เป็นกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาเพศชาย จำนวน 164 คน คิดเป็นร้อยละ 59.42 เพศหญิงจำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 40.58

นักศึกษาที่เป็นสมาชิกชมรมระหว่าง 1-2 ปี จำนวน 126 คน คิดเป็นร้อยละ 45.66 นักศึกษาที่เป็นสมาชิกชมรมระหว่าง 3-4 ปี จำนวน 104 คน คิดเป็นร้อยละ 37.68 นักศึกษาที่เป็นสมาชิกชมรมมากกว่า 4 ปีขึ้นไป จำนวน 46 คน คิดเป็นร้อยละ 16.66

นักศึกษาที่สังกัดในชมรมดนตรีไทยและนาฏศิลป์ จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 21.74 นักศึกษาที่สังกัดในชมรมวัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น จำนวน 54 คน คิดเป็นร้อยละ 19.57 นักศึกษาที่สังกัดในชมรมดนตรีลูกทุ่งสุโขทัยจำนวน 35 คน คิดเป็นร้อยละ 12.68 นักศึกษาที่สังกัดในชมรมดนตรีพุทธศาสตร์และวัฒนธรรมไทย จำนวน 97 คน คิดเป็นร้อยละ 35.14 นักศึกษาที่สังกัดในชมรมศิลปะการแสดง จำนวน 30 คน คิดเป็นร้อยละ 10.87

ตอนที่ 2 การศึกษาทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง 3 ด้าน คือ ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านการส่งเสริมค่านิยมของสังคมไทย และด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย โดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย(Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังแสดงในตาราง 3-9

ตาราง 3 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงในแต่ละด้านและโดยรวม

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษา (n = 276)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ความคิดเห็น
1. ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทย	4.10	0.36	มาก
2. ด้านการส่งเสริมค่านิยมของสังคมไทย	3.92	0.36	มาก
3. ด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย	4.12	0.41	มาก
รวม	4.06	0.31	มาก

จากตาราง 3 แสดงว่านักศึกษาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงในแต่ละด้านและโดยรวมในระดับมาก

ตาราง 4 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทย เป็นรายชื่อ

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษา (n = 276)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับทัศนคติ
ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทย			
1. ท่านได้รับความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับทักษะความรู้ของชมรมที่เป็นสมาชิก	4.33	0.59	มาก
2. ท่านได้รับความรู้เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมจากผู้เชี่ยวชาญประจำชมรม	4.24	0.60	มาก
3. ท่านได้รับการถ่ายทอดความรู้ในการปฏิบัติโดยผู้เชี่ยวชาญ หรือวิทยากรภายนอกชมรม	4.22	0.64	มาก
4. ท่านได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอ	4.13	0.70	มาก
5. ท่านได้รับการถ่ายทอดความรู้จากอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม	4.07	0.69	มาก
6. ท่านได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจกรรมในชมรมจากอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม	4.13	0.68	มาก
7. อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำแหล่งการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม	4.04	0.71	มาก
8. ท่านได้รับการถ่ายทอดความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมจากรุ่นพี่หรือสมาชิกที่อยู่ชมรมเดียวกัน	4.04	0.71	มาก
9. สมาชิกในชมรมมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องศิลปวัฒนธรรมของชมรมตนเองเป็นอย่างดี	4.09	0.71	มาก
10. การปฏิบัติกิจกรรมช่วยส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถให้แก่นักศึกษาตามความต้องการของท่าน	4.05	0.69	มาก
11. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้เรื่องศิลปวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอ	4.04	0.69	มาก
12. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้ท่านเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง	4.03	0.75	มาก
13. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดประสบการณ์ใหม่ ๆ	4.05	0.55	มาก
14. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์	3.99	0.51	มาก

ตาราง 4 (ต่อ)

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษา (n = 276)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ ทัศนคติ
15. มีการจัดกิจกรรมชมรมทั้งภายในและภายนอกที่ส่งเสริม ความรู้ความสามารถของนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม	4.07	0.60	มาก
16. กิจกรรมที่ชมรมจัดขึ้นตอบสนองความต้องการเรื่อง ความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษา	4.09	0.68	มาก
17. ชมรมมีการจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่อง ตลอดปีการศึกษา	4.09	0.76	มาก
18. ชมรมมีการจัดกิจกรรมในลักษณะการจัดแสดง สาธิต	4.08	0.72	มาก
19. ชมรมมีการจัดกิจกรรมทัศนศึกษาไปยังพิพิธภัณฑ์ ทางวัฒนธรรม	4.09	0.76	มาก
20. ชมรมมีการจัดนิทรรศการ หรือกิจกรรมในวันสำคัญ ทางวัฒนธรรม เช่น วันลอยกระทง วันสงกรานต์ เป็นต้น	4.08	0.68	มาก
21. ชมรมมีการจัดนิทรรศการเพื่อให้ความรู้ เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมภายในห้องปฏิบัติการชมรม	4.13	0.70	มาก
22. คณะกรรมการชมรมเปิดโอกาสให้สมาชิกในชมรมแสดง ความคิดเห็นในการทำกิจกรรม	4.11	0.64	มาก
รวม	4.10	0.36	มาก

จากตาราง 4 แสดงว่านักศึกษาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทยโดยรวมและเป็นรายชื่อในระดับมาก

ตาราง 5 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านการส่งเสริมค่านิยมของสังคมไทย เป็นรายข้อ

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษา (n = 276)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านการส่งเสริมค่านิยมของสังคมไทย			
23. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของการแต่งกายอย่างไทย	4.03	0.67	มาก
24. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาตระหนักถึงการแต่งกายชุดนักศึกษาอย่างถูกระเบียบ	4.01	0.65	มาก
25. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นคุณค่าในการใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง	3.98	0.67	มาก
26. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นคุณค่าในการใช้คำพูดที่ไพเราะ	4.01	0.66	มาก
27. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นคุณค่าในการบริโภคอาหารไทย	3.62	0.82	มาก
28. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นคุณค่าในการบริโภคขนมไทย	3.64	0.79	มาก
29. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของภูมิปัญญาไทย	3.87	0.55	มาก
30. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นของตน	3.91	0.55	มาก
31. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของมารยาทไทย	3.92	0.58	มาก
32. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของการปฏิบัติตนอย่างไทย เช่น การไหว้ การขอบคุณ การนั่ง การยืน การเดิน เป็นต้น	4.03	0.70	มาก
33. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาตระหนักถึงการอ่อนน้อมต่อมตนต่อรุ่นพี่ หรือครูอาจารย์	4.08	0.78	มาก
34. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของการใช้ชีวิตอย่างพอเพียง	3.98	0.70	มาก
รวม	3.92	0.36	มาก

จากตาราง 5 แสดงว่านักศึกษาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านการส่งเสริมค่านิยมของสังคมไทยทั้งโดยรวมและเป็นรายข้อในระดับมาก

ตาราง 6 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย เป็นรายข้อ

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษา (n = 276)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
ด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย			
35. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมและรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมไทย	4.03	0.61	มาก
36. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นคุณค่าและความสำคัญเกี่ยวกับการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย	4.09	0.60	มาก
37. กิจกรรมชมรมช่วยให้นักศึกษาเกิดความภาคภูมิใจที่ได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย	4.06	0.62	มาก
38. กิจกรรมชมรมช่วยให้นักศึกษาสามารถถ่ายทอดความรู้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติแก่ผู้อื่นได้	4.06	0.65	มาก
39. ชมรมมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการแสดงผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อเผยแพร่แก่นักศึกษาภายในมหาวิทยาลัย	4.10	0.66	มาก
40. ชมรมมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการแสดงผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อเผยแพร่สู่ชุมชน	4.03	0.77	มาก
41. ชมรมมีการจัดกิจกรรมการประกวดผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมภายในมหาวิทยาลัย	3.93	0.73	มาก
42. ชมรมมีการจัดกิจกรรมการประกวดผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมโดยองค์กรภายนอกมหาวิทยาลัย	4.19	0.59	มาก
43. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นความสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมในวันสำคัญทางด้านศิลปวัฒนธรรม และประเพณีของไทย	4.17	0.58	มาก
44. กิจกรรมชมรมส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นความสำคัญในการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม	4.20	0.69	มาก

ตาราง 6 (ต่อ)

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษา (n = 276)		
	\bar{X}	S.D.	ระดับ
45. กิจกรรมชมรมส่งเสริมให้นักศึกษาอยากชักชวนเพื่อน ให้เข้าร่วมกิจกรรมที่ชมรมจะจัดขึ้นต่อไป	4.48	0.67	มาก
รวม	4.12	0.41	มาก

จากตาราง 6 แสดงว่านักศึกษาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรม
ด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย โดยรวมและ
เป็นรายชื่อในระดับมาก

ตาราง 7 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้า
ร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนก
ตามเพศ

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	นักศึกษา (n = 276)			
	เพศชาย (n=164)		เพศหญิง (n=112)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจ เรื่องศิลปวัฒนธรรมไทย	4.12	0.37	4.08	0.35
2. ด้านการส่งเสริมค่านิยมของสังคมไทย	3.93	0.39	3.92	0.32
3. ด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย	4.10	0.43	4.16	0.38
รวม	4.06	0.33	4.05	0.28

จากตาราง 7 แสดงว่านักศึกษาชายและหญิงต่างก็เห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเข้า
ร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงในแต่ละด้านและโดยรวมในระดับมาก

ตาราง 8 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามระยะเวลาในการเป็นสมาชิกชมรม

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	ระยะเวลาที่นักศึกษาเป็นสมาชิกชมรม (n = 276)					
	1-2 ปี (n = 126)		3-4 ปี (n = 104)		4 ปีขึ้นไป (n = 46)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่อง ศิลปวัฒนธรรมไทย	4.09	0.37	4.16	0.33	3.99	0.37
2. ด้านการส่งเสริมค่านิยมของสังคมไทย	3.92	0.42	3.95	0.29	3.87	0.36
3. ด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย	4.13	0.43	4.15	0.37	4.02	0.45
รวม	4.05	0.33	4.10	0.26	3.97	0.34

จากตาราง 8 แสดงว่านักศึกษาที่มีระยะเวลาในการเป็นสมาชิกชมรม 1-2 ปี 3-4 ปี และ 4 ปีขึ้นไป ต่างก็เห็นว่าสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมในแต่ละด้าน และโดยรวมในระดับมาก

ตาราง 9 ค่าคะแนนเฉลี่ยและค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามชมรมที่สังกัด

การเข้าร่วมกิจกรรม นักศึกษา	ชมรมที่นักศึกษาสังกัด (n = 276)									
	ชมรม		ชมรม		ชมรม		ชมรม		ชมรม	
	ดนตรีไทย		วัฒนธรรม		ดนตรีลูกทุ่ง		พุทธ		ศิลปะ	
	และ นาฏศิลป์		และ ประเพณี ท้องถิ่น		สุโขทัย		ศาสตร์และ วัฒนธรรม ไทย		การแสดง	
	(n = 60)		(n = 54)		(n = 35)		(n = 97)		(n = 30)	
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.
1. ด้านการได้รับ ความรู้ความเข้าใจ เรื่องศิลปวัฒนธรรม ไทย	4.10	0.31	4.08	0.39	4.25	0.30	4.07	0.38	4.03	0.37
2. ด้านการส่งเสริม ค่านิยมของ สังคมไทย	4.00	0.33	3.93	0.40	3.95	0.29	3.90	0.39	3.78	0.32
3. ด้านการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมไทย	4.17	0.41	4.16	0.42	4.12	0.32	4.08	0.43	4.08	0.44
รวม	4.09	0.28	4.06	0.33	4.14	0.23	4.03	0.33	3.98	0.30

จากตาราง 9 แสดงว่านักศึกษาที่เป็นสมาชิกชมรมดนตรีไทยและนาฏศิลป์ ชมรม วัฒนธรรมและประเพณีท้องถิ่น ชมรมดนตรีลูกทุ่งสุโขทัย ชมรมพุทธศาสตร์และวัฒนธรรมไทย และชมรมศิลปะการแสดง ต่างก็เห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ในแต่ละด้านและโดยรวมในระดับมาก

ตอนที่ 3 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตาม เพศ ระยะเวลาในการเป็นสมาชิกชมรม และชมรมที่สังกัด โดยใช้การทดสอบที่(t - test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance) ดังตาราง 10-14

ตาราง 10 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามเพศ

การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา	ชาย(n=164)		หญิง(n=112)		t	p
	\bar{X}	S.D.	\bar{X}	S.D.		
1. ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทย	4.12	0.37	4.08	0.35	0.87	0.39
2. ด้านการส่งเสริมค่านิยมของสังคมไทย	3.93	0.39	3.92	0.32	0.24	0.81
3. ด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย	4.10	0.43	4.16	0.38	-1.16	0.25
รวม	4.06	0.33	4.05	0.28	0.20	0.84

จากตาราง 10 แสดงว่านักศึกษาที่เป็นสมาชิกกิจกรรมชมรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงทั้งชายและหญิงมีทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน

ตาราง 11 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามระยะเวลาในการเป็นสมาชิกชมรม

การเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	1.00	0.50	3.93	0.02
	ภายในกลุ่ม	273	34.80	0.13		
	รวม	275	35.80			
2. ด้านการส่งเสริมค่านิยมของสังคมไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.18	0.09	0.68	0.51
	ภายในกลุ่ม	273	36.37	0.13		
	รวม	275	36.55			

ตาราง 11 (ต่อ)

การเข้าร่วมกิจกรรม ด้านศิลปวัฒนธรรม	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
3. ด้านการอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.61	0.03	1.82	0.16
	ภายในกลุ่ม	273	45.43	0.17		
	รวม	275	46.04			
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.61	0.30	3.24	0.04
	ภายในกลุ่ม	273	25.62	0.09		
	รวม	275	26.23			

จากตาราง 11 แสดงว่านักศึกษาที่เป็นสมาชิกกิจกรรมชมรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่มีระยะเวลาในการเป็นสมาชิกชมรมที่ต่างกันมีทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรม และโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

เมื่อพบความแตกต่างอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติจึงทำการทดสอบเป็นรายคู่ โดยวิธีของเซฟเฟ้(Scheffe') ดังแสดงในตาราง 12-13

ตาราง 12 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทย จำแนกตามระยะเวลาในการเป็นสมาชิกชมรม เป็นรายคู่

ระยะเวลาในการเป็นสมาชิก		1-2 ปี	3-4 ปี	มากกว่า 4 ปี ขึ้นไป
	\bar{X}	4.09	4.16	3.99
1-2 ปี		4.09		
3-4 ปี			4.16	*
มากกว่า 4 ปี ขึ้นไป				3.99

จากตาราง 12 แสดงว่านักศึกษาที่เป็นสมาชิกกิจกรรมชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมที่มีระยะเวลาในการเป็นสมาชิกชมรม 3-4ปี มีทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทย แตกต่างจากนักศึกษาที่เป็นสมาชิกกิจกรรมชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมที่มีระยะเวลาในการเป็นสมาชิกชมรมมากกว่า 4 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 13 การทดสอบความแตกต่างของทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยรวม จำแนกตามระยะเวลาในการเป็นสมาชิกชมรม เป็นรายคู่

ระยะเวลาในการเป็นสมาชิก	\bar{X}	1-2 ปี	3-4 ปี	มากกว่า 4 ปีขึ้นไป
1-2 ปี	4.05	4.05	4.10	
3-4 ปี	4.10			*
มากกว่า 4 ปี ขึ้นไป	3.97			

จากตาราง 13 แสดงว่านักศึกษาที่เป็นสมาชิกกิจกรรมชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมที่มีระยะเวลาในการเป็นสมาชิกชมรม 3-4ปี มีทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงโดยรวมแตกต่างจากนักศึกษาที่เป็นสมาชิกกิจกรรมชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมที่มีระยะเวลาในการเป็นสมาชิกชมรมมากกว่า 4 ปีขึ้นไป อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนคู่อื่น ๆ ไม่พบความแตกต่าง

ตาราง 14 การเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงในแต่ละด้านและโดยรวม จำแนกตามชมรมที่สังกัด

การเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม	แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F	p
1. ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	4	0.99	0.25	1.92	0.11
	ภายในกลุ่ม	271	34.82	0.13		
	รวม	275	35.81			
2. ด้านส่งเสริมค่านิยมของสังคมไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	1.04	0.26	1.98	0.10
	ภายในกลุ่ม	271	35.52	0.13		
	รวม	275	36.56			
3. ด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย	ระหว่างกลุ่ม	2	0.49	0.12	0.73	0.58
	ภายในกลุ่ม	271	45.55	0.17		
	รวม	275	46.04			

ตาราง 14 (ต่อ)

การเข้าร่วมกิจกรรม ด้านศิลปวัฒนธรรม	แหล่งความ แปรปรวน	df	SS	MS	F	p
รวม	ระหว่างกลุ่ม	2	0.57	0.14	1.50	0.20
	ภายในกลุ่ม	271	25.66	0.09		
	รวม	275	26.23			

จากตาราง 14 แสดงว่านักศึกษาที่เป็นสมาชิกกิจกรรมชมรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงที่สังกัดชมรมต่างกันมีทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

ความมุ่งหมายของการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้กำหนดความมุ่งหมายไว้ ดังนี้

1. เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง 3 ด้าน คือ ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านการส่งเสริมค่านิยมของสังคมไทย และด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวมและในแต่ละด้านจำแนกตาม เพศ ระยะเวลาในการเป็นสมาชิกชมรม และชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมที่สังกัด

วิธีดำเนินการวิจัย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ นักศึกษาที่เป็นสมาชิกกิจกรรมชมรม ซึ่งดำเนินกิจกรรมอยู่ในปีการศึกษา 2554 ได้มาโดยการใช้สูตรของยามาเน่ (Yamane, 1967: 886-887) มีค่าระดับความเชื่อมั่น 95% ($\alpha = .05$) ได้จำนวนตัวอย่างทั้งสิ้น 276 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งหมดเท่ากับ .95

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม วิเคราะห์โดยใช้การแจกแจงความถี่ และหาค่าร้อยละ
2. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 1 เพื่อศึกษาทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง 3 ด้าน คือ ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านการส่งเสริมค่านิยมของสังคมไทย และด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย โดยหาค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)
3. ตามความมุ่งหมายของการวิจัยข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง โดยรวมและในแต่ละด้านจำแนกตาม เพศ โดยใช้การทดสอบที (t - test) ส่วนตัวแปรระยะเวลาในการเป็นสมาชิกชมรม และชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมที่สังกัด ใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One Way Analysis of Variance)

สรุปผลการวิจัย

จากการศึกษาทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง 3 ด้าน คือ ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านการส่งเสริมค่านิยมของสังคมไทย และด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย สรุปผลการวิจัยได้ดังนี้

1. นักศึกษามีทัศนะต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ในแต่ละด้านและโดยรวมในระดับมาก
2. นักศึกษาทั้งชายและหญิงมีทัศนะต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมใน แต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน
3. นักศึกษาที่มีระยะเวลาในการเป็นสมาชิกชมรมต่างกันมีทัศนะต่อการเข้าร่วม กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงด้านการศึกษาได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่อง ศิลปวัฒนธรรม และโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนด้านอื่น ๆ ไม่ พบความแตกต่าง
4. นักศึกษาที่สังกัดชมรมต่างกันมีทัศนะต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน

การอภิปรายผล

จากการศึกษาและเปรียบเทียบทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้าน ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงในแต่ละด้านและโดยรวม อภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. จากผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมด้าน ศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงในแต่ละด้านและโดยรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจ เนื่องมาจากมหาวิทยาลัยรามคำแหงมีการส่งเสริมและสนับสนุนศิลปวัฒนธรรมแก่นักศึกษา โดยการกำหนดนโยบายและการวางแผนกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม เพื่อส่งเสริม เผยแพร่ และ รักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรม ให้นักศึกษาเกิดความสนใจ มีสุนทรียภาพด้านศิลปะแขนงต่าง ๆ จากการเปิดโอกาสให้นักศึกษาได้ศึกษาหาความรู้จนเกิดการพัฒนาคุณภาพของนักศึกษา 3 ด้าน คือ ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทย ด้านการส่งเสริมค่านิยมของสังคมไทย และด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย ดังที่ สุชาติดา กิระนันท์ (2552: 143) กล่าวไว้ว่า ความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมเป็นสิ่งสำคัญในการสร้างคุณลักษณะของบัณฑิต การเข้าใจเกี่ยวกับ ศิลปวัฒนธรรมของตนเป็นส่วนสำคัญในการสร้างความสุนทรีย์ให้กับชีวิตโดยเฉพาะเมื่อสังคม เปลี่ยนแปลงเร็ว มีความวุ่นวายสับสนจากวิถีชีวิตใหม่ ๆ จึงต้องสร้างภูมิคุ้มกันให้กับนักศึกษา ให้เข้าใจเตรียมจิตใจให้หนักแน่น และการรู้จักที่จะผ่อนคลายด้วยศิลปวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ บุญยงค์ บุญพัก (2547: 54) ที่ศึกษาความต้องการในการจัดกิจกรรมนักศึกษา

ของนักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี พบว่านักศึกษามีความต้องการในการจัดกิจกรรม นักศึกษาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรีโดยรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากทุกด้าน ทำนองเดียวกับงานวิจัยของกรสรวง มณีมาลา (2552: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการมีส่วนร่วมในกิจกรรมชมรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษามีการเข้าร่วมกิจกรรมชมรมของมหาวิทยาลัยโดยรวมในระดับมาก สอดคล้องกับ พระอโนชา สิมพา (2553: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย พบว่า นักศึกษาเห็นด้วยกับสภาพแวดล้อมด้านกิจกรรม นักศึกษาในระดับมาก

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านสามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

1.1 ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทย พบว่า นักศึกษาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทยอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ของแต่ละชมรม นักศึกษาเป็นผู้วางแผนเสนอโครงการต่าง ๆ เพื่อของบประมาณการดำเนินงาน ทำให้นักศึกษารู้จักระบบในการวางแผนการดำเนินงาน ในส่วนของการจัดกิจกรรมต่าง ๆ นั้น นักศึกษาได้รับความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับทักษะความรู้ของชมรมที่เป็นสมาชิก ได้รับการถ่ายทอดความรู้ในการปฏิบัติโดยผู้เชี่ยวชาญ หรือวิทยากรภายนอกชมรม ส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดประสบการณ์ใหม่ๆ ในทางสร้างสรรค์ ทั้งการส่งเสริมให้นักศึกษาได้ตระหนักถึงคุณค่าของศิลปวัฒนธรรมไทยอีกด้วย อาจกล่าวได้ว่าการเข้าร่วมกิจกรรมชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมจะช่วยส่งเสริมความรู้และความสามารถของนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎีการมีส่วนร่วมของนักศึกษา (The Theory of Student Involvement) ของแอสติน (Astin, 1995: Online) ที่กล่าวว่า การมีส่วนร่วมของนักศึกษา คือการใช้ร่างกายและแรงใจเข้าไปสัมพันธ์กับสิ่งต่างๆ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทำให้เกิดประสบการณ์ในการเป็นนักศึกษา ในส่วนของการพัฒนาด้านการเรียนรู้ และบุคลิกภาพของนักศึกษา ที่เกิดจากการเข้าร่วมโปรแกรมการศึกษา เป็นสัดส่วนโดยตรงกับปริมาณและคุณภาพของการมีส่วนร่วมของนักศึกษาในโปรแกรมการศึกษานั้น ทำนองเดียวกับสุมนทนา พรหมบุญ (2546: 36) ที่กล่าวว่า กิจกรรมในมหาวิทยาลัยต้องมีการปรับเปลี่ยนรูปแบบและวิธีการ สร้างและพัฒนารูปแบบในการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับยุคสมัย และสภาพการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป มีการพัฒนาระบบบริหารจัดการ เพื่อสร้างความเชื่อมโยงการดำเนินงานด้านพัฒนานิสิตนักศึกษา รวมถึงการการออกแบบรูปแบบการพัฒนานิสิตนักศึกษาในสถาบัน โดยใช้กรอบความคิดคุณลักษณะบัณฑิตที่พึงประสงค์เป็นฐานในรูปแบบของกิจกรรมเสริมหลักสูตร ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ รัญญชนก เฟิงผา (2548: 68) ได้ศึกษาสภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษามีความคาดหวังในการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมด้านคุณประโยชน์อยู่ในระดับมาก และพิษณุ อภิสมจารโยธิน

(2550: บทคัดย่อ) ได้ศึกษาเรื่อง ผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาจิต คุณธรรมและจริยธรรม ของนักศึกษาแพทย์ศิริราช พบว่า นักศึกษาแพทย์ที่ผ่านการเข้าร่วมโครงการมีความรู้ความ เข้าใจในด้านคุณธรรมจริยธรรมในระดับมาก

1.2 ด้านการส่งเสริมค่านิยมของสังคมไทย พบว่า นักศึกษาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับ จากการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านการส่งเสริมค่านิยม ของสังคมไทย อยู่ในระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก มหาวิทยาลัยมีนโยบายในการทำนุบำรุง กิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมที่ชัดเจนเพื่อช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นคุณค่าและความสำคัญของ ค่านิยมในสังคมไทย ในเรื่องของ การแต่งกาย ภาษา มารยาทไทย ภูมิปัญญาไทย ภูมิปัญญา ท้องถิ่น และขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ซึ่งสิ่งเหล่านี้จะเป็นการพัฒนาคุณภาพนักศึกษา ด้าน คุณธรรมจริยธรรมอันพึงประสงค์ ดังที่ กอ สวัสดิ์พานิชย์ (2530: 29) กล่าวว่า หน้าที่ของ การศึกษาคือการถ่ายทอดวัฒนธรรมของสังคมไปสู่เยาวชน เนื้อหาของหลักสูตรแทบทั้งหมด เป็นเรื่องของวัฒนธรรมหรือเป็นการประมวลความรู้ที่สังคมต้องการผนวกเข้ากับวัฒนธรรมเพื่อ ทำให้เยาวชนเป็นผู้รอบรู้ มีความเจริญเติบโตและพัฒนาการหลายทางตามที่สังคมต้องการ อีกทั้ง เป็นการสร้างค่านิยม และทำให้นักศึกษาซาบซึ้งในศิลปวัฒนธรรมของชาติด้วย ซึ่งสอดคล้อง กับงานวิจัยของ ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์ และอ้อมใจ วงษ์มณฑา (2549: 93) ได้ศึกษาเรื่อง บทบาท สถาบันอุดมศึกษาที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาวัฒนธรรมและค่านิยมของเยาวชนในจังหวัดชายแดน ภาคใต้ พบว่า สถาบันอุดมศึกษามีการส่งเสริมค่านิยมของเยาวชนในสามจังหวัดชายแดน ภาคใต้ โดยรวมและเป็นรายด้านอยู่ในระดับมาก

1.3 ด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม พบว่า นักศึกษาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการ เข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอยู่ใน ระดับมาก ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมเป็นภารกิจหลักที่สำคัญอีก ประการหนึ่งของสถาบันอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหงได้ตระหนักในเรื่องความสำคัญของการ ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมมาโดยตลอด ด้วยเชื่อมั่นว่าวัฒนธรรมอันดีงามจะช่วยปลูกฝัง รากฐานอันดีงามของจิตใจ ช่วยเสริมคุณค่าให้บัณฑิตของมหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็น ทรัพยากรบุคคลที่มีคุณภาพของชาติ มหาวิทยาลัยได้ส่งเสริมสนับสนุนให้บุคลากร นักศึกษา และหน่วยงานต่าง ๆ ของมหาวิทยาลัยจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมหลากหลายอย่างมี ประสิทธิภาพตลอดปีการศึกษา รวมทั้งเร่งปลูกฝังจิตสำนึกให้นักศึกษาและบุคลากรของ มหาวิทยาลัยให้รู้จักคุณค่า รู้จักอนุรักษ์ ทำนุบำรุง และสืบทอดศิลปวัฒนธรรมไทย ซึ่งเป็น เอกลักษณ์และมรดกที่ล้ำค่าของชาติ มหาวิทยาลัยได้มีการจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมทั้ง ภายในและภายนอกมหาวิทยาลัย ทั้งในส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค และต่างประเทศ นอกจากนี้ ยังให้ความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกทั้งภาครัฐและเอกชน ในการจัดกิจกรรมต่าง ๆ ทั้งใน และต่างประเทศ ทำให้นักศึกษาสนใจและมุ่งมั่นที่จะเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ที่เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรม ดังที่ วิจิตร สินสิริ (2534: 33) ได้กล่าวว่า สถาบันอุดมศึกษาจึงต้องมีการกำหนดพันธกิจของ

สถาบันอุดมศึกษาในด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม มีหน่วยงานสถาบันวัฒนธรรมขึ้นเพื่อเป็นศูนย์กลางในการดำเนินพันธกิจด้านนี้ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของมหาวิทยาลัย เช่นเดียวกับวัตถุประสงค์ของกิจกรรมนักศึกษาที่ต้องส่งเสริมการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมโดยมีการจัดกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ นิรัชญา หม้อกรอง (2555: 62) ที่ศึกษาแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมโครงการโชนของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง พบว่า นักศึกษามีแรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ด้านการอนุรักษ์และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ในระดับมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของวรรณัฐ ถ้ำทองถวิล (2552: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาการมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยราชพฤกษ์ พบว่า นักศึกษาสนใจและร่วมกิจกรรมที่เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมมากที่สุด ทำนองเดียวกันกับงานวิจัยของชัยชนะ มิตรสัมพันธ์ (2551: บทคัดย่อ) ที่ศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษามหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลกลุ่มภาคกลาง พบว่า นักศึกษามีความต้องการการเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ ของทางมหาวิทยาลัยด้านศิลปวัฒนธรรมมากที่สุด

2. นักศึกษาชายและหญิง มีทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมที่มหาวิทยาลัยจัดขึ้นไม่มีการกำหนดว่าเหมาะสมกับเพศใด โดยนักศึกษาทั้งเพศชายและเพศหญิงต่างเห็นความสำคัญของการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม เพื่อส่งเสริมค่านิยมในตัวของนักศึกษาทางด้านศิลปวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี และเอกลักษณ์อันดีงามของชาติ พัฒนาความรู้ความสามารถจากวัฒนธรรมของตนเองสามารถนำเอกลักษณ์ความเป็นไทยไปประกอบกับวิชาชีพได้ จึงทำให้นักศึกษาทั้งชายและหญิงมีทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมไม่แตกต่างกัน ดังที่สำเนาวิ ขจรศิลป์ (2538: 117) ได้กล่าวว่า นักศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาโดยทั่วไปอยู่ระหว่างวัยรุ่นตอนปลายและผู้ใหญ่ตอนต้น นักศึกษาทั้งหญิงและชายต่างมีพลังกำลังและความคิด มีความสนใจและความต้องการอยากรู้อยากเห็น นักศึกษาส่วนมากจึงมีความพร้อมอย่างเต็มที่ทั้งทางด้านการเรียนรู้ และการทำงานอย่างเข้มแข็งอดทนด้วยอุดมการณ์และความบริสุทธิ์ใจ กิจกรรมนักศึกษาแต่ละประเภท สามารถตอบสนองความสนใจ และความ ต้องการส่วนตัวของนักศึกษา ซึ่งมีความแตกต่างระหว่างบุคคลได้เป็นอย่างดี การทำกิจกรรมให้นักศึกษาเกิดทั้งการเรียนรู้ ทักษะและประสบการณ์อย่างมากมาย ซึ่งทักษะและประสบการณ์หลายอย่างไม่สามารถเรียนได้ในชั้นเรียน กิจกรรมนักศึกษาจึงเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการส่งเสริมพัฒนาการของนักศึกษา สอดคล้องกับงานวิจัยของมาณิตา พรพราวภา (2552: 64-65) ได้ศึกษาเรื่อง การเข้าร่วมกิจกรรมชมรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ พบว่า นักศึกษาชายและหญิงมีทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมชมรม ไม่แตกต่างกัน

3. นักศึกษาที่เป็นสมาชิกกิจกรรมชมรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ที่มีระยะเวลาในการเป็นสมาชิกชมรมต่างกันมีทัศนคติต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรม และโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก ระยะเวลาในการเป็นสมาชิกชมรมเป็นส่วนหนึ่งที่ทำให้นักศึกษาเกิดความผูกพัน และรู้สึกว่าตนเองเป็นส่วนหนึ่งของชมรม จากการทำกิจกรรมซ้ำๆ เป็นระยะเวลานาน จนเกิดเป็นประสบการณ์ที่แตกต่างกัน ส่วนในด้านการได้รับประสบการณ์จากการทำกิจกรรมของนักศึกษานั้น นักศึกษาที่มีประสบการณ์ในการทำกิจกรรมมากกว่า 3ปี มีความคิดเห็นแตกต่างจากนักศึกษามีประสบการณ์ในการทำกิจกรรมเพียง 1 ปี เนื่องจากนักศึกษามีประสบการณ์ในการทำกิจกรรมมากกว่า 3ปี ได้สะสมประสบการณ์และพัฒนาความสามารถของตนอย่างสม่ำเสมอจึงรู้จักบริหารงานภายใต้ระเบียบและข้อบังคับ รู้จักใช้ข้อมูลเพื่อประกอบการตัดสินใจ มองเห็นจุดเด่นและจุดด้อยของตนเอง ภายหลังจากการการทำกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับทฤษฎี กลุ่มย่อยของยอร์จ โฮมินส์ (1950: 9) ที่มีแนวคิดที่ว่า กลุ่มเกิดขึ้นได้ เพราะมีองค์ประกอบสามอย่าง คือ กิจกรรม (Activity) ปฏิสัมพันธ์ (Interaction) และอารมณ์ร่วม (Sentiment) องค์ประกอบดังกล่าวต้องเกี่ยวข้องและสัมพันธ์กัน ตลอดระยะเวลาที่มีกลุ่ม ทำนองเดียวกับ สุชาญ โภคิน (2539: 1) กล่าวว่า กิจกรรมช่วยพัฒนานักศึกษาให้รู้จักการทำงานเป็นทีม มีความคิดริเริ่มสร้างสรรค์ ฝึกการแก้ปัญหาและการตัดสินใจ เพราะหากจะเป็นผู้นำกลุ่มในอนาคต หัวหน้าหรือผู้บริหาร ความรู้พื้นฐานในส่วนนี้ถือว่าจำเป็นมาก สอดคล้องกับงานวิจัยของธาริณี สุขจิตต์ (2544: 66) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เป็นกรรมการบริหารชมรมต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ พบว่า นักศึกษาที่เป็นกรรมการบริหารชมรมที่มีประสบการณ์ในการดำเนินกิจกรรมนักศึกษาแตกต่างกัน ต่างก็มีความคิดเห็นต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ในแต่ละด้านโดยรวมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนด้านการส่งเสริมค่านิยมของสังคมไทยและด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทยไม่พบความแตกต่าง ซึ่งไม่เป็นไปตามสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก การดำเนินกิจกรรมนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม เป็นกิจกรรมที่จัดโดยกองกิจการนักศึกษาร่วมกับชมรมด้านศิลปวัฒนธรรม การจัดกิจกรรมจึงมีขอบข่ายและวัตถุประสงค์เพื่อส่งเสริมและอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมแก่นักศึกษา ดังนั้นรูปแบบโครงการต้องเป็นโครงการที่ตรงกับวัตถุประสงค์ดังกล่าวเพื่อสอดคล้องกับนโยบาย และพันธกิจ(Mission) ของมหาวิทยาลัย จึงเป็นเหตุให้นักศึกษาที่มีความแตกต่างกันในเรื่องของระยะเวลาในการเป็นสมาชิกชมรมเข้ามาในชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมจะได้รับการส่งเสริมค่านิยมของสังคมไทยและด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมเหมือนกันอยู่แล้ว ดังที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2553: 1) กล่าวไว้ในพันธกิจ (Mission) ด้านการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมว่า การดำเนินกิจกรรมและพัฒนาองค์กรด้านศิลปวัฒนธรรม

ปลูกฝังให้นักศึกษาและ บุคลากรตระหนักถึงคุณค่าของวัฒนธรรมไทยและภูมิปัญญาท้องถิ่น ส่งเสริมให้มีการผสมผสานกิจกรรมทางศิลปวัฒนธรรมเข้ากับภารกิจด้านอื่น ๆ มุ่งอนุรักษ์ ศิลปวัฒนธรรมและเพิ่มบทบาทของสถาบันในขอบเขตที่กว้างขวางยิ่งขึ้นอย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของพระมหาสุวพันธ์ ปรี้อปริง (2548: 70) ได้ศึกษาเรื่อง ทศนะของ นักศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่มีต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา พบว่า ทศนะของนักศึกษาที่มีต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษาโดยรวมและเป็นรายด้าน จำแนกตามประสบการณ์การเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา ไม่แตกต่างกัน

4. นักศึกษาที่สังกัดชมรมต่างกันมีทศนะต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ในแต่ละด้านและโดยรวมไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ มหาวิทยาลัยรามคำแหงเป็นสถาบันการศึกษาที่ให้ความสำคัญกับศิลปวัฒนธรรมประจำชาติ ไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการอนุรักษ์ ทะนุบำรุง สืบทอด เผยแพร่ หรือให้บริการสังคมด้วย งานศิลปะแขนงต่าง ๆ ซึ่งเป็นการปลูกฝังค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี ทศนคติต่าง ๆ ที่ เกี่ยวข้องกับนาฏศิลป์ดนตรีให้แก่นักศึกษา ดังที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง (2556: 4) กล่าวไว้ใน แผนปฏิบัติการห้าปีของสถาบันศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ และวัตถุประสงค์ของ สถาบันว่า เพื่อการอนุรักษ์ ส่งเสริม สืบทอด และทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เพื่อเผยแพร่สู่ สังคมไทยและให้เป็นที่ยอมรับในภูมิภาคอาเซียน เสริมสร้างค่านิยม จิตสำนึก เพื่อความมั่นคง ความเป็นไทย บูรณาการศิลปวัฒนธรรมกับการเรียนการสอน การบริการวิชาการ และการวิจัย เสริมสร้างองค์ความรู้ใหม่ สร้างสรรค์ นวัตกรรมภูมิปัญญาไทย เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน จึงทำให้นักศึกษาที่เข้าร่วมชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมใดก็ตาม ก็มีทศนคติที่ดีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมไม่ แตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของเกษร มาลา (2550: 2) ได้ศึกษาเรื่องความพึงพอใจของ นักศึกษาที่มีต่อการให้บริการในงานกิจการนักศึกษาของสถาบันการบิณฑลเรือน พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาในคณะที่แตกต่างกัน มีทศนะต่อการร่วมกิจกรรมนักศึกษาไม่แตกต่างกัน เช่น เดียวกับวรัญญา เทศนา (2547: 63) ได้ศึกษาเรื่อง ความคิดเห็นของนักศึกษาวิทยาลัยนาฏศิลป์ ต่อการร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์ พบว่า นักศึกษาที่ศึกษาใน สาขาวิชานาฏศิลป์ไทย ดุริยางค์ไทย นาฏศิลป์สากล และดุริยางค์สากล มีความคิดเห็นว่าการ เข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์โดยรวมและในแต่ละด้านไม่ แตกต่างกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้

การวิจัยเรื่อง ทศนะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะดังนี้

1. ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทย ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทยในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า สถาบันศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ กองกิจการนักศึกษาและผู้ที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญในการพัฒนาการจัดดำเนินงานกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม โดยกระตุ้นและปลูกจิตสำนึกให้นักศึกษาสนใจในการเข้าร่วมกิจกรรม ส่งเสริมและสนับสนุนให้นักศึกษาได้รับโอกาสในการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงอย่างทั่วถึงทุกคน นอกจากนี้ เพื่อให้การจัดดำเนินงานกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมที่มีคุณภาพและประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ควรจัดกิจกรรมให้มีผู้เชี่ยวชาญด้านศิลปวัฒนธรรมให้ความรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์แก่นักศึกษาโดยตรง และมีอาจารย์ที่ปรึกษาชมรมที่มีความรู้ความเข้าใจด้านศิลปวัฒนธรรมดูแลและให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา พิจารณางานการจัดรูปแบบกิจกรรมที่มีความสำคัญ ทั้งที่ได้รับมอบหมายจากมหาวิทยาลัย หน่วยงานในภาครัฐและเอกชน หรือจากองค์กรต่างๆ ให้มีปริมาณงานที่เหมาะสมกับการจัดการเรียนการสอน และศักยภาพของนักศึกษา พร้อมทั้งสนับสนุนให้ได้เผยแพร่ผลงานทั้งในและนอกประเทศด้วย

2. ด้านการส่งเสริมค่านิยมของสังคมไทย ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านการส่งเสริมค่านิยมของสังคมไทย อยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า จากสภาพสังคมไทยที่เปลี่ยนไปในปัจจุบัน มหาวิทยาลัยควรส่งเสริมและปลูกจิตสำนึกให้นักศึกษาตระหนักถึงความสำคัญของค่านิยมของสังคมไทย เช่น การแต่งกายให้ถูกระเบียบ การใช้ภาษาไทยที่ไพเราะและถูกต้อง ปฏิบัติตนอย่างไทย มีมารยาท และอ่อนน้อมต่อผู้ใหญ่ นิยมบริโภคขนมและอาหารไทย และใช้ชีวิตอย่างพอเพียง เป็นต้น นอกจากการปฏิบัติตนดังกล่าวแล้วนักศึกษายังเป็นแบบอย่างที่ดีให้แก่บุคคลอื่น ๆ อีกด้วย โดยมหาวิทยาลัยควรจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมทั้งในและนอกหลักสูตร รณรงค์ให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของวัฒนธรรมไทย ได้แก่ การประชาสัมพันธ์ ป้ายนิเทศน์ของมหาวิทยาลัย รณรงค์ให้คณะครูอาจารย์ประจำรายวิชาสอดแทรกคุณธรรม จริยธรรม ค่านิยมความเป็นไทยระหว่างการจัดการเรียนการสอน การสนับสนุนและส่งเสริมกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับการเผยแพร่กิจกรรมชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมโดยนักศึกษาชมรมด้านศิลปวัฒนธรรม

3. ด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย ผลการวิจัยพบว่า นักศึกษาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมอยู่ในระดับมาก ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะว่า มหาวิทยาลัย สถาบันศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ กองกิจการนักศึกษา หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ควรให้การสนับสนุนการดำเนินกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม ได้แก่ งบประมาณ สถานที่ บุคลากร อุปกรณ์ สิ่งอำนวยความสะดวกในการจัดกิจกรรม ฯลฯ แก่นักศึกษาชมรมด้านศิลปวัฒนธรรมให้เหมาะสมกับลักษณะการจัดกิจกรรม เพื่อการจัดแสดง สาธิต จัดนิทรรศการหรือกิจกรรมทางด้านนาฏศิลป์ การแสดง ดนตรี การละเล่นพื้นเมือง การจัดกิจกรรมตามขนบธรรมเนียมประเพณีไทยและท้องถิ่นในการอนุรักษ์และเผยแพร่

ศิลปวัฒนธรรม มีการประชาสัมพันธ์ให้ทราบอย่างทั่วถึงทั้งในและนอกมหาวิทยาลัย เชื่อมโยงกับชุมชน หน่วยงานรัฐและเอกชนต่าง ๆ ให้สนับสนุนการดำเนินกิจกรรมการเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมทั้งในและนอกประเทศ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาความพึงพอใจหรือแรงจูงใจของนักศึกษาในการร่วมกิจกรรมต่าง ๆ ในมหาวิทยาลัยรามคำแหงทั่วประเทศ เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนารูปแบบของกิจกรรมต่าง ๆ ที่ตรงตามความต้องการของนักศึกษา
2. ควรมีการศึกษาเรื่องการส่งเสริมหรือสนับสนุนกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม เพื่อประโยชน์ในการปรับปรุงและพัฒนาหลักสูตร การเรียนการสอน การวางแผนและนโยบายที่ตรงตามความต้องการของนักศึกษา
3. ควรมีการวิจัยองค์ความรู้ทางด้านศิลปวัฒนธรรม ที่มาช่วยในการสนับสนุนกิจกรรมของชมรม และควรหาปัจจัยด้านต่าง ๆ เพื่อการอนุรักษ์และสืบสาน อนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมที่ยั่งยืนต่อไป

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

- เกษร มาลา. (2550). ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการให้บริการในงานกิจการนักศึกษาของสถาบันการบิณฑลเรือน. วิทยานิพนธ์ คม. (การบริหารการศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนคร. ถ่ายเอกสาร.
- กรกช จดแดง. (2552, 17 กุมภาพันธ์). สัมภาษณ์โดย นวรัตน์ โฉมงาม ที่อาคารกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ก่อ สวัสดิ์พาณิชย์. (2530). แนวคิดเกี่ยวกับการพัฒนาวัฒนธรรม. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- กรรณิกา พิริยะจิตรา. (2549). กิจการนักศึกษา. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์สถาบันเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบัง.
- กรสรวง มณีมาลา. (2552). การมีส่วนร่วมในกิจกรรมชมรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง. วิทยานิพนธ์ ศษ.ม. (การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยรามคำแหง. ถ่ายเอกสาร.
- จรัส สุวรรณเวลา. (2545). อุดมศึกษาไทย. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรมหาวิทยาลัย ----- (2551). ความเป็นอิสระของมหาวิทยาลัยไทย. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ฉัตรชัย อรรถปักษ์. (2548). องค์ประกอบศิลปะ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: วิทยพัฒน์.
- ชลุต นิ่มเสมอ. (2531). องค์ประกอบของศิลปะ. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ชัยชนะ มิตรสัมพันธ์. (2551). การศึกษาความต้องการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการของนักศึกษามหาวิทยาลัย เทคโนโลยีราชมวงคลกลุ่มภาคกลาง. งานวิจัย. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมวงคลพระนคร.
- ชุมศักดิ์ อินทร์รักษ์; และอ้อมใจ วงษ์มณฑา. (2549). บทบาทสถาบันอุดมศึกษาที่มีอิทธิพลต่อการพัฒนาวัฒนธรรมและค่านิยมของเยาวชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้. วิจัย: กรุงเทพฯ: ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้.
- ณิชาพัชร วงศ์สุวรรณ. (2553). ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมวงคลธัญบุรี. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ทบวงมหาวิทยาลัย. (2541). มาตรฐานกิจการนักศึกษา. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ภาพพิมพ์. ----- (2543). การจัดกิจกรรมนิตินักศึกษาเพื่อพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมสำหรับบัณฑิตอุดมคติไทย. กรุงเทพฯ: สำนักมาตรฐานอุดมศึกษา. ----- (2545). สรุปโครงการส่งเสริมกิจกรรมนิตินักศึกษาปีงบประมาณ 2544. กรุงเทพฯ: กองบริการการศึกษา สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ.

- ธัญญชนก เพ็งผา. (2548). *สภาพและความคาดหวังต่อการเข้าร่วมกิจกรรมนันทนาการด้านศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษามหาวิทยาลัยรามคำแหง*. ปรินญาณิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธาริณี สุขจิตต์. (2544). *ความคิดเห็นของนักศึกษาที่เป็นกรรมการบริหารชมรมต่อการได้รับประโยชน์จากการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- ธิดารัตน์ บุญนุช. (2543). *การพัฒนากิจกรรมนิตินักศึกษา*. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- นิติวุฒิ ทองคำ. (2552, 17 กุมภาพันธ์). สัมภาษณ์โดย นวรัตน์ โฉมงาม ที่สถาบันศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นริชญา หม้อกรอง. (2555). *แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมโครงการโชนของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- บุญยงค์ บุญพัก. (2547). *การศึกษาความต้องการในการจัดกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษามหาวิทยาลัยพลศึกษาจังหวัดชลบุรี*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การบริหารการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- ประสงค์ ไทยสง่า; และคณะ. (2550). *ความพึงพอใจของนักศึกษาที่มีต่อการบริการของกองพัฒนานักศึกษา มหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม*. สาขาวิชาการบริหารจัดการกีฬา. พิษณุโลก: มหาวิทยาลัยนเรศวร.
- ปัทมาภรณ์ ภูมรารสสุนันท์. (2554, 8 สิงหาคม). สัมภาษณ์โดย นวรัตน์ โฉมงาม ที่สถาบันศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- ปาดาร์ส. (2525). *นิตินักศึกษา: หลักการแนวปฏิบัติและปัญหา*. แปลโดย พรชูลี อาชาวำรุง. กรุงเทพฯ: ภาควิชาอุดมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- พิษณุ อภิสมอาจารย์ชิน. (2550). *การศึกษาผลการดำเนินงานด้านการพัฒนาจิต คุณธรรมและจริยธรรมของนักศึกษาแพทย์ศิริราช*. งานกิจการนักศึกษา คณะแพทยศาสตร์ศิริราชพยาบาล. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยมหิดล.
- พีระพงษ์ กุลพิศาล. (2546). *มโนภาพและการรับรู้ทางศิลปะและศิลปศึกษา*. กรุงเทพฯ: ชารอักษร.
- พระมหาสุวัฒน์ ปรีอปรัง. (2548). *ทัศนะของนักศึกษา มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัยที่มีต่อการจัดดำเนินงานกิจกรรมนักศึกษา*. ปรินญาณิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- พระอโนชา สิมพา. (2553). *ทัศนะของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อสภาพแวดล้อมของมหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตมหาวชิราลงกรณราชวิทยาลัย*. ปริญญาโท กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- เฟรดเดอริค. (2525). *นิสิตนักศึกษา: หลักการแนวปฏิบัติและปัญหา*. แปลโดย พรชูลี อาชาวำรุง. กรุงเทพฯ: ภาควิชาอุดมศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- มนัส นิลสวัสดิ์. (2547). *แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนิสิตของนิสิตมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- มหาวิทยาลัยรามคำแหง. (2547). *ระเบียบงบประมาณประจำปี 2547*. กรุงเทพฯ: ฝ่ายองค์การนักศึกษา.
- (2550). [36th แอนนิเวอร์サリー รามคำแหง ยูนิเวอร์ซิตี] *Anniversary Ramkhamhaeng University*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- (2551). [37th แอนนิเวอร์サリー รามคำแหง ยูนิเวอร์ซิตี] *Anniversary Ramkhamhaeng University*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- (2551). *ระเบียบงบประมาณประจำปี 2551*. กรุงเทพฯ: ฝ่ายองค์การนักศึกษา.
- (2553). *รายงานการประเมินแผนปฏิบัติงานประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2553*. มหาวิทยาลัยรามคำแหง, กองกิจการนักศึกษา.
- (2553). [39th แอนนิเวอร์サリー รามคำแหง ยูนิเวอร์ซิตี] *Anniversary Ramkhamhaeng University*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- (2556). *แผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ.2556*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง, สถาบันศิลปวัฒนธรรมเฉลิมพระเกียรติ
- มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2550). *ทรรศนะกิจกรรมนิสิตกับการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมจาก 26 สถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศ*. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- มาณิตา พรวรภา. (2552). *การเข้าร่วมกิจกรรมชมรมของนิสิตมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. ปริญญานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- วรณัฐ ถ้ำทองถวิล. (2552). *การมีส่วนร่วมของนักศึกษาต่อการจัดกิจกรรมนักศึกษาของวิทยาลัยราชพฤกษ์*. งานวิจัย. กรุงเทพฯ: วิทยาลัยราชพฤกษ์.
- วรัญญา อุ่นวงศ์. (2552, 17 กุมภาพันธ์). สัมภาษณ์โดย นวรัตน์ โฉมงาม ที่อาคารกิจกรรมนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- วรัญญา เทศนา. (2547). *ความคิดเห็นของนักศึกษาต่อการเข้าร่วมกิจกรรมการแสดงนาฏศิลป์ดนตรีของวิทยาลัยนาฏศิลป์*. ปริญญานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- วัลลภา เทพหัสดิน ณ อยุธยา. (2530). *งานบุคลากรนิสิตนักศึกษา*. กรุงเทพฯ: โครงการตำรา และเอกสารทางวิชาการ ภาควิชาอุดมศึกษา คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- วิทยากร เชียงกุล. (2546). *สามทศวรรษทบวงมหาวิทยาลัย*. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- วิจิตร ศรีสอาน. (2529). *ปรัชญาของงานกิจการนักศึกษาเพื่อการพัฒนาเยาวชน*. กรุงเทพฯ: ทบวงมหาวิทยาลัย.
- วิจิตร สิ้นสิริ. (2534). *การอุดมศึกษาเชิงรุก*. กรุงเทพฯ: เม็ดทรายพริ้นติ้ง การอุดมศึกษา มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- วิเชียร รักรการ. (2529). *วัฒนธรรมและพฤติกรรมของไทย*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พริสดีนนิ่ง เฮาส์.
- วิรุณ ตั้งเจริญ. (2546). *วิสัยทัศน์และพันธสัญญา*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สันติศิริการพิมพ์.
- (2548). *ศิลปะและสังคม*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สันติศิริการพิมพ์.
- วิโรจน์ ธิรคุณ. (2543). *เรียนมหาวิทยาลัยอย่างไรให้สำเร็จและมีความสุข*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: ฐ่พิมพ์เดือนเพ็ญ.
- สมัคร ภูมิเขต. (2551). *ความพึงพอใจของนักศึกษาระดับปริญญาตรีที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมตามหลักสูตรการศึกษาของมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ*. วิทยานิพนธ์ วท.ม. (การจัดการนันทนาการ). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.
- สุชาดา กิระนันท์. (2552). *บนเส้นทางสายบริหารจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย*. พิมพ์ครั้งที่ 1. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุชาญ โภคิน. (2539). *เอกสารประกอบการบรรยายการสัมมนาทางวิชาการเรื่องวิกฤตอุดมศึกษาไทย*. กรุงเทพฯ: ม.ป.พ.
- สุทธิพรรณ ทวีรดิลก. (2553). *การพัฒนารูปแบบการบริหารงานกิจการนักศึกษาสำหรับสถาบันอุดมศึกษาตามแนวคิดการบริหารแบบดุลยภาพ*. วิทยานิพนธ์ กศ.ด. (บริหารการศึกษา). ชลบุรี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพา. ถ่ายเอกสาร.
- สุพรรณิ อินทรบุญสม. (2551). *แรงจูงใจในการเข้าร่วมกิจกรรมนักศึกษาของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง*. ทุนอุดหนุนการวิจัยมหาวิทยาลัยรามคำแหง. กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- (2552, 16 กุมภาพันธ์). *สัมภาษณ์โดย นวรัตน์ โฉมงาม ที่มหาวิทยาลัยรามคำแหง*.
- สมณฑา พรหมบุญ. (2546). *ทฤษฎีการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม*. กรุงเทพฯ: สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ.
- สุรรัตน์ จินพงษ์. (2548). *การจัดกิจกรรมนักศึกษาเพื่อพัฒนาชุมชนท้องถิ่นของมหาวิทยาลัยราชภัฏนครสวรรค์ตามทัศนะของนักศึกษา*. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การอุดมศึกษา). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. ถ่ายเอกสาร.

- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2545). *แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.2545-2559*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: พริกหวานกราฟฟิค.
- สำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา. (2551). *แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษา ฉบับที่10 (พ.ศ.2551-2554)*. กรุงเทพฯ: สำนักงานฯ.
- สำนักงานปฏิรูปการศึกษา องค์การมหาชนเฉพาะกิจ. (2544). *ปัญหาการปฏิรูปการศึกษาคุณ 2*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี.
- สำนักงานปลัดทบวงมหาวิทยาลัย. (2546). *สามทศวรรษทบวงมหาวิทยาลัย*. กรุงเทพฯ: สำนักงานนโยบายและแผนอุดมศึกษา.
- สำเนาวิ ขจรศิลป์. (2538). *มิติใหม่ของกิจการนักศึกษา 2 การพัฒนานักศึกษา*. กรุงเทพฯ: คณะศึกษาศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Astin, H.S. (1996). *Guidebook for a Social Change Model of Student Leadership Development*. Los Angeles: Higher Education Research Institute.
- Cronbach, Lee Joseph. (1984). *Essential of Psychological Testing*. 3rd ed. New York: Harper.
- Ferguson, G.A. (1981). *Statistical Analysis in Psychology and Education*. 5th ed. New York: McGraw – Hill.
- Herbert Read. (2530). *ความหมายของศิลปะ*. แปลโดย กิติมา อมรทัต. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- Homans, George C. (1986). *The Human Group*. New York: n.p.
- Likert, R.A. (1932). *Technique for the Measurement of Attitudes Arch. Psychological* 140: 1 – 55.
- Victor Barnouw. (2529). *วัฒนธรรมและพฤติกรรมของไทย*. แปลโดย วิเชียร รักการ. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอ.เอส.พริสตี้ง เฮาส์.
- Yamane, Taro. (1967). *Statistics; An Introduction Analysis*. New York: Harper & Row.

ภาคผนวก ก

หนังสือขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลเพื่อการวิจัย

ภาคผนวก ข

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

รายชื่อผู้เชี่ยวชาญที่ตรวจสอบความเที่ยงตรงของแบบสอบถาม

1. ชื่อ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.สุชาดา สุธรรมรักษ์
สังกัด คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
2. ชื่อ อาจารย์ ดร.อรณพ โพธิสุข
สังกัด คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
3. ชื่อ อาจารย์ ดร.สมศักดิ์ เกตุแก่นจันทร์
สังกัด คณะศิลปกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ภาคผนวก ค
เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ตอนที่ 2 ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม

มหาวิทยาลัยรามคำแหง

คำชี้แจง โปรดเขียนเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องขวามือคำตอบที่ตรง ช่องใดช่องหนึ่งใน 5 ช่องที่ตรงกับข้อเท็จจริงเกี่ยวกับทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหงของท่านมากที่สุด

คะแนน 5 หมายถึง นักศึกษาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมในระดับมากที่สุด

คะแนน 4 หมายถึง นักศึกษาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมในระดับมาก

คะแนน 3 หมายถึง นักศึกษาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมในระดับปานกลาง

คะแนน 2 หมายถึง นักศึกษาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมในระดับน้อย

คะแนน 1 หมายถึง นักศึกษาเห็นว่าเป็นสิ่งที่ได้รับจากการเข้าร่วมกิจกรรมในระดับน้อยที่สุด

ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยรามคำแหง	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
ด้านการได้รับความรู้ความเข้าใจเรื่องศิลปวัฒนธรรมไทย					
1. ท่านได้รับความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับทักษะความรู้ของชมรมที่เป็นสมาชิก.....					
2. ท่านได้รับความรู้เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมจากผู้เชี่ยวชาญประจำชมรม.....					
3. ท่านได้รับการถ่ายทอดความรู้ในการปฏิบัติโดยผู้เชี่ยวชาญ หรือวิทยากรภายนอกชมรม.....					
4. ท่านได้ฝึกปฏิบัติกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอ					
5. ท่านได้รับการถ่ายทอดความรู้จากอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม.....					
6. ท่านได้รับคำแนะนำเกี่ยวกับการปฏิบัติกิจกรรมในชมรมจากอาจารย์ที่ปรึกษาชมรม.....					
7. อาจารย์ที่ปรึกษาแนะนำแหล่งการเรียนรู้ด้านศิลปวัฒนธรรม..					
8. ท่านได้รับการถ่ายทอดความรู้ด้านศิลปวัฒนธรรมจากรุ่นพี่หรือสมาชิกที่อยู่ชมรมเดียวกัน.....					
9. สมาชิกในชมรมมีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับเรื่องศิลปวัฒนธรรมของชมรมตนเองเป็นอย่างดี.....					
10. การปฏิบัติกิจกรรมช่วยส่งเสริมและพัฒนาความรู้ความสามารถให้แก่นักศึกษาตามความต้องการของท่าน.....					
11. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดการเรียนรู้เรื่องศิลปวัฒนธรรมอย่างสม่ำเสมอ.....					

ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ด้านศิลปวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยรามคำแหง	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
12. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้ท่านเกิดการเรียนรู้จากประสบการณ์จริง.....					
13. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดประสบการณ์ใหม่ ๆ.....					
14. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเกิดความคิดริเริ่มสร้างสรรค์.....					
15. มีการจัดกิจกรรมชมรมทั้งภายในและภายนอกที่ส่งเสริมความรู้ความสามารถของนักศึกษาด้านศิลปวัฒนธรรม.....					
16. กิจกรรมที่ชมรมจัดขึ้นตอบสนองความต้องการเรื่องความรู้ทางศิลปวัฒนธรรมของนักศึกษา.....					
17. ชมรมมีการจัดกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรมอย่างต่อเนื่องตลอดปีการศึกษา.....					
18. ชมรมมีการจัดกิจกรรมในลักษณะการจัดแสดง สาธิต.....					
19. ชมรมมีการจัดกิจกรรมทัศนศึกษาไปยังพิพิธภัณฑ์ทางวัฒนธรรม.....					
20. ชมรมมีการจัดนิทรรศการ หรือกิจกรรมในวันสำคัญทางวัฒนธรรม เช่น วันลอยกระทง วันสงกรานต์ เป็นต้น.....					
21. ชมรมมีการจัดนิทรรศการเพื่อให้ความรู้เกี่ยวกับศิลปวัฒนธรรมภายในห้องปฏิบัติการชมรม.....					
22. คณะกรรมการชมรมเปิดโอกาสให้สมาชิกในชมรมแสดงความคิดเห็นในการทำกิจกรรม.....					
ด้านการส่งเสริมค่านิยมของสังคมไทย					
23. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของการแต่งกายอย่างไทย.....					
24. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาตระหนักถึงการแต่งกายชุดนักศึกษาอย่างถูกระเบียบ.....					
25. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นคุณค่าในการใช้ภาษาไทยได้อย่างถูกต้อง.....					
26. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นคุณค่าในการใช้คำพูดที่ไพเราะ.....					

ทัศนะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ด้านศิลปวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยรามคำแหง	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
27. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นคุณค่าในการบริโภคอาหารไทย.....					
28. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นคุณค่าในการบริโภคขนมไทย.....					
29. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของภูมิปัญญาไทย.....					
30. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของภูมิปัญญาท้องถิ่นของตน.....					
31. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของมารยาทไทย.....					
32. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของการปฏิบัติตนอย่างไทย เช่น การไหว้ การขอบคุณ การนั่ง การยืน การเดิน เป็นต้น.....					
33. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาตระหนักถึงการอ่อนน้อมถ่อมตนต่อรุ่นพี่ หรือครูอาจารย์.....					
34. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นคุณค่าของการใช้ชีวิตอย่างพอเพียง.....					
ด้านการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย					
35. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมและรักษาไว้ซึ่งศิลปวัฒนธรรมไทย.....					
36. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นคุณค่าและความสำคัญเกี่ยวกับการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย.....					
37. กิจกรรมชมรมช่วยให้นักศึกษาเกิดความภาคภูมิใจที่ได้มีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย.....					
38. กิจกรรมชมรมช่วยให้นักศึกษาสามารถถ่ายทอดความรู้ทั้งทฤษฎีและปฏิบัติแก่ผู้อื่นได้.....					
39. ชมรมมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการแสดงผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อเผยแพร่แก่นักศึกษาภายในมหาวิทยาลัย.....					
40. ชมรมมีการจัดกิจกรรมเกี่ยวกับการแสดงผลงานด้านศิลปวัฒนธรรมเพื่อเผยแพร่สู่ชุมชน.....					

ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรม ด้านศิลปวัฒนธรรมมหาวิทยาลัยรามคำแหง	ระดับความคิดเห็น				
	มากที่สุด (5)	มาก (4)	ปานกลาง (3)	น้อย (2)	น้อยที่สุด (1)
41. ชมรมมีการจัดกิจกรรมการประกวดผลงานด้าน ศิลปวัฒนธรรมภายในมหาวิทยาลัย.....					
42. ชมรมมีการจัดกิจกรรมการประกวดผลงานด้าน ศิลปวัฒนธรรมโดยองค์กรภายนอกมหาวิทยาลัย.....					
43. กิจกรรมชมรมช่วยส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นความสำคัญใน การเข้าร่วมกิจกรรมในวันสำคัญทางด้านศิลปวัฒนธรรม และประเพณีของไทย.....					
44. กิจกรรมชมรมส่งเสริมให้นักศึกษาเห็นความสำคัญใน การเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม.....					
45. กิจกรรมชมรมส่งเสริมให้นักศึกษาอยากชักชวนเพื่อนให้เข้า ร่วมกิจกรรมที่ชมรมจะจัดขึ้นต่อไป.....					

ภาคผนวก ง
ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับ
และค่าอำนาจจำแนกรายข้อของแบบสอบถาม

ผลการวิเคราะห์ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม และค่าอำนาจจำแนกรายข้อ

เรื่อง ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง

1. ค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของแบบสอบถามทั้งฉบับ มีค่าเท่ากับ 0.95
2. ค่าอำนาจจำแนกรายข้อ (Discrimination) ของแบบสอบถาม

ค่าอำนาจจำแนกเป็นรายข้อของแบบสอบถาม ทักษะของนักศึกษาที่มีต่อการเข้าร่วมกิจกรรมด้านศิลปวัฒนธรรม มหาวิทยาลัยรามคำแหง

ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก	ข้อที่	ค่าอำนาจจำแนก
1.	2.049	24.	2.075
2.	4.320	25.	2.758
3.	0.970	26.	3.211
4.	0.552	27.	3.384
5.	1.986	28.	2.220
6.	0.509	29.	5.150
7.	1.528	30.	4.438
8.	1.655	31.	3.795
9.	1.825	32.	3.416
10.	1.247	33.	4.830
11.	4.249	34.	4.782
12.	0.871	35.	3.360
13.	1.897	36.	5.00
14.	3.00	37.	6.763
15.	3.347	38.	3.55
16.	2.139	39.	3.795
17.	2.139	40.	3.035
18.	3.813	41.	5.041
19.	2.497	42.	5.612
20.	3.347	43.	5.557
21.	2.575	44.	3.457
22.	1.265	45.	3.454
23.	2.909		
24.	2.075		

ประวัติย่อผู้วิจัย

ประวัติย่อผู้วิจัย

ชื่อ ชื่อสกุล	นางสาวนวิรัตน์ โฉมงาม
วันเดือนปีเกิด	วันที่ 22 กรกฎาคม 2528
สถานที่เกิด	จังหวัดขอนแก่น
สถานที่อยู่ปัจจุบัน	เลขที่ 631 หมู่ 3 ตำบลในเมือง อำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น
ตำแหน่งหน้าที่การงานปัจจุบัน	ข้าราชการ ครู
สถานที่ทำงานปัจจุบัน	โรงเรียนเกษตรสมบูรณ์วิทยาคม

ประวัติการศึกษา

พ.ศ.2549	ศศ.บ. (ศิลปกรรมศาสตร์) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
พ.ศ.2556	กศ.ม. (การอุดมศึกษา) จาก มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

